

குடும்பம்

இநு பாஸ்காப்புமிஸ்தல்

காத்திருப்பு 1 - கிருக்கை 12

15-04-2008

தமிழ் கனம்
நல்லுவகம்

எங்கட
முதுசௌம்

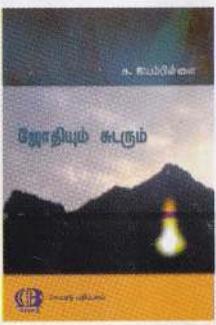
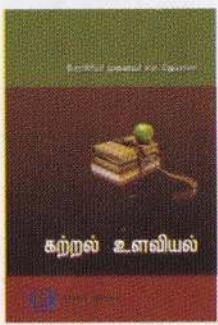
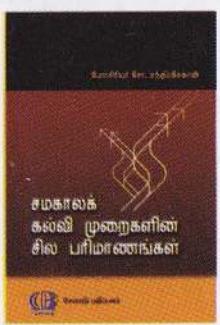
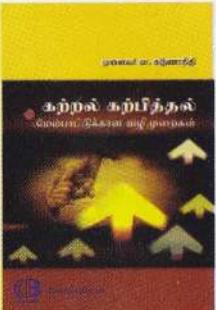
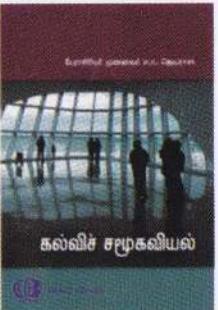
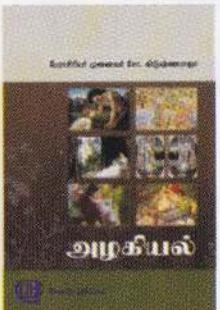
நெற்றிருந்தேன்
அந்த
ஊரினிடை...

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமாடு பொத்தகசாலை

ஏற்றுமதியாளர்-இறக்குமதியாளர்

DREAM STATION

யூ.ஆர்.50 பீப்பிள்ஸ் பார்க், கேஸ்வர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு -11

தொலைபேசி : 011-2472362, 011-2321905

தொலைநகல் : 011-2448624

e-mail : chemamadu@yahoo.com

CHEMAMADU BOOK CENTER

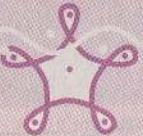
U.G.50, PEOPLES PARK, COLOMBO 11
TEL : 011-2472362, 011-2321905 fax : 011-2448624

ஆறுதலை நாடியுள்ளத்
ஆலயத்தை வந்தடைற்தேஓம்
தாயவளே புறப்பட்டாள்
தயைபுரிவோர் ஆரம்மா!

சோ.உ

Thou doest me wrong to war against me. (Judg. 11:27)

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମା

வணக்கம் வாசகர்களே,

இம்முறையும் அவசரமாக புது வருசம் அல்லது வசந்தகாலம் வந்து விட்டது. போன வருசத்துக்கு விடை தந்து ஆறுமுன்னர் அவசரமாக இன்னொரு புதுவருசம். கடந்த வருசத்தை கடிகார முள் நிமிசங்கள் விழுங்கின. மண்ணில் மனிதர்கள் அயல் மனிதர்களை விழுங்கினார்கள். ஆசையாய் பிறந்தது கவலையோடு விடைபெற்றது.. இம்முறை மீண்டும் உயிர்த்துப் பிறக்கிறது புது வருசம். தலைவர்கள் இனிவரும் கூபீசங்கள் பற்றி பேசுவார்கள், இதழ்களும் பத்திரிகைகளும் அலங்கார அட்டைகளோடு முகம் காட்டும், வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகள் காசனுப்ப புத்தாடை வாங்குவோம், நம்பிக்கைக்கோடோடு விரைவில் சாகப் போகிற நாளைகளுக்காக நாம் இனியும் காத்திருப்போம்.

எமது வாழ்க்கை நாடகத்தில் அதிக நேரம் விரயமாவது
 காத்திருப்பில்தான். உலகின் முதலாவது அபத்த நாடகம்
 'கடவுளுக்காகக் காத்திருத்தல்' ஆகத்தான் படைக்கப் பட்டது.
 இந்த மண்ணில் தொடரும் எமது வாழ்வகூட ஒருவித
 அபத்தத்தோடு, இன்னும் சாகாமல் எதற்காகவோ
 காத்திருக்கிறது. 'இனி உங்களைக் கடவுள்தான் காப்பாத்த
 வேணும்' என்று 'தந்தை' சொன்னதுதான் நினைவில் வருகிறது.
 அவர் சொல்லி 30 வருசங்கள் தாண்டின,
 ஆண்டாண்டாய் வருசங்கள் பிறந்தன, அதைப் புது
 வருசமாகக் கீன்னும் கடவுள் வரவில்லை. ஆண்டவரே!
 இவர்களை மன்னித்து எமக்கு ஒரு புது வருசம்
 தரமாட்டாயா?
 அன்புடன்

Dorothy L. Seward

அர்த்தநாரீஸ்வரப்

ஓத்துநாள்வரி

நூல்களை விடுவது
என்ன என்ன என்ன
ஏன் என்ன என்ன
ஏன் என்ன என்ன

தமிழ் கலை நல்லுலகம்

**நேற்றிருந்தேன் அந்த
ஊரினிடையே...**

**அமைக்கச் சுதந்தியம் உருக்கு
அளிந்துவிள ஆசேயியம்!!**

விசுவரன் தூத்துக்குடி

படசயமுள்ள ஆடசி அறிவது!

ஏஜன்ஸி கந்தசாமி வந்து அப்புவைக் கோட்டைக்குக் கூடிடுக் கொண்டு போய் உட்பேகன், பாய்க் எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து ஆளை இங்கை கொண்டு வந்து லொட்ஜிலை இறக்கி விட்டுடே போயிருக்கிறான். இது யாழ்ப்பாணத்தார் லொட்ஜாம். லொட்ஜாக்கு வேற ஒரு இங்கிலிக்கப் பெயர். எங்களின்றை ஆக்கள் எல்லோரும் வந்து இங்கைதான் நிக்கிறவை. அப்புவும் ஓவ்வாரு நாளும் காலம்புறை லொட்ஜிக்கு முன்னால் கடலோரத்தில் இருக்கிற விசாப் புள்ளையாரைப் போய் குமிடும். விசா எடுக்க வந்திருக்கிறவை எல்லாரும் இங்கை விசாபிள்ளையாரிட்டைக் கட்டாயம் வருவினாம்.

கோட்டைக்குக் கூடிடுக் கொண்டு போனது எண்ட உடன் நீ நினைச்சிருப்பாய், அப்புவுக்கு ஏதோ வில்லங்கம் எண்டு. முந்தி மறியல்காரரை கோட்டைக்குத் தானே கூடிடுக் கொண்டு போறது. இங்க கோட்டையில் தான் பெரிய பெரிய கடையெல்லாம் இருக்கு. சப்பாத்துக்கடை, புடவைக்கடை, அரசாங்ககாரியின்றை பெரிய கந்தோருகள் எல்லாம் இருக்கு. நாற்பத்தைத்தந்து மாடிக் கட்டிடமும் இருக்கு. அப்பு கந்தசாமிடப் கேக்கிறார், எப்படி இவ்வளவு பெரிய தூண்களை நிறுத்தியிருப்பாங்கள் எண்டு. 'இதுகள் பூத்தம்பி கோட்டை மாதிரி பூதங்கள் கட்டுறது, பெலத்துப் பேசாதியள்' எண்டு கந்தசாமி சொல்லியிருக்கிறான். அப்புவுக்கு வாய்டைச்சுப் போடுது.

'வேவுப்பிள்ளை அம்மான் நிறியாய் இருங்கோ. இரவு பன்றிரண்டு மணிக்கும் வருவன், இருந்தாப் போலை வருவன்' எண்டு கந்தசாமி சொன்னதில் இருந்து அப்பு இப்ப இரவிலையும் காஞ்சட்டையோடதான் படுக்கிறது. பெட்டியெல்லாம் அடுக்கி வச்சிருக்கு, ஆரோ அப்புவினர் சிநேகிதன் இடியப்ப உரலும் இடியப்பத்தட்டும் கண்டாவிலை மகளிட்டக் கொடுக்கச் சொல்லி வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். அதையும் வாங்கி வச்ச இருக்கிறார். சில நேரம் கந்தசாமி கண்டால் தூக்கி ஏறிவான். சாமான் ஒண்டும் வாங்க வேண்டாமென்டு சொன்னவன்.

எங்களின்றை ஊர் எல்லாத்துக்கும் வசதி. சாப்பாட்டுக் கடையில் புளிஞ்ச தேங்காய்ப் பூவிலை சம்பால் அரைக்கிறான்கள். புளிச்ச சொத்தியை இடியப்பத்துக்குத்

தாறாங்கள். அண்டைக் ஒருநாள் எல்லாத்தையும் தூக்கி ஏறினால் போட்டு வெறு வயித்தோட படுத்தனான்.

பஸ்சிலை பிழேக் போட்டான் எண்டால் ரைவர் மடியிலதான் போய்க் கும்பிட்டு விழுவேணும். பகிரங்கமாய் மற்றவையின்றை பொக்கட்டுக்குள்ளை கை வைக்கிறான்கள். கேட்டால் வில்லுக்கத்தியால் மாட்டி விடுவோங்கள். வருசப் பிறப்போட அவையும் உசாரய் விடுவினம். அவைக்கு நந்தார் நோன்பு. தீபாவளி எல்லாம் கொண்டாட்டம் தான். இந்த முழிச்சுமாறியளாலை ஏமலாந்தியன் எல்லாரையும் முழிச்சு மாறியன் எண்டு சந்தேகத்தோடை பார்க்கிறான்கள். அண்டைக்கு ஒருநாள் ஒரு அரசாங்க உத்தீயோகத்திற்கை பிறப்பாக்கர் பிறப்பாக்கர் எண்டு சத்தம் போட்டுக் கொண்டு நல்லாய் அடிச்சப் போட்டாங்கள். நடந்தது இதுதான். அந்தாள் தன்றை பொக்கற்றுக்கை கைவிடுறேன் எண்டு நினைச்சுக் கொண்டு பக்கத்தில் இருந்த ஆளின்றை பொக்கற்றுக்கை கைவிட்டிட்டார்.

அங்கி அப்பு கண்டாவுக்கு வந்தால் இனி கதையனை. பாவும் இனிச் சாகிற வயசிலை ஏன் சண்டை பிழிச்சுக் கொள்ளியன். அப்பு கள்ளையும் விட்டிட்டுத் தானே அங்க வருது. அப்புவுக்கு சண்டை பிழிக்கிறது சர்வசாதாரணம். அண்டைக்கு கோட்டையில் இருந்து வரேக்கை அப்பு பதினைஞ்சு ரூபாய் கொடுத்திருக்கு, அவன் மிச்சம் ஒரு ரூபாய் பிறகு தாறன் சில்லறை லீலையெண்டு சொல்லியிருக்கிறான். அப்பு 'பேயா' நான் ஒரு ரூபா தராட்டி நீ விடுவியே எண்டு கேட்டிருக்கு. அவனுக்கு தமிழ் விளங்ககேல்லை. பக்கத்திலயிருந்தவை சமாளிச்ச ஒரு ரூபா வாங்கிக் கொடுத்திருக்கினம். அப்புவுக்கு நீட்டுப் போக்கு ஒண்டும் விளங்காது அடியிலை விட்டிடும்.

இங்கை லொட்ஜ்மனேஜர் ஒருத்தர் நவீன் யமதர்மராசா மாதிரி இருக்கிறார். இவர் வச்சத்துதான் சட்டம். இரவு பத்து மணிக்கு எல்லா வைட்டும் நூத்துப் போட்வேணும். புதுசு புதுசா சட்டங்கள் கொண்டு வருவார். யாழ்ப்பாணத்திலயிருந்தும் திருகோணமலையிலிருந்தும் ஆக்கள் வரவர திவர்றை சட்டங்களும் கூடும். பாதுகாப்புக் கெடுப்பிடகஞ்சுகல்லாம் விவர்தான் மொழியெயர்ப்பாளர். பிழிச்சுக்குடுக்கிறதும் விவர்தான். பிறகு காசு வாங்கிக் கொடுத்து விடுவிக்கிறதும் விவர்தான். படைத்தல் காத்தல் அழிந்தல் முத்தொழில்கள். மூல நூல்கள் எல்லாம் விவர்தான். விவரிற்ற இங்க அதுவும் கிடையாது. ஆச்சி கந்தசாமி வாறான் என்ன செய்தியோ தெரியாது.

'வேலுப்பிள்ளை அம்மான் இண்டைக்கு இரவு வெளிக்கீடு வேணும். இனி எல்லாம் உங்களினர் கையில் தான். அம்மான் நான் சொல்லுறதை வடிவாய்க் கேளாங்கோ. இந்தாங்கோ உங்களினர் பாஸ்போட் போறதுக்கு ரிக்கட எல்லாம் இருக்கு. நான் இங்கை கட்டுநோயாக்காவில் ஏத்திவிடுவேன். போயில ஜந்து மணித்தியாலம் நின்டு மாறி ஏற வேணும். அப்பு அங்க ஆரேன் வந்து எதுவும்

கேட்பான்கள். ஒரு வரி மறந்தும் தமிழில் பேச வேண்டாம். எல்லாம் இனுவல் இங்கிலிசை தான் பேச வேணும். அண்டைக்கு எனக்குப் பேசி காட்டின மாதிரிபேசினால் சரி.

நீங்கள் ரொறங்கோவிலியிருந்து வந்து லீவு முழிச்சுத் தீருப்பிப் போரியன். ஸ்காபரோதான் உங்களின்றை இடம். இஞ் திருக்கிறது சங்கானைச் சந்திக்குப் பக்கத்தில் எண்டு சொல்லுங்கோ. உடனே நீங்கள் கண்டா ஆள்தான் எண்டது விளங்கிடும். இப்ப இரண்டு கீழமையாய் உங்களுக்கு எல்லாப் பாடமும் பழப்பிச்சிட்டன். இனி வெல்லுறந்து உங்களினர் கையில். இரண்டு இடத்திலை ஆபத்து இருக்கு வெண்டிடுயன் எண்டால் புதுவருஷம் மணிசியோடை கொண்டாடலாம். நான் உங்களின்றை மகஞாக்கு எல்லாம் சொல்லிப் போட்டன். நீங்கள் பத்திரமாய் எல்லாம் தாண்மீப் போனியன் எண்டால் ஒரு ஆள் வந்து வேலுப்பிள்ளை அம்மான் எண்டு கூப்பிவோர். அவரோடை போக்கோ'

முன்னால் அங்க ஒரு வகுப்பு தொடங்கீட்டுதைன. இனி என்னோடும் கந்தசாமி பேச வருவன். எல்லாம் பிறகு எழுதுறன். என்ற இந்தக் கழிதம் வர முந்தி அப்பு அங்க வாறாரோ தெரியேல்லை. அடுத்த கழித்தில் மிச்சம் எழுதுறன். இப்பழக்கு, பட்சமுள்ள.

சண்ணுவத்தார்.

செல்வி

பதஞ்சலியின் மாஷ்சோவகேளில்

சிதம்பரத்திலுள்ள அனந்தஸ்வரர் கோயிலில் பதஞ்சலிபற்றிக் கிடைத்த தகவல்கள் ஒரு இருண்ட அறையில் ஒளிக் கீற்றுக்கள் போல் மனதில் பாய்ந்தன.

விஷ்ணுவுக்கு அனந்த சயனமாக இருந்த ஆதிசேஷன் சிதம்பரத்தில் தில்லைக் கூத்தனின் நர்த்தனம் கண்டு களிக்க விரும்பி மானிடப் பிறவி எடுத்தார். அனந்தஸ்வரர் கோயிலுக்கு அருகாமையில் வாழ்ந்த அவர் பாம்பின் உருவில் மண்ணை ஊருடுவி கோயிலுக்குள் சென்று நடராஜ தாண்டவத்தை பார்த்து மகிழ்ந்தார். பக்தர்கள் ஆலயத்தில் பெருமளவு கூடிய கட்டடத்தில் பாம்பின் உருவில் கோயிலுக்குள் செல்லும் வழி தடைப்பட்டது. வருத்தத்துடன் மனமுடைந்து பதஞ்சலியின் முன்தோண்றிய சிவபெருமான் “உனக்காகத் தாண்டவத்தை இங்கேயே இந்த சோலையிலேயே நிதமும் ஆடுவேன். நீ அதைக் கண்டு களிக்கலாம்” என்று கூறி மறைந்தார். அன்று முதல் இங்கேயே நிலை கொண்ட பதஞ்சலிக்கு கோயில் ஒன்று கட்டப்பட்டது. ஆதிசேஷ

னைப் பிரதிஷ்டை செய்து பதஞ்சலிக்கு ஒரு சன்னதியும் அமைக்கப்பட்டது. இப்போது நாலுகாலப் பூஜையும் இங்கே நடைபெறுகின்றது, என்பதான செய்திகளை நாமமறிந்தோம்.

ஆன்மீகத் துறையில் பதஞ்சலியின் பங்களிப்பு மிகவும் புராதனமானதும் அதை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமாகும். அத்தகைய பதஞ்சலிக்கு ஒரு கோயில் அமைக்கப் பட்டிருப்பது ஆனந்தமாகவும், ஆற்தாலாயுமிருந்தது.

பதஞ்சலி அருளிச் செய்த யோக சூத்திரம் பல யுகங்களைக் கடந்து இன்றும் சாஸ்வதமான ஒரு ஆன்மீக ஆக்கமாகத் துலங்குகிறது. அதனுடைய குறுகிய சூத்திரங்கள் கடலைப் போல் பரந்த சித்தாந்த சாரத்தை உள்ளடக்கியிருக்கின்றன. மொத்தத்தில் 195 சூத்திரங்களும் ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் யோகத்தை ஆதியோடந்தமாக வரையறுத்து விளக்கியிருக்கின்றன.

யோகம் என்றால் என்ன? அதன் மூலம் நிலையான விழிப்புணர்வையும் எல்லையில்லா ஆனந்தத்தையும் அடைவது எப்படி என்று

விஞ்ஞான ரீதியாக விரிபு படுத்தி எழுப்பப்பட்டது தான் இந்த அரிய நூல்

யோக சூத்திரத்தின் ஆரம்ப வரியே ஒரு விதமான பீடிகையும் இல்லாமல் எளிமையாக யோகத்தை விளக்குகிறது. “யோகஹ சித்தவிருத்தி நிரோதவ” ‘யோகஹ’ என்றால் ‘புணர்தன’ என்று பொருள். பரம் பொருளுடன் ‘புணர்தல்’ தான் ஞானமார்க்கத்தின் குறிக்கோள் என்றும் அதை அடைவதற்கு ‘சித்த விருத்தி’ சித்தத்தில் உருவாகும் எண்ணங்களை ‘நிரோதஹ’ முற்றாக களைந்து மனத்தை வெறுமையாக்குவது தான் வழி

என்றும் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆரம்பத்திலேயே வாழக்கையின் குறிக்கோளை கோடிகாட்டி விட்டு மீதி 193 சூத்திரங்களும் அந்த இலக்கை அடையும் விதத்தை எட்டு அங்கங்களாப் பிரித்து விளக்கியிருக்கின்றது. பதஞ்சலியின் அஸ்டாங்க மார்க்கத்தை 8 (fold - Path) கடைப்பிடிக்கும் எவருக்கும் கைவல்யம் கைகூடும் என்ற தீர்க்கமாக கூறுகிறார் பதஞ்சலி. அஸ்டாங்க மார்க்கத்தின் தனித்தனி அங்கங்களை ஆராய்ச்சி செய்யுமுன் விடைபெறும் ஆலய ஐயரின் குரல் காதில் விழுந்து “மூல விக்ரகத்திற்கு இனி-

மேல் சாயங்காலம் தான் பூஜை. நான் சென்று வருகிறேன்” சரியென்று அவரை அனுப்பி வைத்து விட்டு நிசப்தமாக இருந்த கோயிலை தரிசித்தோம். மண்டபத்தின் தாண்கள் கருங்கல்லால் இழைக்கப்பட்டு சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டு இருந்தன. காலப் போக்கில் தேய்ந்த சிற்பங்கள் கோயிலின் பழையை விமர்சித்தன. கிட்டத்தட்ட 3000 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் கட்டப்பட்டது என்று அனுமானித்துக் கொண்டோம். தூண்களின் சிற்பங்கள் சோழரின் கோயில்களில் இருக்கும் சிற்பங்களைப் போல் அல்லாது தனித் தன்மையுடன் விளங்கின. குறிப்பாக செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் “தவோ” சின்னமானது. சீன தேசத்தில் கி.மு 300 நூற்றாண்டில் பிரபலமான “தவோயிசம்” எனும் வாழ்க்கை முறையைப் (சமயம்) பிரகடனப்படுத்தும் சின்னமாகும். தவோ சின்னத்தை Jin & Jang என்றும் கூறுவார்கள். இந்தப் பழைய மிக்க கோயிலுக்குள் “தவோ” சின்னம் எவ்வாறு நுழைந்து என்பது பெரிய புதிராக இருந்தது. சீனாவிலிருந்து தவோ இங்கு வந்ததா அல்லது இங்கிருந்து அங்கே போனதா? இந்தப் புதிரை பரீசிலனை செய்யநாங்கள் இணையத் தளத்தை நாடினோம்.

தொடரும்..

கடந்த இதழின் முதல் பாகத்தில் (பக்.27, பத்தி 2) உபவேதங்கள் என்றிருக்க வேண்டிய சொல் உபநிடதங்கள் என அச்சிடப்பட்டமைக்கு மன்னிப்புக்கள்.

ஆர்

முற்றலூர்

அன்னியர்களுடன் பூலானை ஏற்றிச் சென்று மாட்டுவண்டி தனது பயணத்தை தொடர்ந்தது.

யமைன வற்றிப் போய், பரந்த மணல்பறப்பில் நெவிந்து நழுவும் சாரைப்பாம்பைப் போல சிறு ஒடையாக ஒடுங்கிப் போய்க் கிடந்தது. அதன் குறுக்காக வண்டி

இறங்கிச் சென்றது. மணலில் சுக்கரங்கள் சிக்கிவண்டிநகரமுடியாத நிலை வந்ததும், புட்டிலால் மற்றைய பெண்களை வண்டியிலிருந்து இறங்கி பேசுந்தில் போகச் சொன்னான். வெளியே வெயில் காந்திற்று. சுற்றிலும் தெரிந்த பூமி வரண்டு பிழிந்து பாழ்ம்பாழ்மாக வெட்ட

திருத்திருந்தது. கரும்பைத் தவிர எனைய புல் பூண்டுகள் கூட அச் சிறுமியின் மனம் வெதும்புவதைப் போல காய்ந்து கருகிக் கிடந்தன. அவள்துன்பமான எண்ணங்களுடன் அரைகுறைத் துாக்கத்தில் இருந்தாள்.

நீண்ட பயணம் ஒரு குழுக்கலுடன் முடிந்த போது பூலான் விழித்துக்

கொண்டாள். இருள் குழந்து விட்டது. சிறிய ஊழை வெளிச்சம் கூட இல்லை. தான் எங்கே வந்திருக்கிறேன் என்பதை அறிய பூலான் முக்காட்டை நீக்கிப்பார்த்தாள். ஒரு பெண்ணின் கரம் முக்காட்டை திருப்பெழுத்துமுடியது.

மடப் பெண்ணே நீ உன் கணவன் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறாய்' என-

பூலான்தேவி

வேப்பமரத்தின் கீழ் ஒரு துர்க்கை

நாள் அவள். 'எனக்கு இந்த இடம் பிடிக்கவில்லை.

நான் அம்மாவிடம் போக வேண்டும்' என்றாள்பூலான்.

'அப்படிச்சொல்லாதே பெண்ணே. இனிமேல் இதுதான் உன் வீடு உள்ளேவா' என்று அவளை உள்ளே கூட்டிப் போயினர் பெண்கள். வீடு அவர்களுடைய வீட்டிடப் போலவே இருந்தது. ஆனால் பெரியது. சுவர்கள் நன்கு வெள்ளையிடக்கப்பட்டிருக்கப்பட்டிருந்தன. தரை சிமெந்து பூசப்பட்டிருந்தது. ஒரு மூலையில் பூலானை இருத்தி அவளுக்கு கொஞ்சம் கருப்பு

பஞ்சாறு குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். பயணத்தினால் வரண்டு போயிருந்த பூலானின் தொண்டை அதனால் சற்றுக் குவிர்ந்தது. ஆனால் அவளது அகோரப் பசி அடங்கவில்லை.

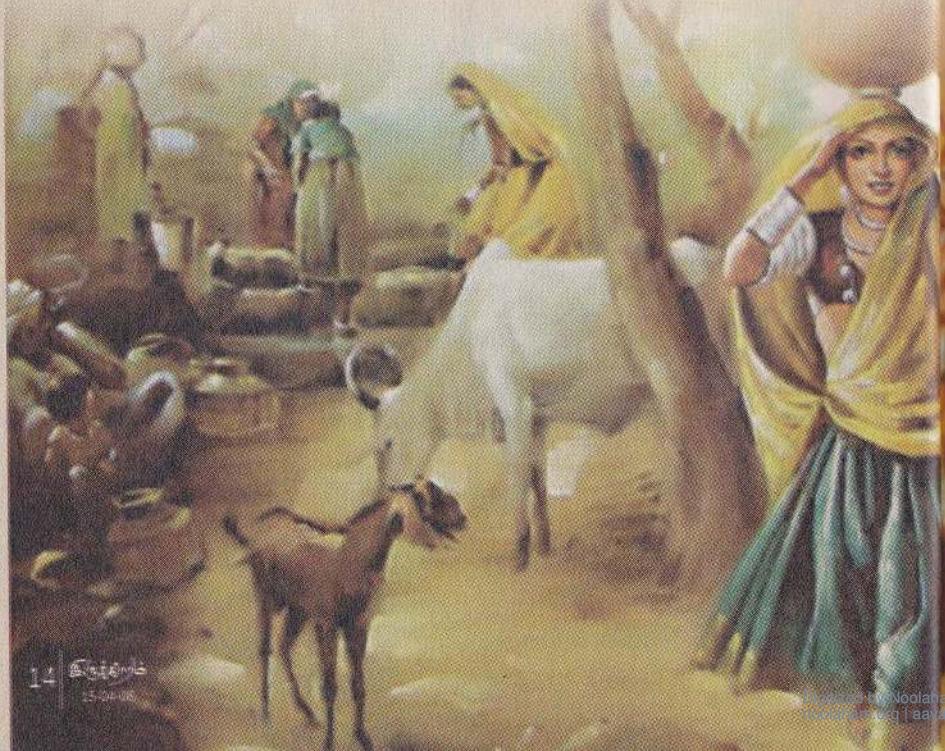
புதுமண்த் தம்பதிகள் கோயிலுக்குப் போய் வழிபட வேண்டும் என்பது மரபு. இதன்படி கிராமத்துக் கோயிலுக்குப் போவதற்கு முன்னால் புட்டிலால் பூலானை தனது தொடைகளில் தூக்கி உட்காரவைத்து தனது வேட்டியின் நுனியால் அவளைச் சுற்றி ஒரு கட்டுப் போட்டான். அதுவும் ஒர் மரபாம்.

அப்படியென்றால் இனி அவனுக்கு அவள் எல்லா வித்திலும் கட்டுப்படுவது என்பது பொருளாம்.

இரவு முழுக்க கிராமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு கோயிலாக அவர்களை கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள். பசியும் களைப்பும் நித்திரைத் தூக்கமுமாக பூலான் மயங்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டாள்.

கோயில்களில் தெரிந்த என்னென்றெந்த தீபங்களின் மங்கிய ஒளியில் புட்டிலால் ஒரு அரக்கனைப் போல பூலானுக்குத் தோன்றினான். பொழுது புலரும் சமயத்துக்கு அவர்கள் வீடு

திரும்பி வந்தார்கள். அதன் பின்னரே பூலானுக்கு கொஞ்சம் சாப்பிடக் கிடைத்தது. அவளை அங்கே கிடந்த நார்க் கட்டிலில் போய் படுத்துக் கொள்ளச் சொன்னார்கள். பூலான் சுருண்டு படுத்துக் கொண்டாள். உடல் அசதியினால் உடனேயே தூங்கிப் போனாள். சந்தடிகளால் அடிக்கடி அவள் தூக்கம் கலைந்தது. அச்சமயங்களில் திருமணத்திற்கு வந்திருந்த ஆண்கள் முற்றத்தில் உட்கார்ந்து குடித்துக் கொண்டும் சாப்பிட்டுக் கொண்டும் சுத்தமாக உளறிக் கொட்டிச் சிரித்துக்

கொண்டுமிருப்பதை தூர்ச்சொப்பனம் போலக் கண்டாள். புட்டிலால் மிக அதிகமாகச் சுத்தமிட்டுச் சிரித்தான்.

நன்கு விடிந்து விட்டது. கோடை காலத்தின் அதிகாலை வெயில் சுள்ளென உறைத்தது. பூலான் வாரிச்சுருட்டிக் கொண்டு எழுந்தாள். எல்லோரும் நல்ல உறக்கத்தில் கிடந்தார்கள். புட்டிலால் வேட்டி விலகியிருப்பதும் தெரியாமல், வெட்கம் கெட்டவனாய், வாயிலிருந்து எச்சில் வழிய முற்றத்தில் நிறைந்த வெறியுடன் புரண்டு கிடந்தான்.

அப்போது பூலானின் மாம்னார் விழித்துக் கொண்டார்.

பூலானுக்கு அவர் ஒருவரை மட்டும் அங்கு நம்பலாம் என உள்ளுணர்வு கூறியது. அவரிடம் போய் 'அப்பா நான் எனது வீட்டுக்கு போக வேண்டும். அம்மாவைப் பார்க்க வேண்டும். சோட்டியைப் பார்க்க வேண்டும்' என்றாள்பூலான்.

அந்தக் கிழவர் பூலானின் கை-ளை அன்புடன் பிடித்துக் கொண்டார். 'அப்படிச் சொல்லாதே குழந்தை உன்னை உன்னுடைய அப்பா எங்களுடன் இருப்பதற்காகவே இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார். கொஞ்சநாட்கள் போக அவர் வந்து உன்னை அழைத்துப் போவார். அதுவரை நீ எங்களுடன் சுகமாக இருக்கலாம்' என்றார்.

அவர் அவளை மேலும் கீழமாகப் பார்த்தார். மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே 'நீ என்ன மாதிரி உடுத்

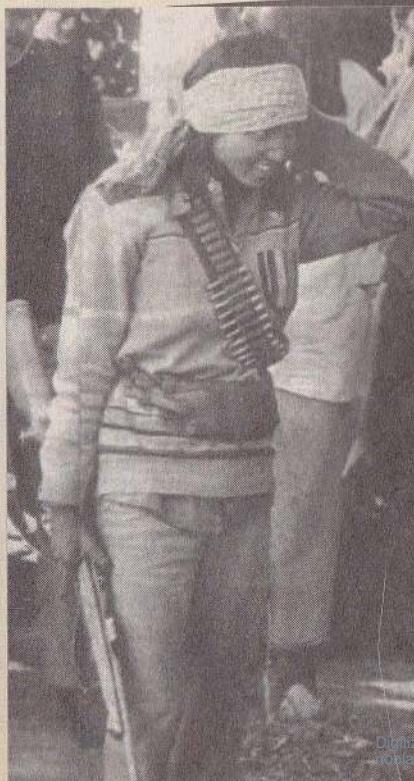
தியிருக்கிறாய்? வா... உனக்கு நல்ல வடிவாக உடுத்தி விடச் சொல்லுறன்' என அவளை வீட்டினுள்ளே உள்ள பெண்களிடம் அழைத்துப் போனார்.

ஒருத்தி அவளுடைய மேல்சட்டையை அவிழ்த்தாள். பூலானுது நெஞ்சைப் பார்த்ததும் எல்லோரும் பலமாகச் சிரித்தார்கள்.

'ஓ! இவளுக்கு மார்புகள் கூட இன்னும் வளரவில்லையே?

'ஓ! இவள் ஒரு குழந்தையல்லவா?

'ஓ! மாப்பிள்ளை அரைக் கிழவன்ல்லவா?' பெண்கள் எல்லோரும் இன்னும் பலமாகச் சிரித்தார்கள்.

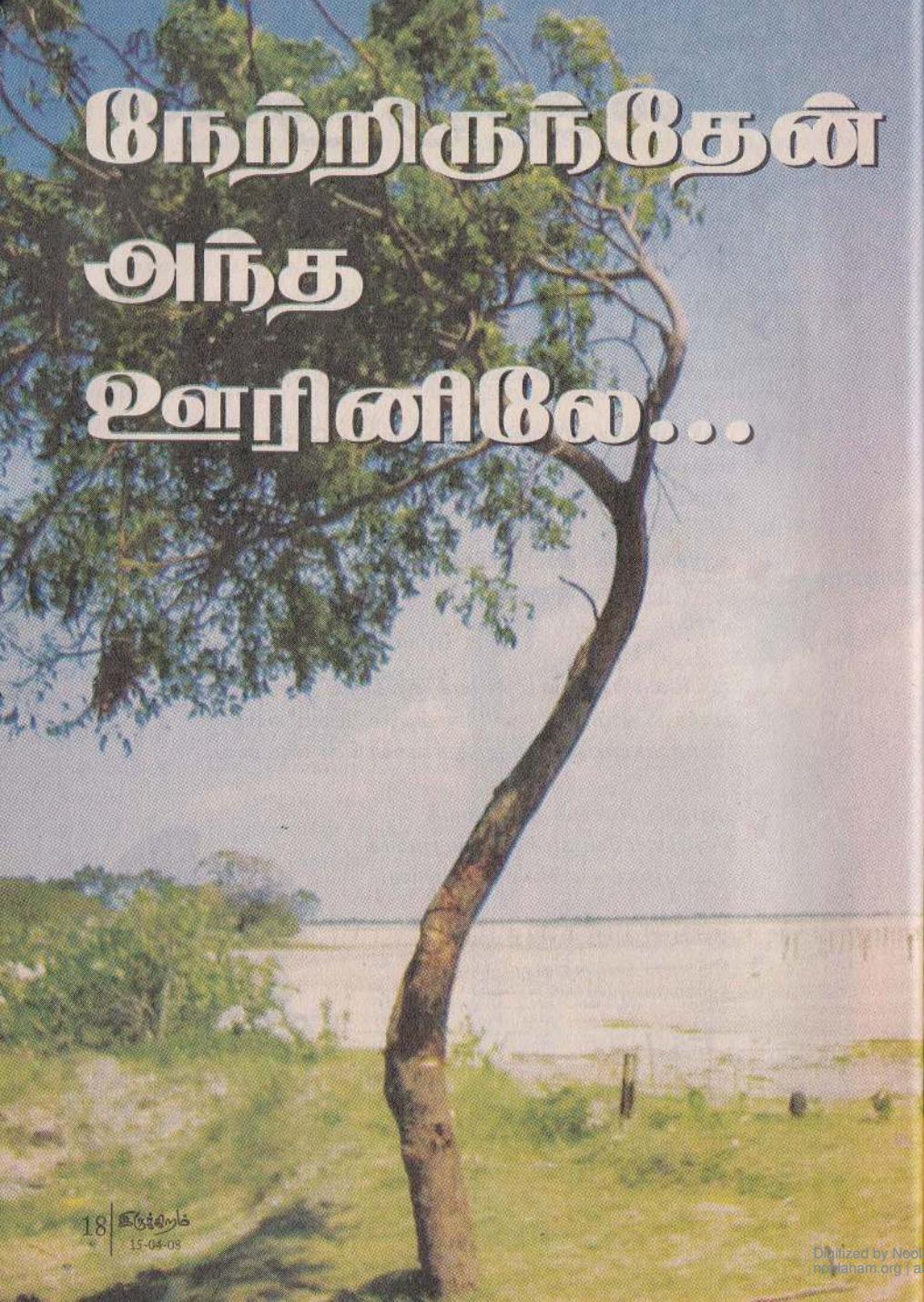

உங்களேக்குத் தெரியுமா?

- வரிக்குதிரையின் நிறம் வெள்ளை, கறுத்த வரிகளோடு பிரதிருக்கிறது. எல்லா வரிக்குதிரைகளும் மாறுபடும் வரிகளைக் கொண்டவை.
- குரியமண்டலத்தின் எல்லாக் கிரகங்களும் கடிகாரத்தின் போக்கிற்கு எதிராக இடஞ்சுழியாகவே சுற்றுகின்றன. வீனஸ் மட்டுமே வலஞ்சுழியாகச் சுற்றுகிறது.
- பூச்சிகள் சுத்தமிடுவதில்லை. நுளம்பு, தேனி எல்லாவற்றிலிருந்தும் வரும் சுத்தம் அவை வேகமாக சிறகடிப்பதால் எழுகிறது.
- ஆறுகால் கொண்ட உயிர்களில் வேகமானது கரப்பான் பூச்சி. இதனால்ஒரு விநாடியில் ஒரு மீற்றர் தூரத்தை தாண்ட முடியும்.
- ஆங்கிலத்தில் அமைதியைக் குறிக்கும் "silent" என்ற வார்த்தையும், கேட்கச் சொல்லும் "listen" என்ற வார்த்தையும் ஒரே எழுத்துக்களை கொண்டவை.
- முயலும் கிளியும் தலையைத் திருப்பாமலே தமக்கு பின்புறமாக நடப்பதைப் பார்க்கக் கூடியவை.
- பூச்சிய இலக்கத்தை உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது இந்தியா. இதனை ஆரியப்பட்டா அறிமுகம் செய்தார்
- உங்கள் முழங்கையை உங்களால் நக்க முடியாது. (முதலில் நக்குவதை நிறுத்துங்கள்)

ஒந்றிருந்தெனி அந்த உள்ளியலே...

ஊராசைக்கும் உயிராசைக்கும் இடையில் தீராத போட்டி. வேகவெறியால் உந்தப்படும் ஓட்டக்காரர்களைப் போல ஒன்றை மற்றொன்று பின்தள்ளுவதும், பின்தள்ளப்பட்டது முண்டியடித்துக் கொண்டு முன்னே வருவதுமாக மனம் சில நாட்களாக அலைக்கழிந்து கொண்டிருந்தது. ஈற்றில் விமானத்தின் குறுகிய சாளரத்தின் ஊடாக மேகத்தின் வெண்மையைக் கண்டு வியந்து-
கொண்டிருப்பதில் முடிந்தது.

போகும் வழியெல்லாம் போர் குறித்த பயம் அலைந்துகொண்டிருப்பது போலிருந்தது. விழிகள் பயத்தில் பார்ப்பதாக என்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டேன். ஆனால் கொழும்பை அடைந்ததும் என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொண்டது புரிந்தது. எந்தக் கணத்திலும் வெடித்து விடக் கூடிய குண்டின் நிலையிலிருந்தது கொழும்பு. பரிசோதனைச் சாவடிகளில் உயர்த்திய கையுடன் வேற்றுக் கரங்கள் உடல் தடவப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அடையாள அட்டை இல்லாதவர்கள் அடையாளம் தெரியாமல் ஆக்கப்படுவதற்கான சாத்தியங்களே அதிகம். ஆனால் அந்திய மொழிக்கும், கடவுச் சிட்டுக்கும் இன்னும் மதிப்பு அழிந்து-விடவில்லை.

ஞாபகங்களாய் அழைக்கிறது ஊர். யாழ்ப்பாணத்தில் கூடு தட்டாமல்

தமிழ் நதி

இடைநடுவில் வவுனியாவில் ஒரு கிராமத்தில் கட்டியது தற்செயலாக நிகழ்ந்த, இருந்திருந்து மகிழ்வு தரும் விடயம். “மாதங்களில் அவள் மார்க்கிழி” கவிஞர் அனுபவித்துத்தான் எழுதியிருக்க வேண்டும். ஊருக்குள் போகும் வழியெல்லாம் பச்சை விரிப்புத் தான். “ஜயோ.. இந்த அழகிய தீவில் வாழ முடியவில்லையோ..” என்ற ஏக்கம் என்றைக்கும்போல அன்றைக்கும் எழுந்தது.

உரிமைகள் அற்றது சொர்க்கமெனில் வாழ உகந்தது அது அல்ல என்று சமாதானப்படுத்திக் கொள்வதன்றி வேறென்ன வழி..?. ஒரு வெடிச்சத்தத்தில் உயிரிழந்து உள்ளொடுங்கிப் போவதற்குரிய சாத்தியங்களையே அதிகம் கொண்டிருக்கும் நிச்சயமின்மையில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது எத்தனை துயர்மிக்கது. வீடு என்பது ஆசவாசம், தாய்மடி ஞாபகங்களின் பெட்டகம். போர் சிரிப்பை உறிஞ்சியிருக்கலாம்,

உறவுகளையெல்லாம் தூரதேசங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டிருக்கலாம். ஆனால் வீட்டைப் பார்த்த போது அது தன் பிரமாண்டமான கரங்களால் இழுத்து தன்னுள் அமிழ்த்திக் கொண்டதை உணர்ந்தேன். என் வீட்டின் இரவு.. மொட்டை மாடி.. மெல்லிய வெளிச்சம்... இதமான குளிர் எல்லாம் சொல்கின்றன வாழ்வின் அற்புதமான தருணங்களை இழுந்துகொண்டிருக்கின்றேனென. அங்கு என் நாட்களை நீடிக்க

முடியவில்லை. பணிகள் அழைக்கப் பயம் துரத்த புறப்பட வேண்டியிருக்கிறது. கன்னத்தில் முத்தமிட்டு விடையளித்த அம்மாவின் மூக்குத்தி குத்திய தடம் வழியெல்லாம் வலிக்கிறது. விரும்பிய இடத்தில் வாழ முடியாமல் போவதற்கு ஈடான துயரத்தை எழுத முடியவில்லை. மொழிக்கு வலிமையில்லையென்றால் அது தமிழைப் பழிப்பது போலாகும். பிரிவின் துயரை மீறி

எரிச்சல் மண்ட பரிசோதனைச் சாவடியில் காத்திருக்கிறேன்.

னனுக்குள் நுழையும் போது இத்தனை கெடுபிடி இல்லை. திரும்பி கொழும்புக்குச் செல்லும் போது 'தலைநகரின் பாதுகாப்பு' என்ற பெயரில் புரட்டியெடுத்து விடுகிறார்கள். கடவுச்சிட்டு, வாகன இலக்கம், சாரதியின் விபரங்கள், செல்லும் நோக்கம் இன்னபிற பதிய வரிசையில் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. விடியவின் குளிருக்கு மாற்றாக வெயில் அனல் பொழுகிறது. பதியும் 'சடங்கு' முடிந்ததும் வாகனப் பரிசோதனை என்ற பெயரில் அங்குலம் அங்குலமாகச் சோதனையிடுகிறார்கள். பெட்டியிலிருந்து ஒவ்வொன்றாக தூக்கிக் காட்ட 'ஷம்போ', 'கொண்டிஷனர்' என்று படம் பார்த்து படம் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளையாக கொஞ்ச நேரம் இருந்தேன். புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பார்த்த அந்தப் பொலிஸ்காரர் 'குறத்தி முடுக்கு' என்று வாசித்த போது வியப்பாக இருந்தது. 'சிங்களம் மட்டும்' என்று முதுகில் குத்தியவருக்குத் தகுந்த பாடம். பெரும்பான்மையினரில் சிறுபான்மையினரையேனும் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது போர். ஆன் அடையாளம், வாகனம்,

பெட்டி எல்லாவற்றையும் சோதனையிட்ட போது சலிப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தவேளை 'என்னங்கடா இது' என்று திகைக்க வைத்த சம்பவம் அடுத்து நிகழ்ந்தது. வாகனத்தின் சக்கரத்திலிருந்து காற்றைத் திறந்து விட்டு அதற்குள் ஏதும் ஆயுதங்கள் கடத்தப்படுகின்றனவா என்று பரிசோதித்தார்கள். பரிதாபமாகப் படுத்துக் கிடக்கும் வாகனத்தை காற்றிடத்து நிமர வைத்து அனுப்புவதற்கென்று ஒருவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர் வெற்றிலை வாயோடு 'ஓளளா' என்று நிறையப் பேசிக் கொண்டே காற்றிடத்தார்.

'விட்டது சனி' என்று புறப்பட்டால் மற்றுமொரு எரிச்சல்மிகு காத்திருப்பு. பதிந்த பத்திரங்களைப் பிரதான வீதியில் ஏற்றுவதன் முன் மற்றுமோர் அலுவலகத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமாம். சாரதி 'நாசமறுவார்' என்று திட்டிக் கொண்டே இறங்கிப் போக, முக்கால் மணி நேரம் அங்கிருந்த முந்திரிகை மரங்களையும் தேக்கு மரங்களையும் வெறித்தக் கொண்டிருக்க வேண்டியதாயிற்று.

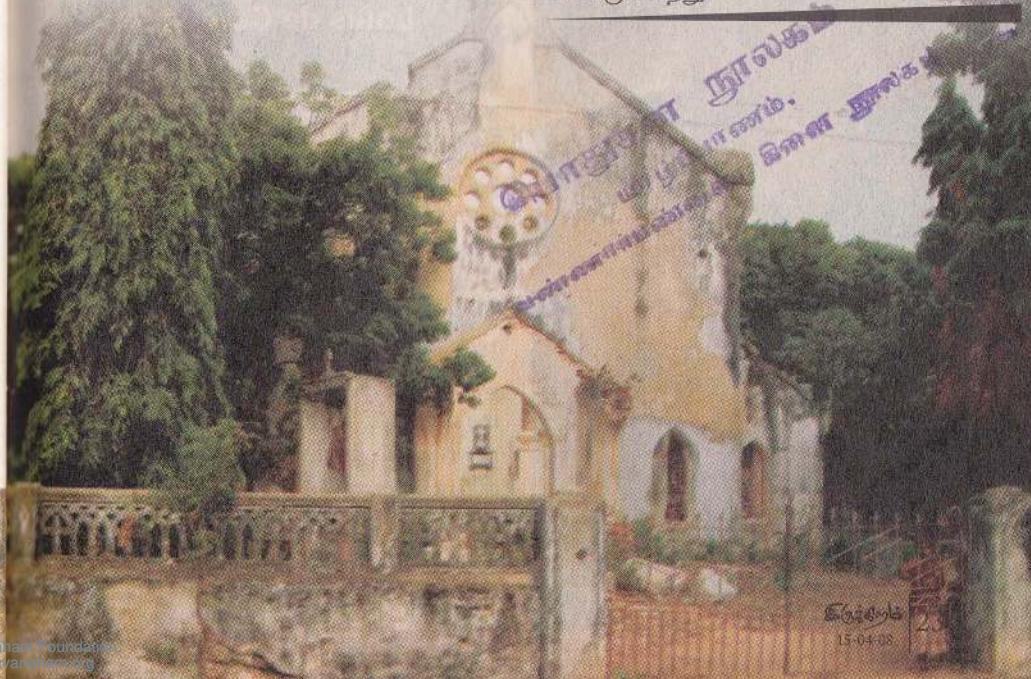
பிரதான வீதியில் ஏறி விரையும் போது 'இன்றைய நாள் இப்படித்தான் என்று எழுதியிருந்தால் என்ன செய்வது' என்று வேதாந்தம் பேசி

சமாதானப்படுத்திக் கொண்டதை, அடுத்து வந்த பரிசோதனை சாவடி சாகடித்தது. வானத்தைப் பிரிந்து வனாந்தரத்தை நினைவறுத்தும் உடை மரத்தின் கீழ் மீண்டும் நீண்ட நேரம் கடும் தவம். அரசுப் பேருந்துகளில் வந்து காத்திருந்தவர்களுள் பசியிலோ தாகத்திலோ வெயிலின் வெம்மையினாலோ அழும் கைக்குழந்தைகளைக் காண கையாலாகாத கோபம் பொங்கியது. பாதிரியார்களும் பரிசோதனைக்கு விலக்கல்ல என்பதைக் கண்டபோது தலைநகரிலுள்ள பயத்தின் ஆதிக்கம் புரிந்தது.

ஒரு வழியாய் கொழும்பு மாநகர் வந்து விமானமேறி சென்னையில் வந்து இறங்கிய போது கவலையும்

நிம்மதியும் கலந்த ஒருணர்வு பரவியது. கவிதை என்கிறோம். காதல் என்கிறோம், மனிதாபிமானம், கற்பு, சாதி, பார்ப்பனர்திராவிடர், அழுகு, ஆண்டவன் என ஆயிரம் பேசுகிறோம். அன்மையில் ஒருவர் கூறினார். காமம் தான் எல்லாவற்றுக்கும் அடிநாதம் என்று.

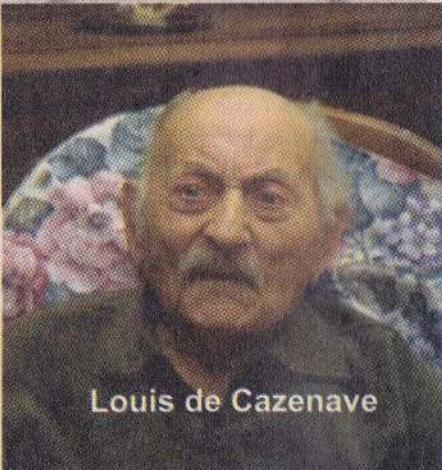
எனக்கென்னவோ மேற்சொன்ன அனைத்தையும் விட உயிர்வாழ்தலும் அதற்கான விடாத போராட்டமும் தான் முக்கியமானதாகப்படுகிறது. நாங்களெல்லாம் இப்படிப் பொத்தி பாதுகாத்து உலகெல்லாம் கொண்டு திரியும் உயிரை, தெரிந்தே மற்றவர்களுக்காக விடத் துணிகிறவர்களின் கல்லறையில் போய் உரத்தது அழவேண்டும் போவிருக்கிறது.

மராண்சீன் உலக ஈகா யுத்தக் கடைசி ஸ்ரீராமர் மலைவு

- யோகன் பாரிஸ் -

உலக மகா யுத்தத்தில் பங்கு பற்றிய பிரான்ஸின் கடைசி வீரர் திரு. லசார் பொன்ரிசெலி (Lazare Ponticelli) தனது 110 ஆவது வயதில் கடந்த மாதம் 12 ஆம் திகதி காலமானார். இவ்வாண்டு தம் மன்னில் வாழ்ந்த இரண்டு உலக மகா யுத்த வீரர்களையும் பிரான்ஸ் இழந்துள்ளது. கடைசி வீரர்களாக இருந்த இருவரில் முதலாமவரான Louis de Cazenave

Louis de Cazenave

அவர்களை இவ்வாண்டு ஜனவரியில் பிரான்ஸ் இழந்தது. அவர் மரணித்தபோது அவருக்கும் வயது 110. லசார் பொன்ரிசெலியின் இறுதி யாத்திரை பிரஞ்சு அதிபர் தலைமையில் அரசு மரியாதையுடன் நடைபெற்றிருக்கிறது.

1897- டிசம்பர் 7 ஆம் திகதி இத்தாலியில் பிறந்தவர் இவர். தந்தையின் மரணத்தின் பின், 1906 ஆம் ஆண்டு பிரான்சில் வாழ்ந்த தனது இரண்டு சகோதரர்களிடம் வந்து சேர்ந்தார். இத்தாலியில் இருந்து பிரான்ஸ் வந்தபோது அவருக்கு வயது ஒன்பது.

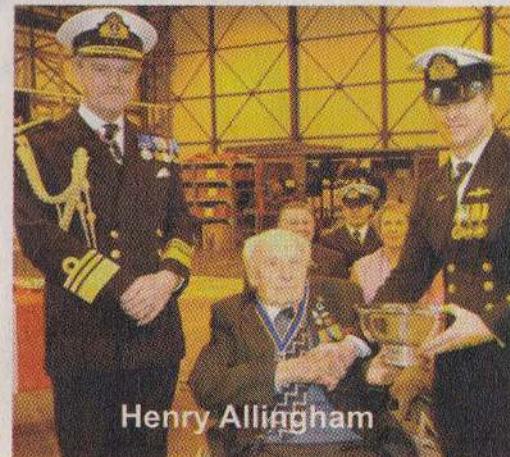
திரு. லசார் பொன்ரிசெலி

ஆரம்பத்தில் புகைபோக்கித் துப்புரவுப் பணியாளராக பணியாற்றினார். பிறகு செய்திப் பத்திரிகைப் பையன் உள்ளிட்ட பல வேலைகளில் சீவனோபாயத்தை இவர் பாரிஸில் கழித்தார். ஆகஸ்ட் 1914 இல் பிரஞ்சு இராணுவத்தின் வெளிநாட்டுப் பிரிவில் இணைந்து கொண்டார். பதினெட்டு வயதை எட்டாதவர்களை இராணுவத்தினர் சேர்ப்பதில்லை. லசார் பொன்ரிசெலி பிரான்ஸ் இராணுவத்தில் சேர்ந்தபோது அவருக்கு வயது பதினாறு, தனது வயதை 18 என்று பொய் சொல்லிச் சேர வேண்டிய வாழ்வுச் சிக்கல் அவருக்கிருந்தது. அதுதவிரதான் புகவிடமாய் வாழும் மன்னைக் காக்கும் கடமை உணர்வும் அவரிடம் இருந்தது. 1915 ஆம் ஆண்டு இத்தாலி சென்று இராணுவத்தில் இணைந்தார். பின்னர் அதிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். ஆஸ்திரியாவுக்கு எதிரான போரில் பிரஞ்சுப் படையில் மீண்டும் சேர்ந்து கொண்டார். இயந்திரத் துப்பாக்கி இயக்குபவராக செயற்பட்டபோது, ஏறிக்கணைத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகிப்படுகாயமுற்றார்.

1920 ஆம் ஆண்டு தன் சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து 'பொன்ரிசெலி சகோதரர்கள்' என்னும் உலோக வேலை நிறுவனத்தை நிறுவிப் பெறுஞ் செல்வந்தரானார். இந் நிறுவனம் இன்றும் பிரபலமாக இவர்கள் பெயர் குறிப்பிடும்படி செயற்படுகிறது.

இந்நிறுவனத்தை இவர் 1960 ஆம் ஆண்டுவரை தலைமை வகித்து நடத்தினார். பிரான்சின் தேசிய தின கொண்டாட்டங்களில் சென்ற வருடம் வரை பங்கேற்றவர். முதலாம் உலக மகா யுத்தத்தில் மரணமடைந்த அனைவருக்கும் பிரான்ஸ் கெளரவும் தரத் தயாரான நிலையிலேயே தான் மரணித்தால் தரப்படும் அரசு மரியாதையை ஏற்றுக் கொண்டவர் இவர்.

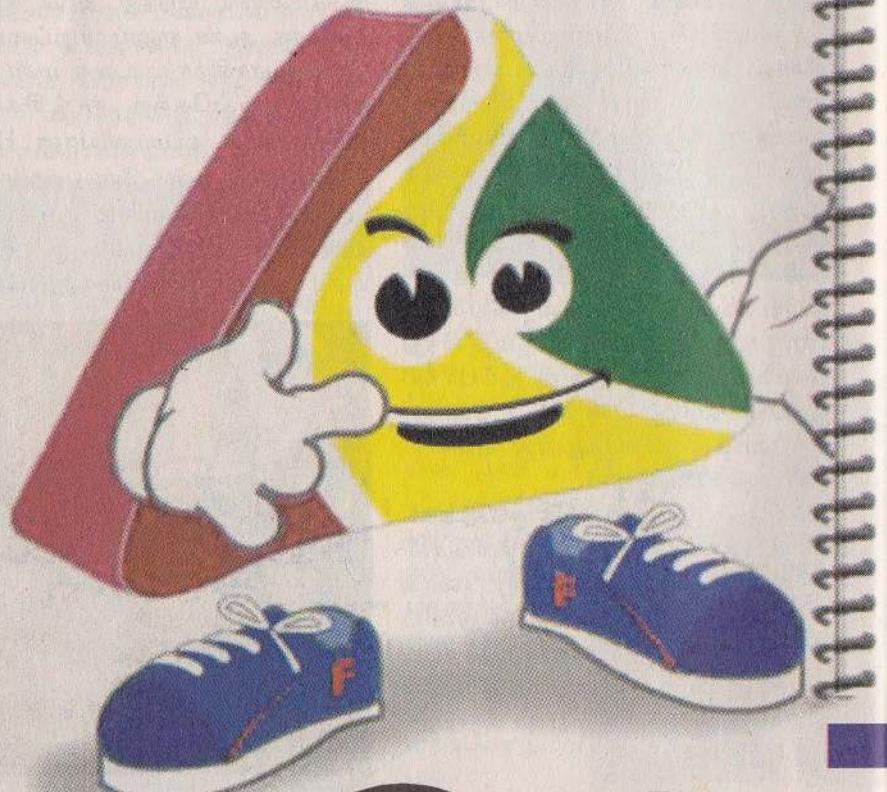
இவரே பிரான்சில் அதிக நாள் வாழ்ந்த ஆண் எனும் சிறப்பையும், இத்தாலியில் பிறந்து அதிக காலம் வாழ்ந்த ஆண் எனும் சிறப்பையும் பெற்றவராகிறார். உலக மகா யுத்தத்தில் பங்கேற்ற சாட்சிகளாக பிரித்தானிய விமானியான Henry Allingham, ஓஸ்ட்ரோ - ஹங்கேரியரான Franz Kunstler ஆகியோர் உள்ளிட்ட இன்னும் ஒரு சிலரே வாழ்வதாக செய்திகள்கூறுகின்றன.

Henry Allingham

‘விருக்கிறட்டு’

அகராதி

அழகு தன் காதலனை கவாவதற்கும், கணவனைப் பயமுறுத்துவதற்கும் பெண்களுக்கு ஒத்தேவன் அளித்த கொடை.

பரவாயில்லை அயல்வீட்டில் சண்டை நடக்கிறபோது என் வீட்டைப்பற்றி வரும் முதல் எண்ணைம்

அறுவை ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி கேட்கவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறபோது, அவர் பேசவது.

மரண தண்டனை மற்றவனைக் கொலை செய்தது தவறு என்பதற்காக அவனையே கொலை செய்வது.

கோழி பிறப்பதற்கு முதலும் இறந்த பிறகும் மனிதர்களால் உண்ணப்படும் உயிரினம்.

சிகிரெட் தாளினால் சுருட்டப்பட்ட புகையிலைத் தூள். இது ஒருபூறும் நெருப்பையும் மறுபூறும் முட்டாளின் வாயையும் இனைக்கிறது.

மனிதக்கூடு பிள்ளைகள் இல்லாதவர்களை எழுப்பப் பயன்படும் பொறிமுறைக் கருவி.

முடவு தொடர்ந்தும் யோசிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளால் எடுக்கப்படுவது.

மரபுவாதி முதற்தடவையாக எதையும் செய்ய முடியாது என்று நம்புகிறவன்.

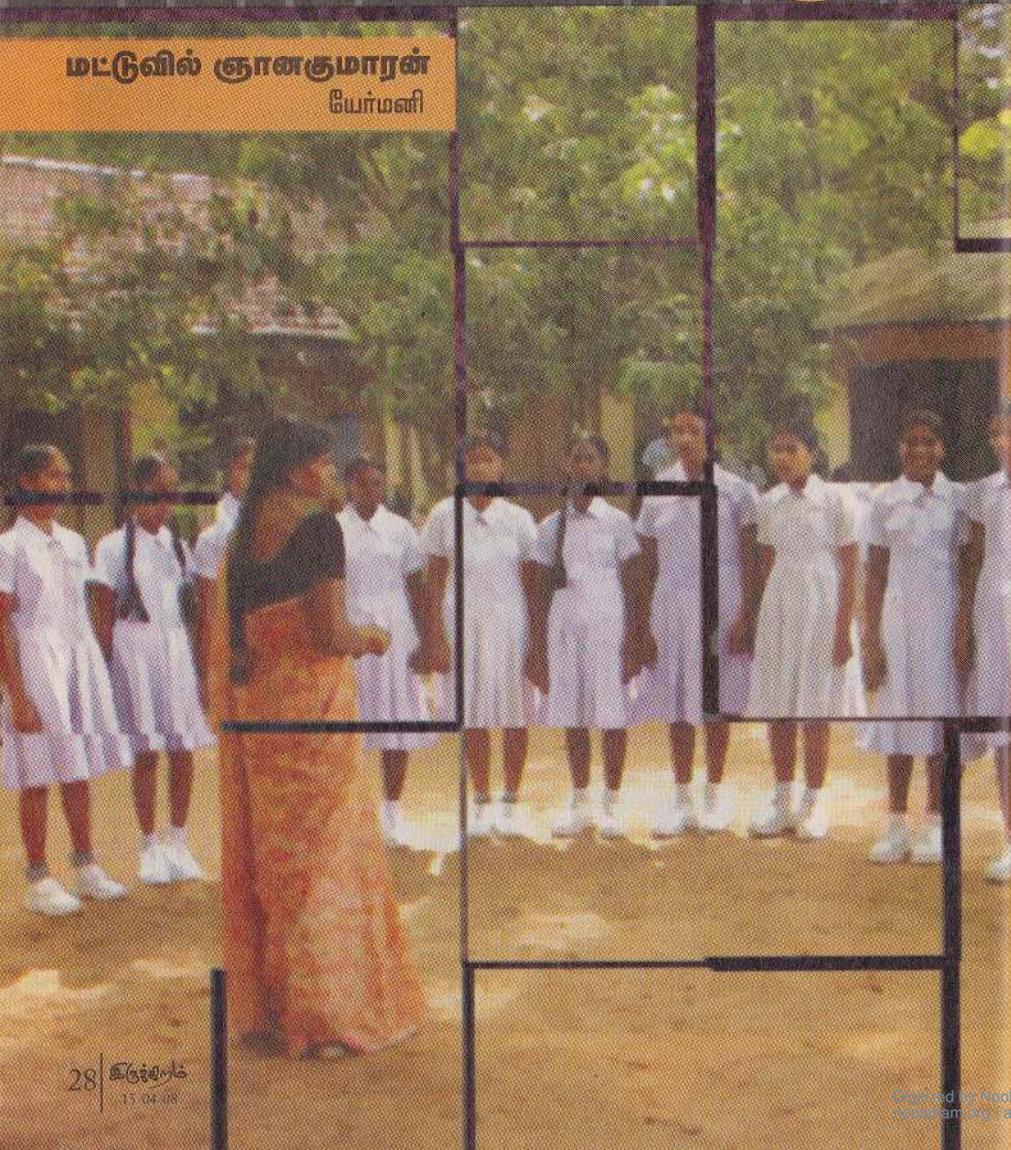
கீற்றிட கார்ட் நீ வாங்கமுடியாததை வாங்கச் செய்யும் வங்கிப் பொறி.

குற்றவாளி எங்களில் ஒருவன்தான் பாவம் பிழிப்பட்டு விட்டான்

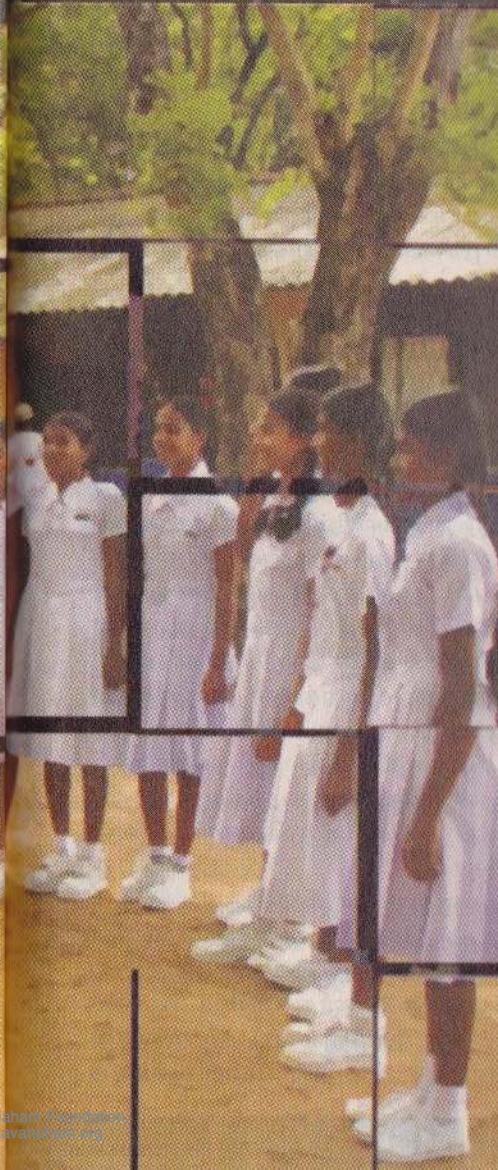
ஜனநாயகம் கனவுகள் மீது நம்பிக்கை கொண்ட பெரும்பாள்ளமை மக்களால் தெரிவு செய்யப் படும் அரசாங்கம்

தமிழ்கூறு

மட்டுவில் ஞானகுமாரன்
பேர்மனி

நல்லுலகம்

கொழும்பிலுள்ள அந்த மகளிர் கல்லூரிக்கு முன்னால் நின்று கொண்டு நேரத்தை அடிக்கடி சரிபார்த்துக் கொண்டான் வருணன். அருகில் உலாவும் ராணுவத்தினரின் கண்களை அவன் தவிர்க்க முன்னந்தான். நீண்ட நேரமாகவே அவன் அங்கு நிற்பதை அவர்களும் கல்லூரிக்கு வரும் பலரும் ஒரு மாதிரியாகவே பார்த்தனர். யாருக்கோ வகை விசியாபடி தான் பெண்கள் கல்லூரிக்கு முன்பாக தவமிருக்கிறான் என்று அவர்கள் நினைத்திருக்கக் கூடும். வாயில் கதவை காரணமின்றி இருக்க சாத்திக் கொண்டான் காவலாளி.

பதினெட்டாண்டு வருடங்களுக்கு பின் பான அவனது கொழும்பு அநுபவம் அது. அவனுக்கு காரணம் புரியாத அச்சம் மனதில் இருந்தது. சரியாக காலை பத்துமணி என்பதை கடிகாரம் சொல்லியது. நேரம் சரியென நினைத்ததும் இவன் வாயில் காவலனை நோக்கி நடந்தான். இவன் எதுவும் பேச முன்னரே ‘மொக்கத்த ஓ! இன்னா வேணும்?’ என்று காவலாளி கேட்டான். எந்தக் கனிவுமில்லாத ஒரு கேள்வியாக அது இருந்தது. அவன் கேட்ட கேள்வியும் பார்வையும் ஒருவித அதிர்ச்சியைத் தந்தது.

வருணன் அதைக் காட்டிக் கொள்ள வில்லை. தமிழ்ப் பள்ளியின் வரவேற்பே தமிழில் இல்லையே என்றாக விழுங்கியது போல இருந்தது நது மனது. சிங்களம் தெரியாத வருணன் தமிழைக் காவலாளியிடமிருந்து காப்பதற்காக ஆங்கிலத்திலேயே பேசினான். “பத்துமணிக்கு அதிபர் சந்திக்க சொன்னவர்” என்றான். ‘புள்ளை எதையும் சேராக்க முடியா’ என்றான் காவலாளி. ‘புதிதாக எந்த பிள்ளையையும் விண்ணப்பப் பத்திரம் ஒன்றை நீட்டினான் காவலாளி.

அவனை ஒருதரம் முறைத்துவிட்டு விண்ணப்பப் பத்திரம் ஒன்றை நீட்டினான் காவலாளி.

வாழ்க்கை வரலாறுகளை அடிமுதல் நுனிவரை ஒட்டு மொத்தமாக கேட்டது அப்படிவம். ‘பல கேள்விகள் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காகவே’ என்று அடிக்குறிப்பு ஒன்று கூறியது. யாருகான பாதுகாப்பு என்ற விபரம் எதுவும் அதில் இருக்கவில்லை. அடுத்து என்ன செய்வது என்ற வருணனின் நினைப்பை காவலாளிக்கு வந்த உள்ளக தொலைபேசி தடுத்தது. காவலாளி தொ(ல்)லை பேசியபிறகு அவனை உள்ளே செல்ல அனுமதித்தான்.

அதிபரின் அறைக்குள் நுழைந்ததும் “மன்னிக்கோணும் அதிபர் முக்கியமான கூட்டத்தில் இருக்கிறார்.” சமூல் கதிரையை சமூற்றியபடி அதிபரின் பெண் உதவியாளர் தகவல் தந்தார்.

“மகனுக்கு பள்ளிக்கூடத்திலை ஒரு இடம் கேட்டிருந்தனான்” வார்த்தைகளை கழற்றி வைத்தான்.

தலைக்கு மேலாக சமூன்று கொடிருந்த விசிறியைப் போலவே அவனது நெஞ்சமும் வேகமாக

அதிர்ச்சி வைத்தியம் பத்துப் பதினைந்து பேதி மாத்திரைகளை ஒன்றாக விழுங்கியது போல இருந்தது நது மனது. சிங்களம் தெரியாத வருணன் தமிழைக் காவலாளியிடமிருந்து காப்பதற்காக ஆங்கிலத்திலேயே பேசினான். “பத்துமணிக்கு அதிபர் சந்திக்க சொன்னவர்” என்றான். ‘புள்ளை எதையும் சேராக்க முடியாது’ என்பதைத்தான் அவன் சேராக்கித் தெளிக்கிறான் என்பதை வருணன் புரிந்து கொள்ள கொஞ்ச நேரம் எடுத்தது.

“அதிபரை சந்திச்சும் வேலை இல்லை” என்றான் அவன், அதிபர் திருத்திக் கொடுத்தோ என்னவோ அதை மட்டும் சரியாகவே சொன்னான். காவலாளி தந்த அந்த

அடித்துக் கொண்டது. என்ன பதில் வரப்போகின்றது என்று உன்னிப்பாக உதவியாளின் வாயைப் பார்த்தான்.

“இதுக்கு முதல் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிச்சவ உங்கட மகள்?” எதையாவது கேட்க வேண்டுமே என்பதற்காக கேட்கப்பட்ட கேள்வி அது என்பதை புரிய முடிந்தது.

“அதிபருக்கும் அதைச் சொல்லியிருக்கிறன். ஒரு சில காரணங்களுக்காக யேர்மனியில் இருந்து திரும்பி வந்திருக்கிறம். எங்கடை பண்பாட்டையும் ஒழுக்கத்தையும் சொல்லிக் கொடுக்கிறதுக்கு ஒரு சிறந்த இடமா இந்த மகளிர் பள்ளிக்கூடம் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறன்” கதிரையை சுழற்றியபடியே பதிலுக்கு எதையோ சொல்ல எத்தனிக்கும் போது கைத்தொலைபேசி சின்னங்கியது. கத்தும் என்னைவிட சின்னங்கும் கைத்தொலைபேசிக்கு அதிக கவனம் செலுத்திய உதவியாளர் காதிலே பொருத்தியபடி யாருடனோ சிரித்து சிரித்து பேசிக் கொண்டாள். தன் சிரித்த முகத்தை நான் பார்ப்பதை விரும்பாமலோ அல்லது இரகசியம் காரணமாகவோ பக்கத்து அறையைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்து கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டாள்.

கட்டுக்களை அறுத்துக் கொண்டு யேர்மனிக்குப் போன பழைய நினைவுகள் மனதில் ஓடின. அங்கிருந்து திரும்பிய வேளையில் அவனது மகளின் சான்றிதழ்களை எடுத்து வர யேமன் பாடசாலை போன

நினைவுகள் எழுந்தன. மகள் வாண்மதியின் வகுப்பாசிரியரான திருமதி வலன்ரீனாவுக்கு விடைசொல்வதற்காகவும் அவலுது பாடசாலையான ரோசன் பிளர்ஸ் இற்குப் போயிருந்தனர்.

அவர்களின் வருகையை முற்கூட்டியே அறியத் தந்திருந்தபடினால் திருமதி வலன்ரீனாவும் பாடசாலை அதிபர் டிக்மானும் வரவேற்பு அறையிலே அவர்களுக்காக காத்திருந்தனர்.

அங்கே நிலவிய மௌனத் திரையை வலன்ரீனாவே உடைத்தார்.

“குறை நினைக்கக்கூடாது வருணன் விடு முறைக்குக்கூட இலங்கை போக வேண்டாம். அது ஒரு பயங்கரமான நாடு எண்டுதானே யேர்மன் அரசாங்கம் கூட சொல்லுது. ஆனா நீங்கள் செய்யிறது ஏன் எண்டுதான் விளங்கேல்லை?” கண்ணாடியை தலைக்கு மேலே உயர்த்தி விட்டு வருணனின் கண்களை நேராக ஊடறுத்தார் அவர்.

“உண்மைதான் திருமதி வலன்ரீனா. ஒரு சில தனிப்பாட்ட தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் இருக்கு. வான்மதியின்ற தாத்தா பாட்டி எண்டு வேர்கள் எல்லாம் அதே யுத்த பூமியிலை தான் இருக்கினம். மிக முக்கியமா எங்கட பண்பாடு பழக்க வழக்கங்களை என்ற பிள்ளையருக்கு ஊட்ட வேண்டிய தேவை இருக்கு”

“எது எப்படியோ ஒரு கெட்டிக் காரப் பிள்ளையை இழக்கிறதிலை எங்களுக்கு சிரமமா இருக்கு”

புது வருச்சாமோ!

ஏனாயிர்பக்கம்

“இரு விசயம் அம்மணி வெளியூரில் இல்லாத படிப்போ இல்லாட்டி கொழும்பிலை இருக்கிற சர்வதேசப் பாடசாலைகளிலை இடம் எடுக்க முடியேல்லை எண்டோ நான் இங்கை வரேல்லை.” வார்த்தைக்கிறதுக்கு நாங்கள் ஆர்வமா இருக்கிறம்.” டிக்மானின் கண்கள் நீரை உதிர்த்தன. அவர்கள் இருவரும் வான்மதியை ஆரத்தழுவி முத்தம் கொடுத்தபடி வழி அனுப்பி வைத்தனர்.

பாடசாலைக் கல்வி என்பது அங்கே வேறுவிதமானது. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் நட்புக் கலந்த உறவுகளோடு பழகுவார்கள். ஆதலால்தான் மாணவர்களின் உளத்தை ஆராய்ந்து தங்களின் கட்டுப்பாட்டிலே வைத்திருக்கிறார்கள். குரு சீடன் எனும் நிலை மாறி நண்பர்கள் என்ற வட்டம் அங்கே கட்டப்படுகிறது.

கதவு திறக்கும் ஒசை கேட்டது சிரித்த மிச்சம் முகத்தில் இருக்க உள்ளே நுழைந்தார் கொழும்பு மகளிர் கல்லூரியின் உதவியாளர். “வருணன் உங்கட தமிழ்ப் பற்றையும் பண்பாட்டிலை நீங்கள் கொண்டிருக்கிற ஆர்வத்தையும் நான் பாராட்டுறன். ஆனாப் பள்ளிக்கூடத்தில் தான் இட நெருக்கடி”

இடம் கிடையாது என்பதற்கான பீடிகை தான் அதுவென்று வருணனுக்கு விளங்கியது. ஏதோ கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதாக சொல்லப்பட்ட அதிபரைக் குனோ காணவேயில்லை.

“இரு விசயம் அம்மணி வெளியூரில் இல்லாத படிப்போ இல்லாட்டி கொழும்பிலை இருக்கிற சர்வதேசப் பாடசாலைகளிலை இடம் எடுக்க முடியேல்லை எண்டோ நான் இங்கை வரேல்லை.” வார்த்தைகளைக் கொஞ்சம் கடுமையாக்கினான் வருணன்.

“எதுக்கும் உங்கட தொலைபேசி இலக்கத்தை தாங்கோ இடம் கிடைச்சா தகவல் தாறம்” என்றார் உதவியாளர். ‘சரி நீங்கள் இப்ப போறது நல்லது’ என்பது போன்றிருந்தது அந்த சமாளிப்புக் கேள்வி.

“அப்ப அதுவரைக்கும் பிள்ளை பள்ளிக்கூடம் போகாமல் வீட்டிலயோ குந்தி இருக்கிறது” என்று கேட்டு விட்டு, இனியும் இங்கிருப்பதில் பயனில்லை என்று தெரிந்து நன்றி கூறி வெளியேறினான்.

இவனுக்காகவே காத்திருந்தவன் போல வாயில் காவலன் இவனருகில் வந்து காதில் குசுகுசுத்தான்.

“இரண்டு இலட்சம் தாங்க நாளைக்கு இடம்” என்றான். நல்ல காவலாளி, நல்ல நிர்வாகம், பாவம் சனம் என்றது மனம்.

பிள்ளைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க நினைத்த பண்பாடுகளில் ஒன்றை கொழும்பின் மகளிர் பாடசாலை ஒன்று எனக்கு சொல்லிக் கொடுத்து விட்ட நினைப்போடு வெள்ளவத்தை தெருவிலே வாகன நெரிசலுக்குள் மக்களோடு கரைந்து போனான் வருணன். போர் மட்டுமா எம்மை அழிக்கிறது!!

வீட்டுக்கு வெளினாளியசீச் வள்ளவல்லாம் பூலூலைப்பட்டு சாலைக்கு நாலு மர்த்துக்குத் தண்ணில்லை முற்றுக்குச் சுருக்கல்லாம் முழுசா அள்ளியாசீச் வாக்கியம் வாங்கியாசீச் திருக்கண்டும் திருக்கு மஜுக்கீல்காரு சீலை பெழப்பட்டைக்கொரு சட்டை என்கீல்காரு நாலுமூளமும் - எஞ்பான அறைக்கைச் சீலை ஹண்டுத்தொய்ச்சி நெற்கற்க்கீக் ஹல்யில் உலர்த்தியாசீச் சின்னெரமாய்ப்பீபாய் கோயிலமுயில் மருத்துநீரை வாக்கியருவர்

பலகாரச் சுட்டைப் பெண்டுகள் அழச்சீபி படுத்தா லைகள்க்கீ வெளின்முறைசீச் விழியெக்க எழுஞ்சி அளின்தொயலாம் கிணத்தமுயில் என்னடாப்பா அளவீப்படுராய்... குடன்னாய்.. வெளின்யண்டாய்.. விழயலெண்டாய்

என்னைண் விளையாடுவீரை.. நாளைக்கு வருசப் பீப்பலீலை.. எல்லாச் சனியதும் தீண்டலீயாட துலைஞர் நாளைக்கு...

புதுச்சனியன் வருமங்கு புநுக்கல்மாமடையா உனக்கு கூத்பீப்புத்தொண்டா தழிற்றை வருடப்புறப்பு கூடியனைப் பூந் ஒருக்காச்சத்தினால் ஒருவருடம் கூடியதுக்குப் பொலித் புதுச்சாதி தொடவிக்கினால் புதுவருசம்

- பகுவைத்திப்பக்கி

கேள்வியான்றுக்குப் பதிலாக, கேள்வி ;
ஏன் 'கிருக்கிற' அரசியல் எழுதுவதில்லை?

குரு நிறைந்த பரதேசி நா-
டொன்று. குட்டுக்காக எருமைகள்
அங்கே குளங்களில் படுப்பதில்லை.
அங்கே மூன்று குருவிகள் இருந்தன.
மூன்றும் நல்ல நண்பர்கள்.

இலையுதிர்காலம் நெருங்கிக்
கொண்டிருந்தது. இம்முறை கடு-
மையாகப் பனி பொழியும் என-
பதை குருவிகள் அறிந்தன. தாங்கள்
புலம் பெயர்ந்து போய்விட அவை
திட்டமிட்டன. தன் இருப்பிடம்
விட்டு புலம் பெயர்வதற்கு ஒரு
குருவி மட்டும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. எது நடந்தாலும் புலம்
பெயர அது விரும்பவில்லை.
ஏனைய இரு குருவிகளும் மன-
்றாடிப் பார்த்தும் பயன் கிட்ட-
வில்லை. அவை தமது நண்பனை
விட்டுக் கவலையோடு விடை-
பெற்றன.

இலையுதிர்காலம் வந்தது. பனி
கொட்டோ கொட்டு என்று கொட-

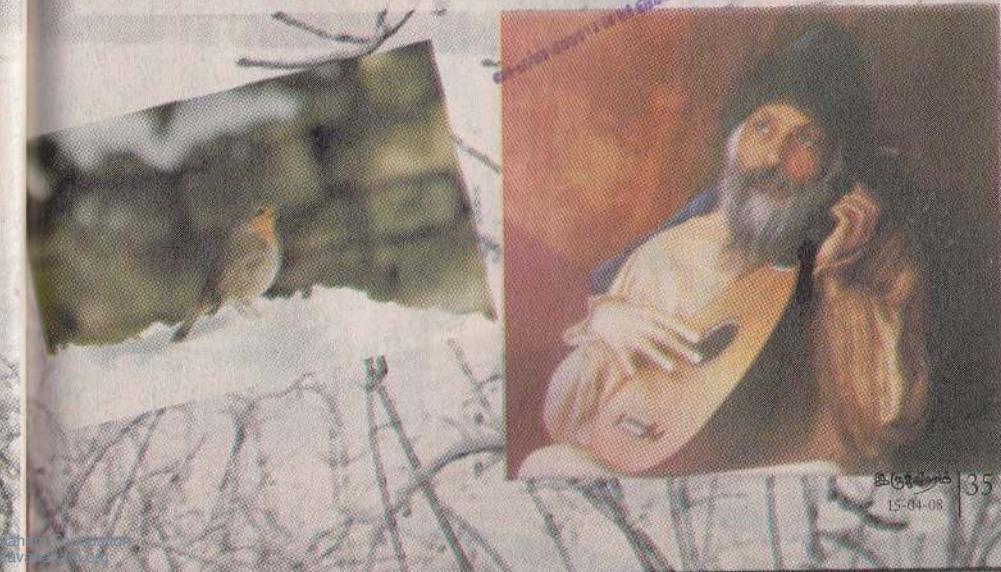
டியது. தனித்திருந்த குருவியால்
தாங்க முடியவில்லை. நண்பர்களின்
பேச்சைக் கேட்காத தன்தவறை அது
உணர்ந்தது. வேறு வழியில்லாமல்
தன் கிளை விட்டு அக்குருவி புறப்-
பட்டது. பறக்கவும் அதனால் முடிய-
வில்லை. தள்ளாடித் தரையில்
விழுந்தது. குளிரில் நடுங்கிய அக்-
குருவிக்கு அருகாகச் சென்ற மாடு
ஒன்று அதன் மேல் சாணம் போட்டு.
இப்போது சாணத்தால் தலை-
யும் மூடப் பட்ட நிலையில் தப்பிக்க-
த் துடித்தது அக்குருவி. தன்மேல்
சாணம் போட்ட எதிரியை திட்டித்
திர்த்தது.

வீதியில் சாணம் அசைவதைக்
கண்ட பூனை ஒன்று அதைத் தட்டிப்
பார்த்து விட்டுச் சென்றது. பூனை
தட்டியதில் கிடைத்த இடைவெளியின்
ஊடாக தன் தலையை
வெளியே எடுத்தது குருவி. இப்போது
அதற்கு குளிர் அதிகமாக

புரிந்து

இதில் கிடைக்கும் நீதிகள்:

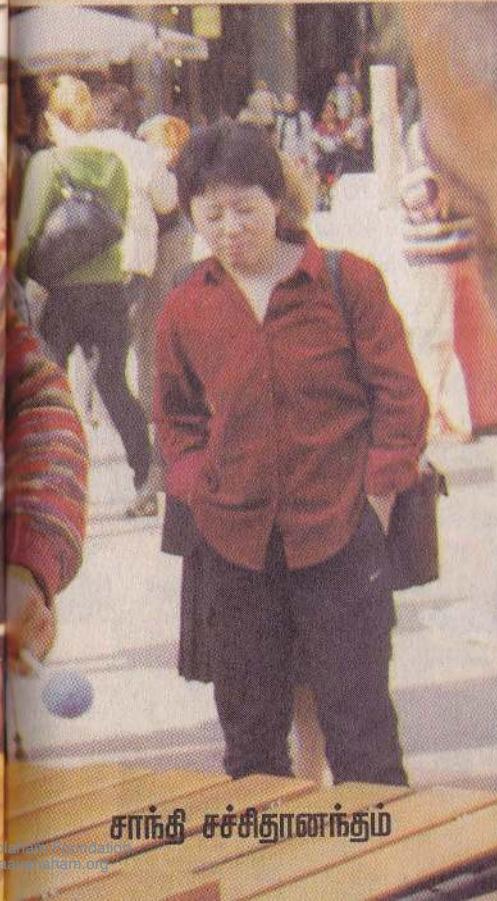
1. சாணம் போட்ட மாடு எதிரியல்ல.
2. தலையை வெளியே எடுக்க வைத்தபூனைநண்பனல்ல.
3. சகமாகவும் இதமாகவும் இருந்தால், வாயை முடிக்கொண்டிருப்பதே வாழுவதி
நன்றி: எவ்வோராலும் தவ-
ராகப் பரிந்துகொள்ளப்பட்ட
ஒதோ

புலர் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் சர்வதேச வலையமைப்பு ஜேர்மனியில் இலங்கையின் சமகால நிலவரங்களைப் பற்றி மாநாடொன்றை நிகழ்த்தியது. அதில் கலந்து கொள்ளச் சென்ற நினைவுகளின் தொடரில் மீண்டும் சந்திக்கிறேன். அந்த மாநாடு, ஸ்டூட்கார்ட் நகருக்கு அருகாமையில் உள்ள பாட்போல் என்ற ஊரில் இடம்பெற்றது.

அடுத்த வருடத்திற்கான புலம்பெயர்ந்த இலங்கையின் செயற்திட்டத்துடன் அம்மாநாடு கலைந்தது. இலங்கையிலிருந்து சென்ற எங்களுக்கு மாநாடு முடிந்த பிறகு தான் சுவாரசியமான பயணங்கள் ஆரம்பித்தன. ஜேர்மனியின் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் இருக்கும் இலங்கையருடனான சந்திப்புக்களுக்குப் புறப்பட்டோம்.

ஜேர்மனியும் நம்மருந்து இரு யையூப் யார்வை

சாந்தி சச்சிநூண்நும்

முதலில் நாங்கள் சென்றது மியூனிக் நகர். கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் மிக்க பவேரிய நாட்டின் தலைநகர் அது. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது முற்றாக அழிக்கப்பட்ட ஜேர்மன் நகரங்களில் மியூனிக்கும் ஒன்று. மிகப் பிரயாசைப்பட்டு பழையனவற்றைப் பாதுகாத்து புதியனவற்றை புதுத்தி அந்த நகரத்தை மீள நிர்மாணித்திருந்தனர். பழையதும் புதியதுமான ஒரு charming city யாக மியூ

னிக்கைக் கண்டேன். பழைய கட்டிடங்கள் கூட பழையான கலை வடிவங்கள் கலையாமல், அதேவேளை புதிய நவீனத்துவத்துடன் கட்டப்பட்டிருந்தன. அங்குள்ள தேவாலயங்களைப் பார்க்கும் போது அது மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஒவ்வொரு தேவாலயத்திற்குள்ளும் இடிபாடுகளுடன் கூடிய அதன் பழைய உருவத்தின் புகைப்படங்கள் தொங்கின. பார்வையாளர்கள் புதுப்பொலிவுடனிருக்கும் அதன் புதிய உருவத்தை அழிவுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். எவ்வளவு அழிவுகளிலிருந்து ஜேர்மனி புதுப் பிறவிஎடுத்திருக்கின்றது என்பதைப் பார்த்து அசந்தோம். பிரயாசைகள் எடுத்து பல நூறு வருடங்கள் பழையானவற்றை மீண்டும் உருவாக்கியிருந்தார்கள். அவற்றிலும் நவீன அமசங்கள் சேர்ந்திருந்தன.

ஞம் பெண்களுமாக அமர்ந்து பியர் அருந்திக்கவித்தனர். ஜேர்மனியர்கள் மட்டுமல்லாது ஸ்ட்சம் ஸ்ட்சமாக உல்லாசப் பிரயாணிகளும் கலந்து கொள்கின்ற களியாட்ட விழாவாக அது இருந்தது. அந்தக் கூடாரங்களெல்லாம் பியர் கம்பனிகளினால் அமைக்கப்பட்டவை என்று தெரிவித்தனர். தங்கள் உற்பத்திப் பொருளை விற்க எப்படியெல்லாம் பிரயாசைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

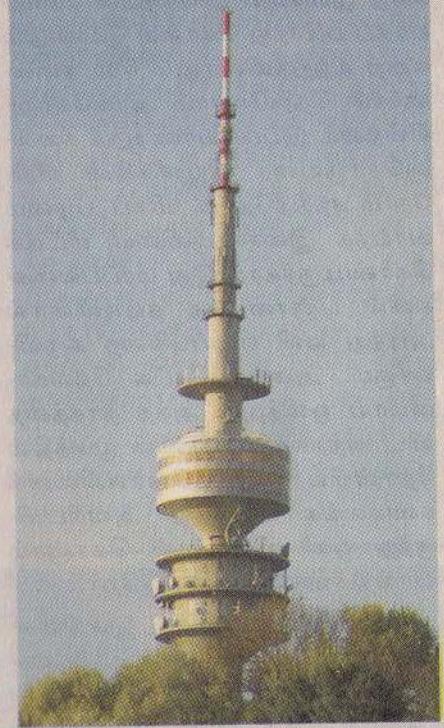
கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஜேர்மன் மக்கள் காட்டும் நேர்மை எனக்கு அளவிட முடியாத விந்தையாக இருந்தது. அங்கு காய்கறிகள், பழங்கள், சிறு பாவனைப் பொருட்கள் போன்றவற்றை விற்கும் கடைகளிலெல்லாம் பாதிப் பொருட்களை கடைக்கு வெளிப்புறமாக பரப்பி வைத்துக் கொள்வார்கள். அங்கு காவலுக்கு யாருமே இருப்ப-

தில்லை. வாடிக்கையாளர்கள் தமக்குத் தேவையான பொருட்களைப் பார்த்து எடுத்த பின்னர் உள்ளே சென்று கவுண்டரில் காசைக் கட்டி வருவார்கள். “எப்பொழுதாவது யாராவது இந்தச் சாமான்களைத் திருடியிருக்கிறார்களா?” என்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டு என்ன மியூனிக் நகரத்தைச் சுற்றிக் காட்ட அழைத்துச் சென்ற ஜேர்மன் நண்பி ஹெட்விக்கைத் தொந்தரவு செய்தேன்நான்.

பஸ்கஞ்சன் சேர்த்து ட்ராம் வாகனமும் அந்தகரத்தின் போக்குவரத்துச் சேவையாக இருந்தது. அதில் டிரைவர் மட்டுமே இருப்பார். அவர் முன்னால் ஒட்டிக் கொண்ட போகபயணிகள் இடைப்பகுதியில் தான் ஏறுவோம். அங்கே ஒரு தானியங்கி டிக்கட் மெசின் இருந்தது. அதில் நாங்கள் போகும்

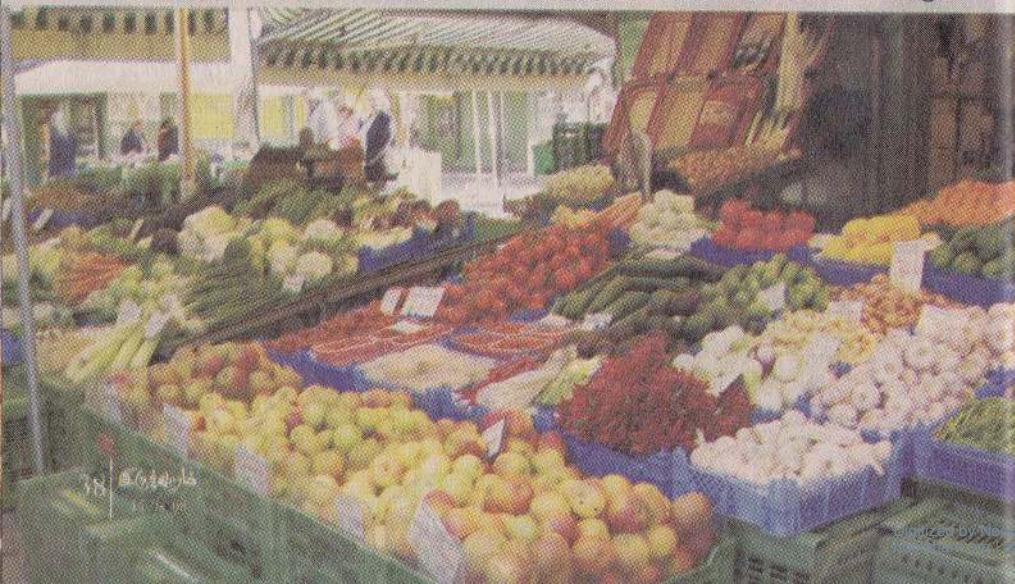
தூரத்தை குறித்துக் காசையும் போட்டால் டிக்கட்டையும் மிச்சுக் காசையும் தரும். “எல்லோரும் டிக்கட் எடுப்பார்களா?” யாராவது எடுக்காமல்விட்டால்..? என்று நச்சரிப்பேன் நான். எப்பொழுதாவது ஒருமுறை டிக்கட் பரிசோதகர்கள் ஏறுவார்களாம். டிக்கட் இல்லாமல் யாராவது பயணம் செய்தால் 40 யூரோ தண்டமாம். நாங்கள் பயணம் செய்ய ஒருவருக்கு 7 யூரோக்களாகியது. எத்தனையோ தடவை போய் வந்தோம், ஒரு முறையும் டிக்கட் பரிசோதகர்கள் கணக்கில் தட்டுப்படவேயில்லை. எங்கள் ஊரில் இப்படி இருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் சொல்லுங்கள்பார்ப்போம்.

எங்கள் ஊரவர்கள் மட்டுமல்லாமல் துருக்கியர் ஆபிரிக்கர்கள் என்று எத்தனையோ புலம் பெயர்ந்த சமூகங்கள் அங்கு வாழ்கின்றன. அந்த நாட்டின் நேர்மையான பிரஜைகளாக அவர்களும் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய நாட்டின் பழக்கவழக்கங்களிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்ட பண்பாட்டிலான வாழ்க்கை அது. எங்கும் நம்மவர்களில் பிழைகள் கிடையாது. நாங்கள் வாழும் சமூக அரசியல் கட்டமைப்பில் தான் பிழையிருக்கின்றது. எமது சமூக அரசியல் சட்டமைப்புக்களை மாற்றியமைத்தால் மக்களின் நடத்தைகளை மாற்றலாம் என்பது தெளிவாகியது. தாம் வாழும் நாட்டின் சட்டம் அமைதி ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் நிறுவனங்களின்

மீதும் நீதித்துறை மீதும் நம்பிக்கையும் மரியாதையும் ஏற்படும் பொழுது மக்கள் தாகாமவே குற்றச் செயல்களிலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

ஐரோப்பிய நகரங்களில் இன்னொரு சிறப்பம்சம் அங்கு காணப்படும் தெருவோர இசைக்கலைஞர்களாகும். கிட்டார், ஒகன் எனப் பலவகையான இசைக்கருவிகளுடன் ஆனந்தமான இசையெழுப்பிக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் சோற்றுக்குத் தாளம் போடுபவர்கள் அல்ல. தங்கள்

களது இசையை மக்களுடன் நேரடியாகப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உந்துதலினாலும் சில கலைஞர்கள் தெருவோரம் அரங்கேற்றுகின்றனர். இப்படியான யூதக் கலைஞரோருவரை மியூனிக்கின் விதிரோம் சந்தித்தோம். மிகப் பழைய வாய்ந்த இசைக்கருவியை மீட்டிக் கொண்டிருந்தார். இது மரப்பலகைகளில் பஞ்சடைத்த தடிகளினால் அடித்து ஒவி எழுப்புகின்ற கருவியாகும். அதைக் கேட்க தேவகானமாய் ஒலித்தது. அந்த நாத்ததை விட அந்தக் கலைஞரின் முகத்தில் தோன்றிய ஒளி ஏனோன்னைக் கண்கலங்க வைத்தது. அவரிடமிருந்து ஒவி விசிடிக்கள் கொஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு அகன்றோம்.

மியூனிக்கில் நடந்த இலங்கையரின் சந்திப்பு மனதை விட்டு அகலாத்து. எங்கள் கூட்டத்தின் ஏற்பாட்டாளர்கள் சற்று பரபரப்புடன் இருப்பதை ஆரம்பத்திலிருந்தே கவனித்தோம். இங்கு சில ஜேவிபி தீவிரவாதிகள் இருக்கின்றனர், அவர்கள் வந்தால் கலம்பகமாகிவிடும் என்று பயந்த வண்ணம் இருந்தனர். அவர்கள் பயந்தபடியே மன்றபம் நிறைய பார்வையாளர்கள் வந்தனர்.

அவர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் பேரினக் குழப்பவாதிகளாகவே இருந்தனர். அவர்கள் நினைத்தபடியே குழப்பவும் ஆரம்பித்தனர்.

வழக்கம் போல இலங்கையில் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் தான் எங்கள் கூட்டத்தின் கருப்பொருளாக இருந்தது. “நீங்கள் மனித உரிமை மீறல்கள் இருக்கின்றது என்கிறீர்களே சமாதானப் பேச்சவார்த்தைகள் நடந்த நேரம் நான் கிளிநொச்சி சென்றிருந்தேன். அங்கு பைவ் ஸ்டார் ஹோடேல் எல்லடிகட்டியிருந்ததை என் கண்ணால் கண்டேன். அதில் தான் தங்கினேன்...” என்று ஆரம்பித்தான் ஒருவன். நீண்ட வருடங்களாகப் பொருளாதாரத் தடை விதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் பைவ் ஸ்டார் ஹோட்டேல் இருந்தது என்று சொல்லும் அவனுடைய கண்ணோட்டத்தை எப்படித்தான் சொல்ல. என்னுடன் வந்த தோழர் கண்த தேசப்பிரிய அதற்கு வெகு காரண காரியத்துடனான பதிலைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். “ரணில் விக்கிரமசிங்க புலிகளுக்கு ஆயுதங்களை வழங்குவதை நான் என் கண்ணால் கண்டேன்..” என்று அவன் பாய்ந்தான். விதண்டாவாதப் பேச்சுக்கு அதே வழிதான் சரி என்ற தீர்மானித்த நான் “சும்மா பொய் பேசாதே. கிளிநொச்சியில் எங்கே பைவ் ஸ்டார் ஹோட்டேலைக் கண்டாய்.. பைவ் ஸ்டார் ஹோட்டை இருப்பதற்கும் மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதற்கும் என்ன தொடர்பு...” என்று பாய, வாய்த்தர்க்கம் அதிகமாகி அந்தக் குழு கோபம் மேலிட அப்பிடியே மன்றப்பத்தை விட்டு எழுந்து போனது.

அவர்கள் வெளியேறியதும் ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு வந்த சந்தோஷத்திற்கு அளவேயில்லை. ‘இருபடியாக கதைத்து ஆட்களை அனுப்பி வைத்தாயே’ என்று நன்றியுணர்வோடு பாராட்டினார்கள். இப்படி என் ஜேவிபிக்குப் பயப்படுகிறார்கள் என்று குழும்பினேன் நான். அவர்கள் என்னதான் செய்துவிட முடியும்? இவர்களைத் தின்று விடுவார்களா? இதே போல பயந்து பயந்தே கூட்டம் குழப்பும் கும்பல்காரர்களை நாம் அனுமதிக்கின்றபடியால் தான் அவர்கள் தொடர்ந்து இந்தக் கைங்கரியத்தை செய்கின்றனர். கோழைகளாக இருப்பவர்களைப் பேச விடாமல் பயமுறுத்துவார்கள். உண்மையைப் பற்றியோ நியாயத்தைப் பற்றியோ அக்கறையே படாதவர்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தியலின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கிறார்களேயாழிய அதன் சிந்தனை வடிவங்களையல்ல. அவர்களுடன் தர்க்கரித்யாகவாதிடாமல் யார் நீ? எங்கே வந்தாய்? என்று கேட்கத் தொடங்கியவார்களா? இதே போல பயந்து பயந்தே கூட்டம் குழப்பும் கும்பல்காரர்களை நாம் அனுமதிக்கின்றபடியால் தான் அவர்கள் தொடர்ந்து இந்தக் கைங்கரியத்தை செய்கின்றனர். கோழைகளாக இப்படியாக மியூனிக் சந்திப்புக்களை முடித்துக் கொண்டு பேர்லின் பயணமானோம்.

கால்து கதிராவூர்

அப்பா அம்மாவைச்
சொல்லி, செவிவழிச்
செய்தி பெசினரிதாட
பற்பரை பத்தியும்
கொஞ்சம்
பெசனும். நீயிலத்திலை
குடியிறின முத்துவர்
பற்பரையிலை ஒருந்தர்
நான் நீலாம் கேவாப்
போடியார்.

நீலாம்

வேலாப் போடியாருட மகன் கதிராமப்போடியார். அவருட மகன்தான் அப்பாட அப்பா வேலாப்போடிப் பூசாரியார். அவருட மகன்தான் எங்கட அப்பா சின்னையா விதானையார். அம்மாட பேரென்ன தெரியுமா? இராசம்மாதான் அவட பேர். அம்மாட அப்பா புள்ளையம்மாக் கெழவிட தம்பி இராமசாமி. இந்த மாமிட ஊட்டுலதான் அம்மா குமர்புள்ளையாக வந்திருந்து மண்ட வியாதிக்கு மருந்து செய்தவ.

நான் புறந்த கையோட அப்பா, அம்மாவைக் கூட்டியந்து, அம்மாட அக்காவோட தான் இரிக்க வைச்சார். அதாவது பெரியம்மாவோட ஒரு ஊட்டுல தான் நாங்களுமிருந்தம். அப்ப, அப்பா குடும்பத்தோட கதிராம யாத்திர போற வழக்கம். தனியாக வாடகைக்குக் கார் புடிச்சித்தான் கதிராமம் போவார் அப்பா. அப்ப சாமிர ஊருக்குப் போறதென்டு தான் அதச் சொல்லுவாங்க. நான் புறந்த பறகு முதன்முதலாக சாமிர ஊர்போன அதிசயக் கதபத்தி அப்பா அடிக்கடி ஆக்களோட கதைப்பார்.

காறுலபோய், திசமாறாமயிலை ஏறங்கி, மாட்டுவண்டி ச்சி அந்த வண்டிப் பாதையிலை கடமுடா-

வெண்டு 12 மயிலும் கடந்து மாணிக்க கங்கையில அப்பா குடும்பத்தோட இறங்கினார். அந்த ராவு கழிச்சி அடுத்த நாள் வெள்ளன்ன செல்லக் கதிராமம் போனாங்க. அங்கயிருந்து திரும்பி வரக்குள்ள தனிச்சுப் போனாங்க. அம்மாவுக்குக் கைக்கொழுந்த, எல்லாச் சாமிகளும் கெதியா ஒடிட்டாங்க. அப்பா இந்த ரெண்டு பொன்னுகளால் போகழுதியல்ல. அப்ப கதிராமம், செல்லக் கதிராமம் போற வழியெல்லாம் கள்ளனுகளுட கொடுமை. அந்த வழில இடைக்கிடை கழுத்து வெட்டப்பட்ட சுவங்கள். கள்ளனுகளுட கைவரிசை வெட்டிப் போட்டு காசிபணம், நகையெல்லாம் கொள்ளள-

கவீநார் திமிலைத் துமிலன்
பேசுகிறார்

யடிப்புக் கொடுமை. தனிச்சுப்போன நிலையில், ரெண்டு கைக் கொழுந்தைகளும் அழுகை. நல்ல வெயில். ஒரு பாலமரத்த நெழவுல இருந்து பால் குடுக்கச் சொன்னார் அப்பா. ரெண்டு பெண்டுகளும் இருந்து பால் குடுக்கத் துவங்கினதுதான் தாமதம், நாலஞ்சி தடியனுகள் திடுமென்டு காட்டு புதர்களுக்குள்ளால் வந்து, கையில் கத்தியளோட மூண்டு பேரையும் வள்ளச்சுப் பொண்டானுகள். ரெண்டு பெண்டுகளுட கழுத்துக் கையெல்லாம் தங்க நகைகள். அதுக்குப் புறகு என்ன நடக்கும்? ரெண்டு பெண்டுகளுக்கும் பயத்தால உயிர் போய் வந்திச்சி. எதுவும் செய்யத் தெரியாது மலைச்சிப் போய் நின்ட அப்பா, தன்னையறியாமலே கத்தினார்.

“அரோகரா சாமி கதிரவேல்” எண்டு கத்தினார். தன்னையும் ரெண்டு பொம்புளையளையும் காப்பாத்திக் கொள்ள வேற வழி தெரியல்ல. தன்னால் இனி ஏலா என்ட நெலையில மனிசனுக்கு வேற கெதி என்ன? கடவுள்தான். கடவுளுட காலடியில உழற்றுதான். அத்தான் அப்பாவும் செஞ்சார்.

அவர் அப்பிடிக் கத்தின அடுத்த நிமிஷம், ரெண்டு சாமிகள், ஓட்டமும் நடையுமாக வந்தாங்க. விசுக்-

கெண்டு அவங்களக் கடந்து போனாங்க. தாடி மீசையோட அந்தக் கெழவன்; கையில் ஒரு பொல்லு; தலையில் தலப்பா; கழுத்தில் ருத்திராச்ச மால; மூட்ட முடிச்சோட கெழவி, றவுக்கயில்லாம எத்தாப்புப் போட்டிருந்தா. கடந்து போகக்க அவங்க பார்த்த பார்வ, ஒழும்பி எங்களோட வாங்க எண்டது போல இருந்திச்சி.

“ஓழும்புங்க ஓழும்புங்க இந்தச் சாமிகளோட போயிருவம்” எண்டு அவசரமா அப்பா சொன்னது தான் தாமதம், ரெண்டு பொம்புளையளும் பால் குடுத்ததும் குடாததுமாக ஒழும்பி அவங்களுக்குப் புறகால ஓட்டம் புடிச்சாங்க. அப்பா பின்னால் ஓட்ட துவங்கினார். ஒரு பத்துப்பாகம் ஓடியிருப்பாங்க, அப்பா திரும்பிப் பார்த்தார். அவனுகள் அந்தத் தடியனுகள் கட்டியில் கட்டினது போல நீக்கிறானுகள். என்ன அதிசயம். அவனுகள் துரத்திப் புடிச்ச வெட்டியிரிக்கலாம். ஏன் அப்பிடியே நிக்கிறானுகள்?

மறுபக்கம் திரும்பி முன்னுக்கப் பார்த்தார். எங்க அந்தக் கெழவனும் கெழவியும்? பொம்புளை நெருங்கிக் கேட்டார். “எங்க முன்னுக்குப் போனசாமிகள்?”

“ முன் னுக்குத் தானே போனாங்க. நாங்க புறத்தாலதானே

ஓடியாறம்...” அவங்களுக்கும் அது புதினமாயிருந்திச்சி. இதுக்கிடையில் எங்க போனாங்க? அது கண்ணுக் கெட்டிய தூரம் நேர்வழி. திருப்பமேயில்ல; எப்பிடி மாயமா மறஞ்சி போனாங்க?

கதிராமக் கந்தன்ட திருவிளையாடல பல பேர் சொல்லிக் கேட்டிரிக்ககாங்க. இப்ப நேரிலேயே அனுபவிக்கிறாங்க; என்ன அதிசயம் இது? சூரன்ட கோட்ட வந்திச்சி. (கிரிவிகாரை) அங்கும் தேடிப் பார்த்தாங்க. அந்தச் சாமிகள் கண்ணில் படல்ல. இன்னும் ஒரு இருநூறு பாகம் போன சாமிர ஊர் கேட்டிரிக்கன்.

அப்பா சாகும் வரை இந்த அதிசயத்தை எல்லாரிட்டியும் பல முறை சொல்லி அதிசயப்பட்டத நான் கேட்டிரிக்கன்.

இன்னுமொரு அதிசயத்து அம்மா சொல்லக் கேட்டது ஞாபகம் வருது.

'நீ செத்துப் புளைச்சனீடா' என்டு அம்மா சொல்லுவா. என்டு கேப்பன். அவ சொன்னது இன்னம் மறக்கல்ல.

சாமிர ஊரால் வந்த கையோட எனக்கு வகுத்தாலடியும் சத்தியும் வந்திச்சி. அப்பா செஞ்ச மருந்துக்கெல்லாம் அது அடங்கல்ல. ஆருக்கு என்னவருத்தம் வந்தாலும் அப்பாட மருந்தும் மந்திரமும் தான். அப்ப, இங்கிலிச மருந்தொண்டுமில்ல. அப்பா ஒரு கைகண்ட பரிசாரியார் எண்டத முன்னமேயே சொல்லியிரிக்கன். மருந்துக்கு அடங்காட்டியும், மந்திரத்துக்கு அடங்கும் என்ன-

து அப்பாட நம்பிக்கை. அது-போல கதிராமத் தீத்தத்திலையும் அவருக்கு அசையாத நம்பிக்கை இருந்திச்சி.

அப்பாட மருந்துக்குக் கூட வயித்தால் போறது நிக்கல்ல. வயித்தால் போய்ப் போய் மயங்கிப் போய் நான் பேச்சி மூச்சில்லாம நா-லைஞ்சு நாள் கெடந்திரிக்கன். நான் செத்துப் போன்னெண்டு தான் எல்லோரும் நம்பினாங்க. ஆனா அப்பாட நம்பிக்கை வீண் போகல்ல. அப்பா கதிராமத் தீத்தத்த எண்ட வாயில் சொட்டுச் சொட்டாக உட்டுக் கொண்டதோட முருகன்ட மந்திரத்தச் சொல்லிக் கொண்டே ஊனுறக்கமில்லாம பக்கத்திலேயே

இருந்திரிக்கார். ஊடு செத்த ஊடாகத்தான் இருந்திச்சாம். கடசில நான் கணமுழிச்சனாம். அப்ப எனக்கு ஒரு வயசு.

எனக்கு எப்ப காய்ச்சல் கறுப்பு வந்தாலும் அப்பா அண்டிலிருந்து முருகன்ட மந்திரத்தச் சொல்லி துண்ணுறு போடுவார். தண்ணியோதித் தருவார். அந்த மந்திரம் அப்ப எனக்கும் பாடம் இப்ப மறந்துபோச்சி. ஆனாலும் இடைக்கிடை ஒரு சில சொற்கள் நினைவுக்கு வருது... 'ஓம் அரிதிருமுருகா, அமரபயங்கரா, குமரகுருபரா, குக்குடத்துவசா... தெய்வானை கேழ்வா... வள்ளிமணாளா... எதிரேறு எதிரேறு இவன்வினை தீத்திடு.. கந்தனே உமையாள் மைந்தா இவனைக் காத்து நீ அருளுவாயே...' இது போல இன்னும் பல மந்திரங்கள்.

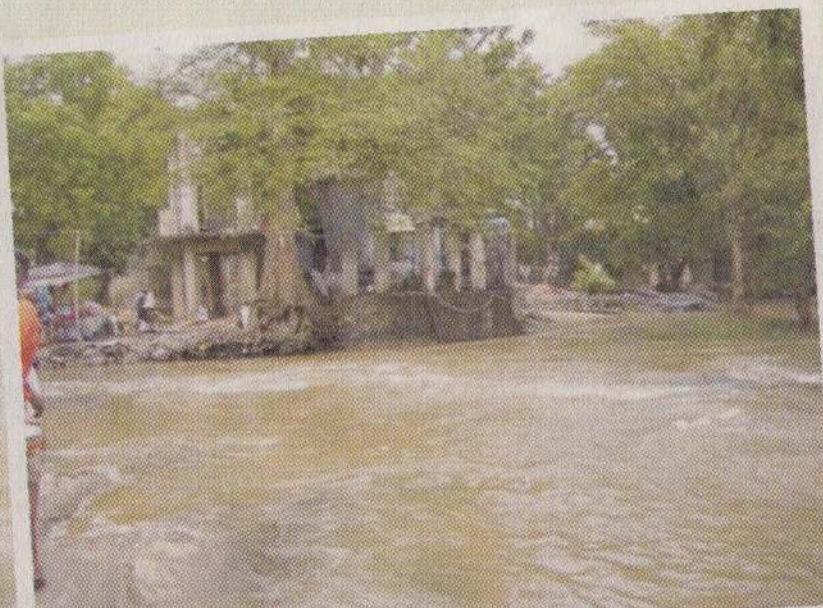
நான் செத்துப்புளைச்சவன் என-

தால் அப்பா அம்மாவுக்கு என்னில உயிர். மத்தவங்கள் உட என்னில சரியானபுடிப்பு.

கதிரவேல் காப்பான்

காத்திருங்கள்...

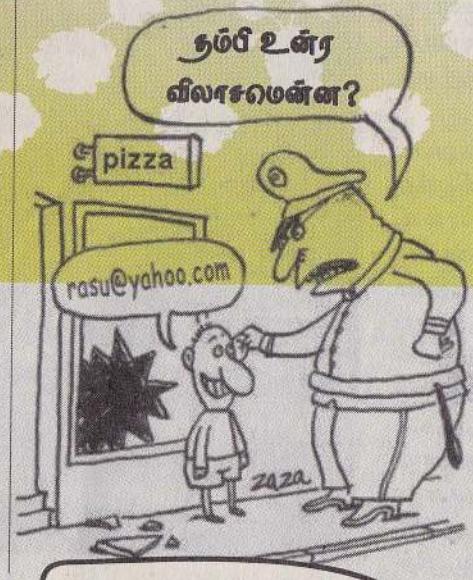
இருக்கிரம்

காத்திருப்பு 1
இருக்கை 12

ஒரு பொல்லாய்ம் தில்லை

ஈகோ பிளிசிச் ஹவல்ஸ் கிராஃபிக்ஸ் லைஸிபிப்புக்கிறது.

ஆசிரியர் கெளரவ ஒவியர் ஆசை இராகைசயா
இலையதம்பி தயானந்தா ஓயியர் சுஞ்சீத்
நிர்வாக ஆசிரியர் வடிவமைப்பு க. மயூரன், முஜீன், க. பிரஹ்மவன்
மனோ ராஜசிரியகம் கனினித் தட்டச்சு கரன்
ஆசிரியர் குழு தொடர்பு
எ. ரங்கசுமார் 3, டொரிங்டன் அவனியூ, கொழும்பு 07.
சாந்தி சக்திதானந்தம் தொலைபேசி: +94 60 2150836 +94 11 2506272
அப்தூர் ரஹ்மான் தொலைபேசி: +94 11 2585190
ம. ஸ்கந்தராபன் மின்னஞ்சல் irukkiram@gmail.com
பிரியதர்ஸினி மக்களின் வரும் பைசுக்கூழ் நிலூச்சிக்கூழ் கர்மகாரை.
இருக்கிரம் வரும் சிலாபார்களின் இயாகநூத்திமாங்க ரூப் பார்ப்பலை

வர வர எல்லாரும்
Credit card
பாவிக்கிறது எனக்குத்
துண்டாப் பிடிக்கேல்லை!

அப்பா
Screen server இற்காக
இதில் ஒன்டை
வாங்குங்கோ

அம்மா எனக்கு
Pass Word இல்லாம்
பெயரை
மட்டும் தனிய வைச்சது
�னென்று
சொல்லுங்கோ!!

முதுசௌம் :

மறை முதல்வன்

வணக்கம் வாசகர்களே! 'இருக்கிறம்' என்ற பெயரேஅரும்பத்தில் பல வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு உட்பட்டது. தமிழகத்தின் எல்லா வட்டர வழக்குகளையும் பரிசீலனை மண்ணில் கொள்ள முடிகிற எங்கள் வாசகர்களுக்கு, 'எந்தமிழை' எழுத்தாய் பார்ப்பதில் தயக்கம் இருக்காது என்று நம்பினோம். சோக்கல்லோ சண்முகம் அவர்களின் 'பட்சமுள்ள ஆச்சு' யாற்றியானது தமிழை எது இதழில் பேசுகிறது. கடந்த வாரம் முதல் கவிஞர் 'தீயிலைத் துமிலன் அவர்களின் நினைவுகள் மட்டக்களாப்புத் தமிழை பேசுகிறது. இதெல்லாம் தேவையா? அவசரமா? என்னிறல்லாம் தீவுகள் நினைக்கலாம். இவை படு அவசரமானவை. உள்ளாட்டிலேயே புலம் பெயர்ந்து, கிராமங்களை விட்டு நகரங்களுக்குள் முடிஸ்கிப்போன குடும்பங்கள், கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்குள் மறந்துபோன எம் வார்த்தைகள் ஆயிரம். கொழும்பில் பிறந்து எழாம் வதுப்பும் படிக்கும் என் மகனுக்கு 'கருக்கு மட்டை' என்றால் என்ன என்று தெரியவில்லை. அந்த ஒரு வார்த்தைதானா? எம் பேச்சோடு அல்லும் பகலும் உறவுடிய ஆயிரமாயிரம் வார்த்தைகளை நாம் இழந்து விட்டோம். எம் இதயமான கிராமத்தை விட்டு இடம் பெயர்ந்து நகரங்களில் வாழுகிறவர்களோ, உங்கள் பின்னைகளுக்கு தொடரந்து இந்த ஆக்கம் எந்தாலிற்குப் புரிகிறது என்பதை கொருசும் பரீட்சீத்துப் பாருங்கள். அது உங்களைப் பரீட்சீப்பதுமாதும்.

- ஆர் -

கடகம் நிறம்பப் பொறுக்கிச் சேர்த்த பனம் பழங்களோடை தாண்டித் தாண்டி நடந்து வந்த அம்மா சங்கடப் படலையை துறந்து கொண்டு முத்தத்தில காலடி வச்சிட்டா. பனை வடலீக்கை நின்று கொண்டிருந்த சின்னவனும் குரும்பட்டியளையும் ஊமல் கொட்டையையும் குஞ்சுக் கடகத்துக்கை பொறுக்கிச் சேர்த்துக் கொண்டு பின்னாலேயே ஒடிவந்திட்டான்.

கங்குமட்டை, பனம்பாளை, பன்னாடை என்று தேடிச் சேர்த்துக் கொண்டு அக்கா வரச் சணங்கிற்றது. கறையான் அரிச்ச வேலிக் கதியாள்-

களை பிடுங்கி புதுப் பூவரசம் தடியளைத் தாட்டுக் கொண்டிருந்த சின்னமைமானுக்கு வேர்த்துக் கொட்டுது. கருப்பணி குடிக்கக் கிடைச்சால் இதமாய் இருக்கமென்று அவருக்குள் ஒரு நினைப்பு ஒடுது.

வேலிப் பொட்டுக்காலை வீட்டுப் பெண்டுகள் விடுப்புப் பார்க்க வசதியாக கிடுகளும் நல்லா இத்துப் போச்சுது. பெண்புரைகள் இருக்கிற வீடு, வேலியை இன்னும் கொஞ்சம் உச்ததிக் கட்டவேணும் எண்ட நினைப்போட சின்னம்மான் அலவாங்கை ஊண்டிப் போடுறார்.

இம்மட்டு நேரமும் பனைவட்டுக்கை ஏறிக் குந்தியிருந்து கொண்டு பாளைக் கத்தியாலை பாளை சீவித் தட்டிக் கொட்டி முட்டியக் கட்டிப் போட்டு முட்டி நிறம்ப நுரைச்சுக் கொண்டிருக்கிற புதுக் கள்ளோட இறங்கி வாற செல்லத் தமிழைப் பார்க்கேக்கை கொழும்பால வந்து நிக்கிற அத்தாருக்கு வாயில் எச்சில் ஊறுது.

பனம் விசிறியால் விசிக்கிக் கொண்டு சாய்மனைக் கதிரையில சாய்ஞ் சிருந்த அப்பையா, பொல்லை ஊண்டிக் கொண்டு எழும்பி மாலுக்கு வெளியிலை வந்து நிக்கிறார்.

காலுக்காலை எடுத்த தளை நாரை பின்னால இயன்க்கூட்டில் செருகிக் கொண்டு வேலிக் கதியாலில கொழுவியிருந்த பிளாவை எடுத்து பக்குவமாகக் கள்ளை வார்த்து அப்பையாட்டை பவ்வியமா நீட்டிப் போட்டு செல்லத் தமிழிகப்போடசாஞ்சுநிக்கிறான்.

சருவச்சட்டி, கோப்பை, குண்டான், சளது எண்டு தேவையான ஏனங்களை, விறாந்தையில் பரப்பி வைச்சுக் கொண்டு, பனம்பழங்களின்ற தோலை உரிச்சு கொட்டையளப் பினைஞ்சு கழி எடுக்க அடுக்குப் பண்ணுறா பொத்தாச்சி. பேராமும் பேத்தியும் புதினம் பாக்கப் பக்கத்திலேயே குந்தியிருக்குதுகள்.

தும்பு முட்டாஸ்காறனின்ற கோர்ன் சத்தம் ஒழுங்கையில் கேக்குது. அதை வாங்கக் காசுதரச் சொல்லிப் பேரனும் பேத்தியும் அரியண்டம் பண்ணுதுகள்.

கொட்டப் பெட்டங்கை அரைச் சதம் ஒரு சதம் ரெண்டு சதம் எண்டு பொறுக்கி அம்மா கொடுத்து விடுறா. சினியம்மான் வாங்கித் தந்த சல்லிமுட்டிய உடைச்சால் அஞ்சம் பத்துச்செமன்டெல்லாம் எடுக்கலாம். ஆனால் நல்லுரார் திருவிஹாக்கு முன்னால அதை உடைச்சக் கூடாது எண்டதால சின்னவன் ஆசையை அடக்கிக் கொண்டு தடியால சைக்கிள் றிம்மை உறுட்டி விளையாடுறதில் மினக்கெடுறான்.

கொஞ்ச நாளுக்கு முன்னால செல்லத்தம்பி நொங்கைக் குலையோட இறக்கி பணிவில் உடைச்ச மூள் சீவித்தர அதின்ற மூன்டு கண்ணையும் சண்டு விரலால தோண்டி உறிஞ்சிக் குடிச்சு ஞாபகத்தில் சின்னவன்ற வாய் சப்புக் கொட்டுது.

சீக்காயா மாறின நொங்குகளைச் சீவி ஆட்டுக்கிடாய்க்குப் போட்டதும் அது தலை நிமிர்த்தாமல்

திண்டு முடிச்சதும் கூடவே ஞாபகத்தில் வருகுது.

ஆட்டுக்குக் கிணுவங்குழையும் மூன்முருக்கை இலையும் ஒடிச்சுப் போடுற வேலைய அயர்த்துப்

போனதும் ஞாபகம் வர, கொக்கைத் தடியத் தேடி வளவுக்கால கொல்லைப்பக்கம் போகிறான்.

கழி எடுத்து முடிஞ்சதும் பாணிப்பினாட்டுச் செய்யத் தேவையான கிருதியங்களை பெத்தாச்சி செய்யத் துவங்கிறா. தும்புமுட்டாஸைச் சாப்பிட்டு முடிச்சிட்டு வாய் பாத்துக் கொண்டிருக்கிற பிள்ளையருக்கு புனுக்கொடியலையும் பனங்கட்டியையும் எடுத்தந்து குடுக்கிறா. சின்ன ஓலைக் குட்டானைக் பேத்து பல்லாலை கடிச்சுத் துப்பி சாப்பிடுற வடிவைப் பாக்கப் பொத்தாச்சிக்குச் சிரிப்புப் பொத்து கொண்டு வருகுது.

சந்தையில இருந்து மீன் வாங்கிக் கொண்டு வந்த சினியம்மான் உமலைக் குசினீக்கை வச்சிட்டு இருமிக் கொண்டு வாறார். பனங்கற்காரம் போட்டுக் கொத்தமல்லி காய்ச்சிக் குடுக்கவேணு மெண்டு அம்மா நினைச்சுக் கொள்ளுறா.

எவ்வரையும் கேட்காமல் முழுமையாக மேலேயுள்ளதை யாராவது விளங்கிக் கொண்டால், அப்பாடா எம் தமிழ் எங்கோ வாழ்கிறது. காத்திருக்கலாம்.

வரிச்சுப் புடிக்கேக்கை கருக்குமட்டை தீறிப்போட்டுதாம் எண்டு சொல்லிக் கொண்டு வந்த சின்னம்மான், சத்தகத்தையும் குத்தாசியையும் குசினீக் கட்டில வச்சிட்டு தோய எண்டு கிணத்தடிப் பக்கம் போறார். துலா அரக்கிப் போய் கிடக்குது, துலாக் கொடியும் மாத்த வேணும், கவனமெண்டு அம்மா சொல்றா.

கழி எடுத்து முடிஞ்ச பனங்கொட்டையள ஆடு குப்பப் போட்டுத் திரும்பவும் பெத்தாச்சி பனங்கொட்டையளப் பக்குவமாச் சேதுப் பாத்தி போட்டால், இக்கணம் ஒடியல் கிழங்கு விழேக்கை பிள்ளையள் ஆசையாக கிண்டிச் சாப்பிடுங்கள் என்று எண்ணி மதிமுறா.

மருமகனுக்கு ஒடியல் கூழ் செய்து கொடுக்க வேணும் எண்ட எண்ணடத்தோட அம்மா குசினீக்க போறா.

மென்பொருள்

கனினி
உலகில்,
மென்பொருட்களின்

வகைகளைக் குறிக்க பஸ்வேறு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் மிக ஆழமானவை. தமக்குரிய அரசியலைக் கொண்டவை. இவற்றைக் கண்டபாட்டுக்குப் பயன்படுத்த முடியாது. இவ்வாறு மென்பொருள் வகைகளைக் குறிக்கும் சொற்கள் சிலவற்றின் மேலோட்டமான விளக்கத்தினை இக்கட்டுரை தர முயல்கிறது.

இலவசமென்பொருள்

இந்தச் சொல் தன்னவில் விளக்குவதைப் போன்றே இந்த வகை மென்பொருட்கள் விலை

கொடுத்து வாங்க தேவையில்லாதன. எடுத்துக் காட்டாக ரியல் ப்ளோயரை நீங்கள் இணையத்தில் இலவசமாக தரவிறக்கிக் கொள்ளலாம். Winamp இலவசமாகக் கிடைக்கிறது. இவை எல்லாம் இலவச மென்பொருட்கள். மைக்ரோசோஃப்ட் நிறுவனம் கூட ஏராளமான இலவச மென்பொருட்களை வழங்குகின்றது.

இலவச மென்பொருட்கள் எத்தகைய உரிம ஒப்பந்தத்தோடும் வெளிவரலாம் (Lisence agreement). அவை உங்களை உள்வு பார்க்கலாம். வின்டோஸில் மட்டும் கட்டாயம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு விதிக்கலாம். உங்கள் வலைத்தளத்தில் ஏற்ற வைத்து மற்றவர்களோடு பகிரக்கூடாது என்று கட்டுப்படுத்தலாம். பெரும்பாலும் இவை இப்படித்தான் வெளிவருகின்றன.

அனுபவத்தில் இலவச மென்பொருட்கள் ஆபத்தானவையாக இருக்கின்றன. எந்தவொரு இலவச மென்பொருளும் (கட்டற்ற இலவச மென்பொருள் அல்லாதவை) ஏதோ ஒரு விதத்தில் உங்கள் சுதந்திரங்களைக் கட்டுப்படுத்துபவையாக அல்லது உளவறிபவையாகவே இருக்கின்றன.

நச்சுநிரல்கள் (viruses) அனைத்துமே இலவசமென்பொருட்கள்தான்.

இவற்றை ஆங்கிலத்தில் freeware என்போம்.

தனியுரிமை மென்பொருள்

இது தனிநபருக்கோ நிறுவனத்திற்கோ தனியுரிமையானது. இம்மென்பொருள் தொடர்பான எல்லா உரிமையையும் அவர்களுக்கே உரியதாகும். இவற்றை அவர்கள் சில கட்டுப்பாடுகளுடன் நீங்கள் பயன்படுத்த அனுமதிப்பர்.

தனியுரிமை மென்பொருட்கள் காசு கொடுத்து வாங்கப்பட வேண்டியது.

யனவாக இருக்கும். அல்லது அவை இலவசமென்பொருட்களாக இருக்கும்.

ஆப்பிள் மாக்கின்டோஸ் இயங்குதலாம் ஒரு தனியுரிமை மென்பொருள். இதனை நீங்கள் காசு கொடுத்து வாங்க வேண்டும். win zip ஓர் தனியுரிமை மென்பொருள் ஆனால் காசு கொடுத்து வாங்கத் தேவையில்லை. இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. இலவச மென்பொருள்.

பெரும்பாலும் தனியுரிமை மென்பொருட்கள் தமது உரிம ஒப்பந்தத்தில் உங்கள் மீது தாம் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகளை மிகத் தெளிவாகவே வரையறுப்பர். என்ன, நாங்க கேட்டுக்கொள்வி இல்லாமல் License agreement இனைப்பட கொடுத்து கண்ண முடிக் கொண்டு தாண்டிப் போவதால் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை பெரும்பாலான வேளைகளில் அறிந்திருப்பதில்லை.

அந்த ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம்

பொதுவில் சொல்வது என்ன என்றால், இந்த மென்பொருள் அவர்களுக்கு சொந்தாமன்று. அதனை பயன்படுத்துவதற்கான அனுமதியை நீங்கள் சில கட்டுப்பாடுகளுடன் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைத்தான்.

விலை கொடுத்து வாங்கினால் என்ன, இலவச மென்பொருளாய் இருந்தால் என்ன இந்த ஒப்பந்தங்களின் படி அவை தனியிருமை மென்பொருட்களே ஆகும்.

இவற்றை நாம் ஆங்கிலத்தில் proprietary software என்போம்.

மூடிய மூல மென்பொருள், மூடிய ஆணைமூல மென்பொருள்

கடந்த சில காலங்களுக்கு முன் வெற்றிகரமான மென்பொருள் வணிக உத்தியாக இத்தகைய மென்பொருட்கள் கடத்தப்பட்டு வந்தன. அதனால் இவை பிரபலமானவையாகவும் இருக்கின்றன.

இந்த மென்பொருட்களை உருவாக்குபவர்கள் அல்லது உருவாக்கும் நிறுவனம் மென்பொருளின் மூல நிரலை அல்லது ஆணை மூலத்தை (source code) மிக மிக இரகசியமாக பேணுவதோடு தான் மறைத்து வைத்துக் கொள்ளும். மென்பொருள் எவ்வாறு எழுதப்பட்டது, அது எவ்வாறு இயங்குகிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பயனர்

அறிந்து கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்வார்கள். பயனர்கள் மென்பொருளைப் பயன்படுத்த மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர் என்பதே இதன் மறைமுக விளைவு.

ஒரு நிறுவனம், குறிப்பிட்ட பணி ஒன்றைச் செய்யும் மென்பொருளை நேரமும் பணமும் செலவழித்து உருவாக்கும்போது அதன் இயக்கு முறைகளை, ஆணை மூலத்தினை மற்றவர்கள் இலகுவில் பார்த்து அறிந்து தாழமும் போட்டியாக மென்பொருட்களை உருவாக்கி விடாமல் தடுப்பதற்கு இம்முறை பெரிதும் உதவுகிறது.

அநேகமாக இன்று கற்பிக்கப்படும் மென்பொருட் கட்டுமான வடிவமைப்புக் (software architecture and design) கோட்பாடுகள் மூடிய ஆணைமூல மென்பொருள் விருத்திக்கானவையே.

இலவச மென்பொருட்களும் காசு கொடுத்து வாங்க வேண்டிய மென்பொருட்களும் மூடிய மூலமாக இருக்கலாம்.

நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாக blogger, yahoo services, poera browser, google,

open source

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ms office போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இதனை ஆங்கிலத்தில் closed source software என்போம்.

தீர்ந்த மூல மென்பொருள் /

தீர்ந்த ஆணைமூல மென்பொருள்

எது தீர்ந்த ஆணைமூல மென்பொருள் என்பதற்கு இருவேறு பதில்கள் இருக்கின்றன.

1. OSI நிறுவனத்தால் அங்கீகிக்கப்பட்ட உரிமை ஒப்பந்தத்தைக் கொண்ட மென்பொருட்கள்.

2. மென்பொருளின் ஆணைமூலத்தை கிடைப்பில் வைத்திருக்கும் மென்பொருள்.

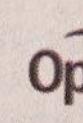
இந்த இரண்டு மென்பொருட்களும் இன்று இணையம் பூராகவும் தீர்ந்த ஆணைமூல மென்பொருள் என்ற பெயரில் பரந்து கிடக்கின்றன.

உண்மையில் தீர்ந்த ஆணைமூலம் என்பது ஒருவகை ஏமாற்று வேலைதான். எடுத்துக்காட்டாக மைக்ரோ-சொஃப்ட் தீர்ந்த ஆணைமூலம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது. அவர்கள் சில மென்பொருட்களுக்கு ஆணை மூலத்தை தீர்ந்து வைத்து விட்டு தீர்ந்த ஆணைமூலம் என்கிறார்கள். இது ஒரு ஏமாற்று நாடகம். மூடிய ஆணைமூல வடிவம் தொடர்ச்சியாக தோல்வியை பல வழிகளிலும் சந்தித்து வருவதால், தமது நலன்களைக் காத்துக் கொண்டு அதனை

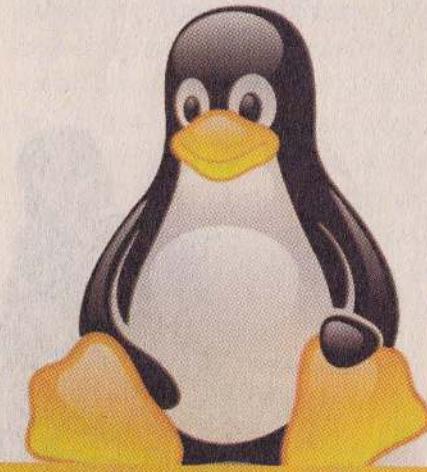
எதிர்கொள்ள அவர்கள் இந்த ரெண்டும் கெட்டான் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

மென்பொருட்களை அடுத்த இதழிலும் தேடலாம்.

 osCommerce

 OpenOffice.org
The Open Source Office Suite

 Firefox
rediscover the web

நினைவுகள்

1988இல் கொழும்புக்கு என் மீன்வருகையின் பின்னர் மகாகவி ஒருத்திரமூர்த்தி அவர்கள் அதுவரை தொகுத்த அதே 'கலைக்கோலம்' நிகழ்ச்சியை தொகுத்து வழங்கும்படி என்னை ...ஆமாம்... என்னைத்தான் பணித்தார்கள். இதுவரையில் இந்த

நிகழ்ச்சியை வழங்கியவர்களை நினைத்துப் பார்த்தபோது எனக்கு பிரமிப்பாகவும் உள்ளூர் பரம சந்தோசமாகவும் இருந்தது. இதன்பின் என்ன செய்திருப்பேன் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

ஆமாம்... அதையே செய்தேன். என்னை ஒரு இளைஞனாக இருந்தவேளையில் 'நீ கலைக்கோலத்தில் பங்குபற்ற என்ன தகுதி இருக்கிறது' என்று தீட்டுப்பார்க்காமல் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க முன்வந்த காவலுரார், மகாகவி அடியொற்றி பல ஆரவழும், ஆழமும் உள்ள இளைஞர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தேன். இதையே ஒருவர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தான் நிகழ்ச்சிக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளாத ஒரு இளம்பெண்ணிற்கு கலைக்கோலத்தில்

கே.எஸ்.பாலன்திரன்

அ.பால்குமார்

நான் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தேன் என்று வெகுவாகவே கவலைப்பட்டிருந்தார். நான் அந்தப் பெண்ணுக்கு யாரோ ஒருவரின் கட்டுரையை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம்தான் கொடுத்தேன். 'பம்மாத்து'ச் செய்யாமல், 'மறைந்ததினால் மறந்து போய்விடப்பட்ட' எங்கள் கலைஞர்கள், கவிஞர்களுக்காக சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் செய்தேன்.

கவிஞர் மகாகவியின் நினைவு தினத்தில், 'கலைக்கோலத்தில்' அவர் பற்றிய உரைகளோடு, அவரது 'புதியதோர் வீடு' பாநாடகத்தில் நடித்த சகோதரி ஒருவரை அழைத்து பாவரிகளை பாடச்செய்ததும் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அதேபோல கவிஞர் நீலாவணனின் நினைவு தினத்தையொட்டி சிறப்புநிகழ்ச்சி செய்ததும் மறக்க முடியாத ஒன்று.

இக்காலப்பகுதியில் தமிழ்நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகவிருந்த திரு. வீ.ஏ. திருஞானசந்தரம் இவ்வாறு பலவகையான நிகழ்ச்சிகளை தயாரிக்கும்படி என் மீது நம்பிக்கைவைத்து சந்தர்ப்பங்கள் தந்ததை நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

கே.எஸ்.பாலன்திரன்

ஒருமுறை என்னை அழைத்து, 'விவேகச்சக்கரத்திற்கு' பதிலாக ஒரு நகைச்சவைத்தொடரை தேசிய சேவையில் ஞாயிறு காலைவேளையில் ஒலிபரப்புவதற்காக எழுதும்படி சொன்னார்.

எனக்கு கிடைத்த சில சந்தர்ப்பங்கள் என்னை வானாலித்துறையில் சில புதிய முயற்சிகளைக்கெள்வதற்கு எப்படி வழிவகுத்துத் தந்தன் என்று இனிச் சொல்கிறேன்.

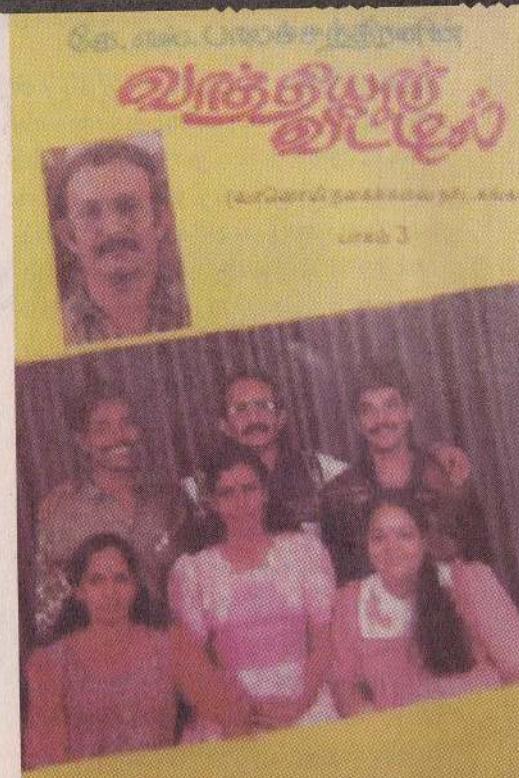
1973இல் ஒரு பொறியாக திமெரன்று தோன்றிய ஒரு எண்ணம், 'அண்ணை றைற்' என்று தனிநடிப்பு வடிவமாக வந்தது. Stand-up Comedy என்ற வகையிலே தமிழிலே முன்மாதிரியாக அது அமைந்ததும் தற்செயலானதுதான். அண்மையில் அது இறுவட்டாக வெளிவந்தபோது, இங்குள்ள பத்திரிகையில் 'அருண்' என்ற ஒரு எழுத்தாளர், 'அசத்தப்போவதற்கு வித்திட்டவர்' என்று எழுதப்போன போதுதான், 'அட்டா இப்படியும்

ஒரு சங்கதி இருக்கிறதா' என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

'டியும் ஒரு சங்கதி இருக்கிறதா' என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

இதேபோல மேல்நாடுகளில் வானோலியிலும், தொலைக்காட்சியிலும் பிரபலம் பெற்ற ஒரு தொடர் படைப்பு Situation Comedy. அதை Sitecom என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள். அதன் அமைப்பு அநேகமாக இப்படித்தான் இருக்கும். கதை ஒட்டம் தொடர்ந்தாக இருக்காது. பாத்திரங்கள் அநேகமாக ஒன்றாக இருந்தாலும் ஒவ்வொருமுறையும் தனித்தனி சம்பவமாக தொடர்ந்து அடுத்த அங்கத்திற்கு செல்லாமல் முடிந்து விடும். மேலோட்டமான அன்றாட வாழ்வின் சம்பவங்களை நகைச்சவையாகச் சித்திரிக்கும் பாங்கில் அமைந்திருக்கும். 'Seinfeld', 'Everybody Loves Raymond', 'Friends' போன்ற இத்தொடர்கள் இங்கெல்லாம் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெறுகின்றன.

ஆனால் இவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொள்வதற்கு முதலே 1988இல் 'வாத்தியார் வீட்டில்' தொடர் Sitcom வகையைச் சார்ந்ததாக அமைந்ததும்

எதிர்பாராததுதான். வேலாயுதச் சட்டம் பியார் (நானே நடித்தது), மனைவி செல்லம்மா (ஏ.எம்.சி. ஜெயஜோதி), மகள் உமா (கவிஸ்ரா திருச்செல்வம்); மகன் வசி (ஆர். யோகராஜா), பக்கத்து வீட்டு செல்லத்துரை (ஆர்.பகவான்) ஆகிய முக்கிய பாத்திரங்களைச் சுற்றியதாகவே வாரந்தோறும் சம்பவங்கள் நிகழும், திருமணத்திற்கு புறப்படும் சட்டம் பியார், புதுப்பலகாரங்கள்

செய்ய முற்படும் மகள், விளையாட்டுப்போட்டியில் பங்குபற்ற விருக்கும் மகன் இப்படி வாரந்தோறும் நகைச்சவையாக வந்த இத்தொடர் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலையில் ஒலிப்பரப்பானபோது, இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் நேயர்கள் கேட்டு ரசித்தார்கள்.

ஒரு சவையான சம்பவம். இத்தொடரில் என் பிள்ளைகளாக வரும் பாத்திரங்களின் பெயர்களாக, எனது பிள்ளைகளின் செல்லப் பெயர்களையே வைத்திருந்தேன். இது பலருக்கும் தெரிந்திருந்தது. வெள்ளவத்தை

இலங்கை வங்கிக் கிளையில் எனது தனிப்பட்ட அலுவலுக்காக சென்ற வேளையில், அங்கு உதவிமுகாமையாளராக இருந்த ஒரு இல்லாமிய சகோதரர், 'உண்மையான உமா, வசியையும், நாடகத்தில் வரும் உமா, வசியையும் ஒரு முறை நான் பார்க்கவேண்டும்' என்று வேண்டுகோள் விடுக்கவும், நான் என் பிள்ளைகளை மட்டும் அழைத்துச்சென்று அவர் விருப்பத்தின் ஒரு பகுதியை நிறைவேற்றியதாக ஞாபகம்.

1989இல் சில வாரங்கள், பிரான்ஸ், கவிச்சலாந்து நாடுகளில் நடந்த கலைநிகழ்ச்சிகளில் நான் கலந்துகொள்ளச் சென்ற கால இடைவெளி தவிர, ஏற்குறைய 2 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து ஒலிபரப்பப்பட்டதாக நினைக்கிறேன். அது கூட நன்மையாகவே முடிந்தது. நான் நாடு திரும்பியபின் எழுதிய தொடரில், செல்லம்மா பாத்திரம், மகன் காந்தனிடம் பிரான்ஸ் சென்று வந்து, பலவாரங்களாக நாடகத்தில் காணபோரிடமெல்லாம், 'மெஸ்லி' (மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்) என்று பிரான்சிய மொழியில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். நாடகத்தில்தான்!

உண்மையான உமா, வசி

திசையறியா

அருணன்

வாழ்வு

ஏங்கேதான் பேருகிறது வருஷ்க்கை?

நலிநிலி

ஏங்கெங்கோ இடுத்துச் செல்லப்படும் இலையறம்

ஏங்குதான் பேரவது

ஏன்ப நலியரஸல்

ஏங்குதான் ஒடி அலைகிறது இல் வருஷ்க்கை?

ஏங்கு அலைவருத்தவ

இடுத்துக் கொண்டோடுவது

ஏன்பதுகைக் கால நலிநான் அறிந்திமேறி?

தான் விடுந்தும் கிடுத்துக்கிழப்

பேரவேன் ஏனும் ஓர்

நம்ரிக்கை யேறு நகர்ந்திடுமா வருஷ்க்கை இலை?

பேரும் புது கிடுத்தை

ஏப்பல் பரிந்து கொண்டு

வருஷவு ஏன்று கைலயிட்டில் திட்டுண்டே?

பேரும் திசையைப் புரியரஸல்

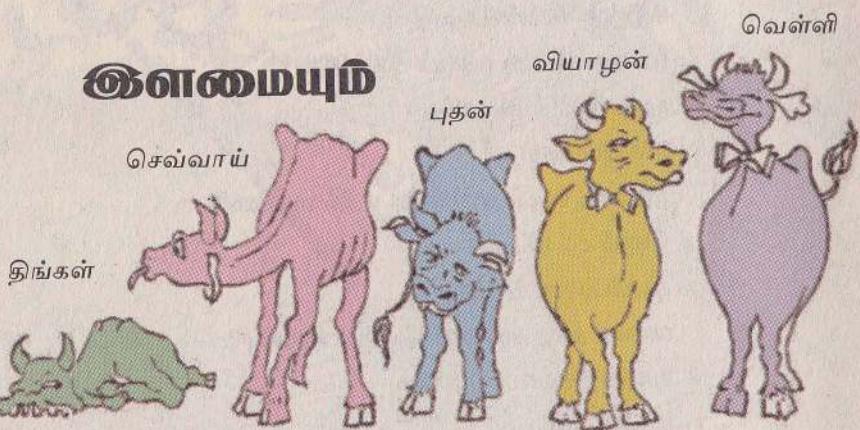
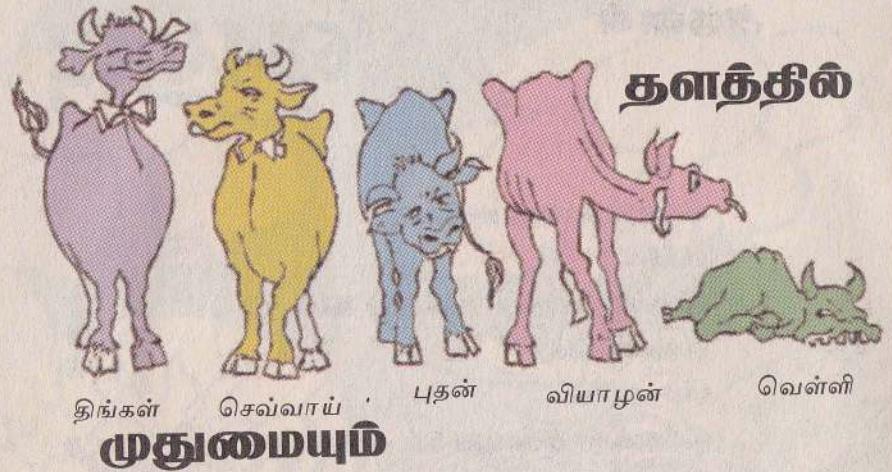
ஏங்கே பேரம்

சேவுளேற் ஏன்று

செம்தி அறியரஸல்

ஏங்கேதான் பேருகிறது வருஷ்னின் தூர்த்தியனம்?

வேலைத்

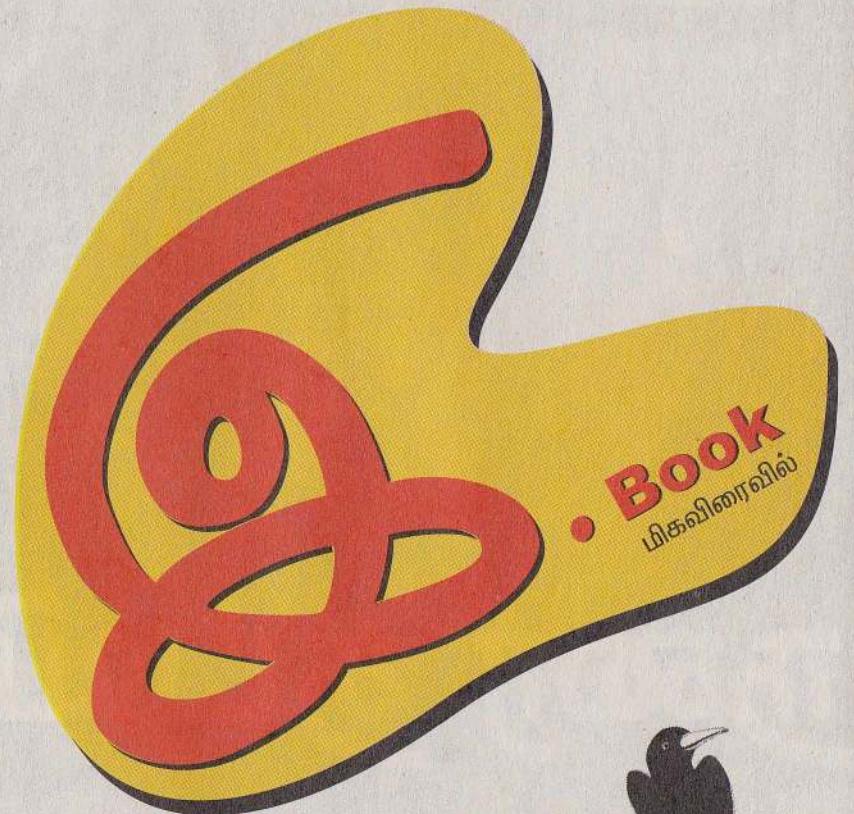

புதன் கிழமைகளில் மட்டும் பரஸ்பர புரிந்துணர்வு தெரிகிறது.

(மற்ற நாட்களில் ஏன் அப்படி என்பதை

அனுபவஸ்தர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்)

பரந்த வெளியெங்கும்.....

நன்றா கடறப் போனாலும்!

கைலாயருக்கு சுகம் இல்லை. என்னென்று தெரியல்லே சனியன் பிடிச்ச உடம்பு எப்பவும் நொந்தபடி. கைகால் மூட்டுக்கள் றங் றங் கென்று ஏதோ மரத்தை வெட்டி முறிச்ச மாதிரி கடிரவலி. 'உந்த பாஸ்கரன் டாக்டரின்ற மருந்து ஒண்டுக்கும் வாய்க்காது, ஆளை மாத்த வேண்டியதுதான்...' என்று புறுபுறுத்துக் கொண்டே பத்திரிகையை எடுத்தவருக்கு தூக்கிவாரிப்போட்டது.

'எட, என்னதான் என்றாலும் முகத்துல் ஒரு தனி தேஜஸ் இருக்குதுதான், என்று சந்தோஷத்தோடு சொல்லியபடி, 'கனகம்! கனகம்!' என்று கூப்பாட்டுக்குரலில் கத்தினார்.

என்னவோ ஏதோ என்று மனிஷி கனகம் ஓடிவந்தார். சமையலறையில் புருசனுக்கு மத்தியான சாப்பாடு செய்வதில் மல்லுக்கட்டிக் கொண்டிருந்தவர். முகத்தில் வியர்வை மழுமத்தூற்றவிட வெளுத்துப்போன தலைக்கேசம், புயலடித்ததுபோல சிலும் பிக் கொண்டு நிமிர்ந்து நிற்க, கண் சுழற்சியில் பயப் பிராந்தி நிழமிட நடுக்கத்தோடுதான் கைலாயர் முன் வந்து ஓடிவந்து நின்றார்.

படுக்கையில் லேசாகச் சாய்ந்து கொண்டு பத்திரிகையை முழுசிப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் கைலாயர். கண்களில் ஆனந்தம் துள்ளிட்டது காரணம் பத்திரிகையில் அவர் படம் பிரகரமாகியிருந்ததுதான். ஏதோ இலக்கியக் கூட்ட முன் வரிசையில் அவர் இருந்தார்.

அதை எட்டிப் பார்த்த கனகத்தின் முகத்தில் நவினமாக ஒரு புன்னகை நெவிந்தோடியது. பத்திரிகைகளில் அத்திபூத்தாப் போல ஏதேனும் எழுதுகிற என்ற புருசனுக்கு என்னென்றாலும் தனி கௌரவம் தான் என்று மனத்தில் ஒரு குதூகலம் நீர்க்குமிழியாக எழுந்தது.

'கொழும்பில் இருக்கிறியன் எண்டதை மறக்காதிங்கோ. கூட்டம் கூட்டம் எண்டு உந்தக் கண்டறியாத இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு போகாதிங்கோ எண்டல்லே காய்ச்சக் கொட்டுவிங்கள். இப்ப பாத்தியலே ஒரு பிரபலமான பத்திரிகையில் ஐயாவின் படம் எவ்வளவு பெரிய பப்ளிசிட்டி கண்டியளே, என்று குதூகலமாகச் சொன்ன கைலாயர் மனுஷனின்ட நாடியை வருடி ஒரு சண்டு சண்டினார்.

கனகம் அம்மையார் மறுபடியும் அடுக்களைக்குப் போய்விட்டார். கைலாயருக்கு ஒரு பழக்கம் உண்டு. பத்திரிகையொன்றைக் கையில் எடுத்து விட்டால் ஒரு எழுத்து மனியத்தானும் விட்டு வைக்கமாட்டார். ஓர் ஆய்வாளரைப் போல விளம்பரம் முதல் துணுக்குகள் அனைவற்றையும் ஓர் அலசு அலசிவிடுவார். சினிமா பக்கத்தைக் கண்ணிமைகளை அசைக்காமல் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்.

'என்ன கைலாயர் சினிமாப் பக்கத்தை உப்புடி வெறிச்சுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறியன்?' என்று இலக்கியக்காரர் எவரும் கேட்டு-விட்டால், சட்டென சுதாகரித்துக்

கொள்ளும் கைலாயர் 'இல்லை அப்பு, எங்களின்ற தேசியப் பத்திரிகைகள் ஏன் தான் இப்படிக் கலாசாரச் சீரழிவை ஏற்படுத்துதுகளோ தெரியேல்ல. அரை குறை ஆடையோட ஒரு சினிமா நடிகையின்ற தொப்புள் தெரிகிற படத்தைப் போடேல்லை என்றால் இவைக்கு தூக்கம் போகாதோ. உதுகளை பிரசரிக்கத் தடைச்ட்டம் கொண்டு வரவேணும்...' என்று ஒரு புரட்சிகரமான வெக்சர் அடித்துப்போடுவார்.

அதிசயமாகப் பார்க்கும் அவர்கள், ஆரடா இவன் உலகம் புரியாத மாங்கா மடையன் என்று மனதிற்குள் புறபுறுத்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். சினிமாச் சங்கதி இல்லையென்றால் எதுக்குத்தான் பத்திரிகை என்பது அவர்கள் போராட்டம்.

கைலாயர் செய்திகள் ஒன்றையும் வாசிக்காமல் பிரசரமாகியிருந்த படத்திலேயே லயித்துப் போயிருந்தார். திடுமென கனகம் அம்மையார் அறைக்குள்மறுபிரவேசம் செய்தார். 'இஞ்சே பேப்பரை கொஞ்சம் தாங்கோ' என்றபடி வெடுக்கென அதை எடுத்த கனகம் அந்தப் படத்தை கண்களின் அருகே கொண்டு போய்உற்றுப்பார்த்தாள். 'அது சரி ஆர் அந்தப் பொம்புள்?' 'எந்தப் பொம்புள்?' 'அதுதான் உங்களின்ற பக்கத்தில் உரசிக் கொண்டு இருக்குது'

'ஹ் ஹ்' என்று கைலாயர் ஓர் அசட்டுச்சிரிப்புசிரித்தார். 'என்னப்பா உப்புடிக் கேட்கிறீர்? அது ஆரென்று தெரியுமே தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிற பெண் எழுத்தாளர். பெண்ணிலைவாதி, சிரியஸான புத்தகங்கள் போட்டிருக்கிறார். பெண் அடிமைத்தனம் பற்றி நுட்பமாக எழுதியிருக்கிறார்'

'அப்படி என்ன எழுதிப்போட்டா?' 'எல்லாம் தாம்பத்திய வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் பற்றித்தான். என்னதான் என்றாலும் ஆண்கள், பெட்டைச் சிகளைப் போகப் பொருளாக மட்டும் தான் நினைக்கின்மாம்.'

படத்தை விட்டு கண்களை எடுக்காத சுகதர்மினி 'முதலிலே பெட்டைச் சியள் ஒழுக்கமா நடக்கப் பழக வேணும், என்னதான் எண்டாலும் நீங்கள் ஒரு ஆம்பிளை, உங்களோடு உரசிக் கொண்டெல்லே இருக்கிறாள். காலுக்கு மேல் கால் வேற, ஏன் சபையிலே பொம்புளையள் வரிசை இல்லையோ? ஆம்புளைக்குப் பக்கத்துல் தான் வந்து குந்தோனுமோ... குரல் கொஞ்சம் ஆக்ரோசமாகவே இருந்தது. 'அடியே நீ என்ற புருஷனுக்குப் பக்கத்தில் என்னெண்டு வந்து சரிசமனா இருப்பாய்?' என்ற இயல்பான ரொத்திரம் முகத்தில் இருந்தது.

ஆனால் பாவம் கனகத்துக்குத் தெரியாது, தன்னுடைய வார்த்தைகள் சொல்லம் புகளாகப் பாய்ந்து கைலாயர் மனசில நச்சென்ற பாயும் என்று. பெண்ணிலைவாதி எழுத்தாளரைக் கூட்டத்தில் கண்டதும்,

கைலாயர் தான் விழுந்தடிச்கக் கொண்டோடி அவன் பக்கத்தில் இருந்தவர்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அந்த எழுத்தாளர் பெண்மனை பேசின கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். அந்த பெண் எழுத்தாளரின் சிறுகதை, கவிதைகளில் அவர்க்கூச்சநாசசமில்லாமல் எழுதிய செக்ஸ் சமாச்சாரங்கள் கைலாயரை உசப்பிக் கொண்டேயிருந்தன. இவ்வளவுக்கும் மனுஷன் பாலியல் விவகாரங்களில் மன்மதக் குஞ்சு கிடையாது. இரத்தம் சண்டிப் போய்விட்டது. நீரிழிவு வருத்தமும் ஆட்டி வைக்கிறது. சும்மா மன அல்லாட்டம் தான். மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தார். 'பிழையாக எதனையும் சட்டுப்புட்டென சொல்லிவிட்டால் பிறகு வில்லங்கம்தான்' என்று மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டார். ஏதோ பெரிதாக யோசனை செய்வது போல உட்டைப் பிதுக்கினார். கண்களை உருட்டினார்.

'நீர் சொன்னது தான் சரி!' என்று சொல்லியபடி ஓர் அறிஞரைப் பார்ப்பது போல மனைவியைப் பார்த்தார். கணவரின் பாராட்டில் உச்சி குளிர்ந்து போன கனகத்தின் வியர்வை கொட்டிய முகத்தில் மகிழ்ச்சி பிரவாகமெடுக்க, வெடுக்கென ஒரு வெட்டு வெட்டி சமையறைக்குள் நுழைந்து வெங்காயம் நறுக்கத் தொடங்கினார்.

கைலாயாத்துக்கு வியர்த்திருந்தது. 'என்ற தம்பிரானே' என்று பெருமசு விட்டார். தலை நரை கண்டு

முதுகில் கூன் விழுந்தாலும், இந்த பொம்புளையனுக்கு சந்தேகம் எண்டசபலப் புத்தி போகாது. என்று நினைத்துக் கொண்டார். அதற்கு மேல் பத்திரிகையை வாசிப்பதில் மனம் ஈடுபடவில்லை. தலையணையில் சாய்ந்து நெற்றியில் கைவைத்துக் கொண்டு யோசனையில் ஆழ்ந்து போனார்.

கணவனை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, ஆண்களின் செக்ஸான சபலப் புத்தியைப் பற்றி பச்சை பச்சையாக எழுதிவரும் பெண் எழுத்தாளர்கள்முன்னே தோன்றி நார்த்தனமாடினார்.

மனவியல் நூல்கள் நிறைய வாசிப்பவர் கைலாயர். அவற்றை அரைகுறையாகப் புரிந்து கொண்டு, என்னவோ இத்தகைய சமாச்சாரங்கள் பற்றி சதா எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்கள் பாலியல் தேவை மிகுந்தவர்கள் என்ற முடிவுக்கு அவர்வந்திருந்தார். ஆண்களும் இப்படிப்பட்டவர்கள் தான். எப்படியோ தன்ற

மனுவி அப்படி இல்லை தன்னையும் அப்படி நினைக்க மாட்டாள் என்ற உணர்வும் அவருள் உறுதியாகி விட்டிருந்தது.

எழுத்தாளரின் நினைவை மறுபடியும் மனத்திரையில் ஓடவிட்டார்.

'உவள் லேசுப்பட்டவள் இல்லை. உரசிப் பார்ப்பம்' என்றுதான் ஓடிப்போய் அன்று அருகில் குந்தினார்.

எழுத்தாளர் மேடைப் பேச்சில் அவதானத்தை செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

கைலாயர் உடம்பைக் கொஞ்சம் சாய்த்து எழுத்தாளரின் கையோடு உரசிக் கோண்டார். அவர்களவும் முழுவதும் பேச்சில் உயித்துக் கிடந்தது. சும்மா

நடிப்பு என்று சப்புக் கொட்டிக் கொண்டார்நம் கதாநாயகன்.

'உங்களைப் பார்த்தால் ஒரு நடிகையைப் போல அழகாக இருக்கிறீர்கள்' என்று செந்தமிழில் கிச்கிசப்பாக ஒரு நூலை அவிழ்த்துவிட்டார். புன்னகை! அதிலும் ஒரு மன்மதப் புன்னகை கைலாயர் முகத்தில் வானத்து நிலவு போல ஓட்டிக் கிடந்தது.

எழுத்தாளர் உடம்பில் சிலிர்ப்புத் தோன்றியது. லேசாக அசைந்த அவர், சட்டென காலைத் தூக்கிகாலின் மேல் போட்டுக் கொண்டார்.

கைலாயர் மீது பார்வை பதிந்தது. உதடுகளிலும் புன்னகை மலர்ந்தது, 'அப்படியா சந்தோஷம் உங்களைப் பார்த்தால் இப்பத்தான் அந்த இடத்திலிருந்து

ரிலிஸாகி வந்தவர் போல இருக்கிறீர்கள்' என்றார். அந்த இடம் என்பது மிகவும் அழுத்தமாகவிடுமின்தது. அர்த்தம் விளங்கியது கைலாயர் வெலவெலத்துப் போனார். இலங்கையில் 134ஆம் இலக்க பஸ் வண்டி போகும் இடம் தான் அந்த இடம் என்பது அவருக்குத் தெரியாதா என்ன?

அரண்டு போனார். என்றாலும் சுதாரித்துக் கொண்டார்.

'கொஞ்சம் வாட்டமாக இருக்கிறீர்கள். எதேனும் வருத்தம் கிருத்தம்'

'இல்லை இல்லை, உங்களைத்தான் சுகர் ஆட்டுவிப்பதாகத் தெரிகிறது. வாடி, இழுபட்டுப் போயிருக்கிறீர்கள்' கைலாயருக்கு சுவீர் என்றது.

இவர்கள் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருப்பதை பத்திரிகைக்காரர் கண்டு விட்டார். ஏதோ காரசாரமான டிஸ்கானாக்கும் என்று நினைத்து, இரண்டு கிளிக் போட்டு விட்டார். அந்தப் படம் தான் பத்திரிகையில் பிரசரமாகியிருந்தது.

கைலாயர்கண்களைத் திறந்து நெஞ்சில் கிடந்த பத்திரிகையை எடுத்து மறுபடியும் படத்தைப் பார்த்தார். அதேநேரம் கனகமும் வெளியே வந்து மறுபடியும் எட்டிப்பார்த்தார்.

'உம் உவரும் லேசுப்பட்டவர் இல்லை. அந்த சிறுக்கியினர் படத்தையே ஒரு மனித்தியாலமாக ரசிச்சுக் கொண்டிருக்கிறார்' மனம் புறபுறுத்தது. அடுப்பறைக்குள் சடால்புடாலென பாத்திரங்கள் உருளுகின்றன.

அார்த்தநாரீஸ்வரா

மொழி அகராதிக்குள் முடங்கிக் கிடக்கும்,
சில கலைச் சொற்களைப்போல, உலகில் ஊமை
வலிகளோடு வாழுகிறார்கள் அரவாணிகள்.
தாழ்த்தப் பட்டவற்றை பென் விகுதிக்குள்
அடக்கிபோடும் தமிழக சஞ்சிகைகள்
அரவாணிகளை திருநங்கைகள் என்று
சொல்கின்றன. காலம் காலமாக அவர்களுக்குச்
கூடப்பட கொச்சைச் பெயர்களில் மாற்றம்
ஏற்பட்டிருப்பதில் ஏதோ
மனதீர்கு சற்று ஆறுதல்.

அரவாணி ஒருவர் தமிழகத்தின் 'விஜய்' தனியார் தொலைக்காட்சியில் Talk show ஒன்றினை தொடர்ச்சியாக செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார். 'இப்படிக்கு ரோஸ்' என்ற பெயரில் அந்த நிகழ்ச்சி பிரதிவியாழன் தோறும், இரவு 10 மணிக்கு ஒளிபரப்பாகி வருகின்றது. நிகழ்ச்சியை நடத்தும் அந்தத் திருநங்கையின் பெயர் ரோஸ். இவர் இதற்கு முன்னர் ஸண்டன் 'வெக்டோன்' தொலைக்காட்சியின் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றவர். ரோஸ் சென்னை சத்தியாமா பொறியியல் கல்லூரியில் BE Mechanical Engineering உம் பின்னர் Louisiana Tech University, USA இல் MS Biomedical Engineering கற்கை நெறியையும் கற்றவர். 28 வயதுடைய இவர் தற்போது எடுத்திருப்பது புதியதோர் அவதாரம். அரவாணிகள் வெளிநாடுகளில் தாழ்த்தப் படுவதைவிட தமிழரிடையே மிக மோசமாக

அவமதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் வெளி நாட்டிலும் தோன்றாத ஓர் தொகுப்பாளர் பணியை தற்போது ரோஸ் எடுத்திருக்கிறார். ஹவாயில் Brendan McDaniel என்ற ஆண்பெயரில் பிறந்து பின்னர் பெண்ணாகி ஹாவியிலுடின் தடிகையாய் புகழ்பெற்ற Candis Cayne என்ற அரவாணியைத் தவிர வேறொரையும் ரோஸ் அளவிற்கு எம்மால் நினைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ரோஸ்

என்பது அவர் தனக்குத் தானே கூடிக் கொண்டது. அவரது வீட்டுப் பெயர்ரமேஸ்.

பெண்ணின் பேரழகுடன் ஆணின் குறுப்பனும் அவர் அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்தி வருகின்றார். சமூகத்தில் பேசப்படாத அல்லது சமூகம் பேச விரும்பாத விடயங்களை ரோஸ் தலைப்பாக எடுத்துக் கொள்கிறார். எடுத்துக் கொண்ட விடயத்திற்கான கலந்து ரையாடவகளைக் கட்டியெழுப்பி அற்புதமான நிகழ்ச்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். நாம் 'பகிர்க்காகப் பேசக் கூடாது' என்று சில விஷயங்களை வரையறுத்து வைத்திருக்கின்றோம். ஆனால் அதே விஷயங்களை திருட்டுத்தனமாக ஏசிக்கவும், நெருங்கிய வட்டாரங்களுக்குள் பேசி மகிழ்வும் நாம் தயக்கம் காட்டுவதேயில்லை. அப்படியான பேசப்படாத விடயங்கள் 'இப்படிக்கு ரோஸ்' நிகழ்ச்சியில் கலந்துரையாடப்படுகின்றது.

அரவாணியா நிகழ்ச்சி நடத்துவது? அவருக்கு மட்டும் ஏன் இவ்வளவு முக்கியத்துவம்? இப்படியான நிகழ்ச்சி தேவையா? கண்றாலியப்பா, என்ன கொடுமை சார் இது, ஒளிரப்ப வேறு நிகழ்ச்சி எதுவுமே இல்லையா?

இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய பல்வேறு தரப்பினரின் அபிப்பிராயங்களில் இவையும் சில. இதையெல்லாம், பொதுவான எமது இயல்புகளின் வெளிப்பாடு என்றே நாம்

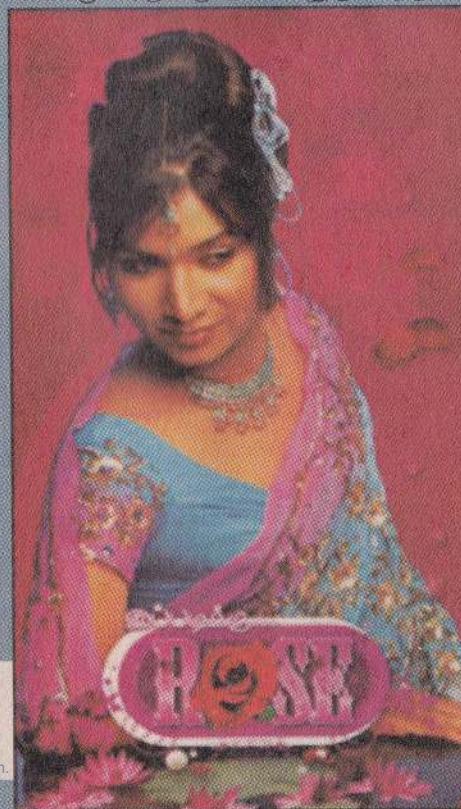
எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அந்த நிகழ்ச்சியைப் பாராட்டிக் கருத்துத் தெரிவித்திருப்பவர்கள் எம் எதிர்பார்ப்பின் அளவை விடக் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள்.

எத்தகைய மாறுபட்ட நிகழ்வுகளுக்கும் பாராட்டி வரவேற்கும் பண்பு எம்மிடையே இல்லை என்பதை வருத்தக்தோடு சொல்லத்தான் வேண்டும். மாறியதை தலையில் தூக்கி ஆடுவோமே தவிர, மற்றதுக்கான் போரில் திட்டித் தீர்க்கும் பார்வையாளர்களாக இருப்பதே எம் குவப் பெருமை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தாழ்ந்தேயிருக்க வேண்டும். அடிமைகள் அடிமைகளாக இருந்தாலே ஆளபவனுக்கு நன்று. நக்கிப் பிழியவும், குட்டிக் கொண்டேயிருக்கவும் ஒரு தரப்பு இருந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும். இதுவே எம் இயல்பும், மனக்குருமூம்.

நாம் விளாவில் எதையும் சமரசம் செய்துக் கொள்ள மாட்டோம். எந்தத் திஹர்மாற்றங்களையும்

ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம். இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள், திதுவரை நாம் கண்டறியாத இத்தகைய செயல்கள் எமக்கு பேரதிர்ச்சியை மட்டுமே தருகின்றன. 'இப்படிக்கு ரோஸ்' நிகழ்ச்சிக்கும் இது பொருந்தும்.

அரவாணிகள் (இந்த வார்த்தையே கூட உங்களுக்கு புதிதாக இருக்கும், உங்களில் பலர் யழகிக் கொண்ட வார்த்தைகளைச் சொல்ல எமக்கு அருவருப்பாக இருக்கிறது.

மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்) பற்றிய பிரச்சினைகளை அறிந்து கொள்ள நாம் காட்டும் ஆரவத்தினை, அவர்கள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுக்களை உடைத்து வெளிவரும் போது காட்டுவதில்லை. அதில் ஒரு போலித்தனம் நமக்கு.

தங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் சமூகக் கட்டுக்களை, அவமானங்களை பொருட்படுத்தாது துணிந்து முன்வந்து இவ்வாறான நிகழ்ச்சி ஒன்றினை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் ரோஸ். அன்மைய இரு நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு விடயமாக, மொடலிங் செய்யும் பெண்கள்

உரண்டு

தொடர்பிலான சமூக தப்பபிப்பிராயங்கள் பற்றி கலந்துரையாடப்பட்டன. அதில் மொடவிங் செய்யும் பெண்கள் சிலர் கலந்து கொண்டு தமது அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். மற்றுமொரு நிகழ்ச்சியில் கேரளாவைச் சேர்ந்த சர்ச்சைக்குரிய பாலியல் தொழிலாளி நளினி ஜமீலா வினதும் எழுத்தாளர் சாருநிவேதாவினதும் நேர்காணலை ரோஸ் நடத்தினார். அதில் பாலியல் தொழிலை சட்டபூர்வமாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையினை அவர்கள் முன்வைத்திருந்தனர்.

திரைப்படங்கள் தொடக்கம் தற்போது தொன்றுக்காட்சி நாடதங்கள் வரை ஊடகங்கள் அரவாணி-

எதை திழுக்கிறோம் என்ற மயக்கத்தில்
அனல்நிபா இல்லாமலை அறுத்துக் கறறும் நெஞ்சிலூழும்...

செஞ்சுப்புங்கழியில் தன்மானத்தை
ஒரு மலைமன்ற யிந்த்தபடி
கறநீடிடு கைவலப்பட்டு நிற்கும் நாட்களிலூழும்...

வன்மத்துடன் நுழையும் குறியால்
நுகரயீரல் நினைவி நிற்கும் நிலையிலூழும்....

எற்றவெள்ளிய புரியாமல் எங்களை நோக்கிற் நூப்பப்படும்
விச்சமடிக்கும் எச்சில்களைக் கோட்டிறன்

மரணம் மட்டுமா மரணம்!

தமிழ்:
தட்டிக்கையடி சமூகத்தில்
உஸ்ரங்க/கண ஏதிஸ்ஸுத்தி வரூப்,
சாலாஸி திருத்து/கை
விசிக் ஸ்கெல் வித்வ/ஏ
ஏஸ்கை

சிவப்புக்கும் அழகுக்கும் உள்ள
தொடர்பு என்ன?

செல்வகுமார் - தும்புல்ல
ஆபத்துத்தான் வேறென்ன சொல்ல.
'அழகான சிவத்தப் பொம்பிளை' என்று நம்மவர்கள் கூறும்
சிவப்புக்கும் அழகுக்குமான
தொடர்பைத்தான் நீங்கள்
கேட்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆரியரையும் ஆட்சிசெய்த
வெள்ளையரையும் பார்த்து
தொற்றிக் கொண்ட நோய் அல்லது
ஆசை இது. மடிய எங்கள்
அடிமையின் மோகம் என்கிறான்
இதை பாரதி. 'நாவல் பழத்திலையும்,
நல்காயாம் பூவிலையும், காகக்

கறுப்பிலையும் கறுத்த மச்சான்
எங்கள் மச்சான் என்று பெண்கள்
பாடி ரசித்த எங்கள் கறுப்பைக்
காதலியுங்கள். வெள்ளையனே
நடந்தாலும் நிழலாய் இருப்பதும்
நிறங்களின் இல்லாமையும், தமிழர்
நிறமான கறுப்பை ரசிக்காதவன்
எதை ரசிப்பான்.

திருமணம் என்பது திருமணம்
முடித்த ஆண்களான எங்களுக்கு
எப்படியிருக்கிறது?

சுகந்தன் - கண்டி

திருமணம் முடித்து விட்டார்களா?
எல்லாம் முடிந்த பிறகு ஏனிந்த
கேள்வி யெல்லாம். திருமணம்

கணவன் மனைவியைச் சரியாகப்
புரிந்து கொள்கிறானா?

மனோ - யாழ்ப்பானம்
கணவனைப் பொறுத்தவரையில்
அவன் விடும் தவறுகளை
உடனேயே மறந்து விடவேண்டும்.
ஒரே விடயத்தை இரண்டு பேர்
நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டிய
தேவை இல்லை என்பதால்.
தவிரவும் நீங்கள் கேட்டதை
யோசித்தால் ஒரு கணவன்
மனைவியை தவறாகப்
புரிந்துகொள்வது இரண்டே
இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில்தான்.
முதல் சந்தர்ப்பம் திருமணத்திற்கு
முன், இரண்டாம் சந்தர்ப்பம்
திருமணத்திற்குப் பின்.

இப்போது நீங்கள் எந்த ஆண்டில்
வாழ்கிறீர்கள்?

நூலா

பதில்கள்

புகழை எல்லோரும்
விரும்புகிறார்களா?

துவபன் - கல்கிசை

புகழும் பிரபலமும் ஒன்றே
போலிருக்கும் ஆனால் இரண்டும்
அடிப்படையில் வேறானவை.

தம்மை பிரபலமாகத் துடிப்பவர்கள்
ஏதோ வகையில் தமக்கென
பெயரெடுக்க முயற்சிப்பவர்கள்
தான். மகாத்மாவிற்குக் கிடைத்தது
புகழ் (அவருமோர் புகழ்

விரும்பிதான் என்கிறார்கள் சிலர்)

அவரைக் கொலை செய்த

கோட்சேஷன்குக் கிடைத்தது
தகாவழிப் பெயர் அல்லது

பிரபலம். அடிப்படையில் எல்லா

மனிதரும் புகழ் விரும்பிகள்தான்,

அவரவர் விரும்பும் புகழின் அளவு

மாறுபடும் அவ்வளவுதான். தாம்

வாங்கும் புதிய பேணா எழுதுகிறதா

என்று பரிசுக்கும்போது 97

சதவீதமானவர்கள் தங்கள்

பெயரைத்தான்

எழுதிப்பார்க்கிறார்கள்

என்பதைவிட இதற்கு வேறென்ன

ஆதாரம் வேண்டும்..

உண்மைக்கும் வெளிச்சத்துக்கும்
ஏதாவது தொடர்பு இருக்கிறதா?

பார்த்தீபன் - வெள்ளவத்தை

புனித பைபிள் இதைத்தான்

அதிகமாக பேசுகிறது. சுவாமி

தயானந்த சரஸ்வதியின் முக்கிய

படைப்பே 'உண்மையின்

வெளிச்சம்' தான். மரணத்தை

அண்மித்தோர் அனுபவங்களை

ஆய்வு செய்தோரெல்லாம்,
மரணத்தின் எல்லையில் ஒரு
வெளிச்சம் தெரிவதாகவே
சொல்கிறார்கள். நாமும்
இராணுவச்சோதனைகளுக்கு
அப்பால், ஆலயங்களில் கைதூக்கி
நிற்பது அர்ச்சகர் தீபம்
காட்டுகிறபோதுதான். கூட்டாக
பார்த்தால் வெளிச்சத்தில் ஏதோ
உண்மை இருப்பது போலத்தான்
தெரிகிறது. ஆனால் காலம்
காலமாக சட்டமும், அண்மைக்
காலங்களில் எமது ஊடகங்களும்
இருட்டுக்குள் இருப்பது என்
என்றுதான் தெரியவில்லை.

பெண்களுக்கு எத்தனைய

ஆண்களைப் பிடிக்கும்?

ஜ. வி. திருகோணமலை
நல்ல கேள்வி ஆனால் கேட்பவர்
ஆணா பெண்ணா என்பதும்,
அவரின் வயது, உடல் உள்
நிலையும் தெரியாமல் பதில்
தருவது இத்தனையைப் பொறுத்திய
மன்னிக்கவும் வைத்தியக்
கேள்விகளுக்கு பொருந்தாது.

Digitized by Nookham Foundation
nookham.org | aavanaham.org

வீட்டு ஊட்டும்

காக்க காக்க, கஜனி ஆகிய படங்களை விட வாரணம் ஆயிரம் சுப்பர் கிட்டாகும் என்று சொல்கிறார்கள். சொன்னவர் வேறு யாருமல்ல இப்படத்தின் கதாநாயகனான குர்யா. இப்படத்தை கெளதம் மேனன் இயக்கியுள்ளர். தாமரையின் பாடல்கள் ஹரிஸ் ஜெயராஜின் பின்னணி இசையில் ஒவிக்கின்றன. வாரணம் ஆயிரம் புதுமுக நடிகை சமிரா ரெட்டியை தமிழ்ச் சினிமா உலகுக்கு அறிமுகம் செய்கிறது..

சமிரா ரெட்டி தமிழுக்குப் புதியவர். இந்தியில் கவர்ச்சிக் கொடி கட்டிப் பறந்த இவரை இப்படத்தில் அடக்க ஒடுக்கமாக நடிக்கவைத்திருக்கிறார்கள். 14 கோடி பட்ஜட்டில்

தவஸ்சி கலைநீத சுரிய ஏட்டு

தயாரான வாரணம் ஆயிரம் படப்பிடிப்புகள் அமெரிக்கா, ஆப்கான், மலேசியா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இது ரஷ்ய படமொன்றின் தழுவல் என சிலர் கூற இன்னும் சிலர் 1993 இல் வெளியான ஆங்கிலப் படமான Forrest gump படத்தின் சாயல் என்கின்றனர்.

பல பரிமாணங்களையும் உணர்ச்சி வசப்படும் காட்சிகளையும் கொண்டு வித்தியாசமான கதையமைப்பில் வெளிவரும் இப்படம் கண்ணுக்கு குளிர்ச்சி ஊட்டும் பல காட்சி அமைப்புகளோடு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

என்ன இருந்தாலும் காக்க காக்க, கஜனி ஆகியவற்றை விட குர்யா இப்படத்தில் காதல் கலந்த அதிரடிக் காட்சிகளைக் கொடுப்பார் எனப் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

வாரணம் ஆயிரம் ரசிகர்களுக்கு பாயிரம் தான்.

கனினியும் காதலும் இதற்காகவேகநீக்ரு IDL*பே

கணப்பொழுது கூட கவனம் சிதறாமல் கருமமே கண்ணாய் கண்ணிமைக்காமல் கணினியையே கண்டு கொண்டிருக்கும் காதலிக்கு.

காதல் என்றால் Kilobyte என்ன விலை? என்றான் நானும் இருந்தேன் உன்னப் பார்க்கும் வரை. என்று உன்னைக் கண்டேனோ அன்று தொலைந்துபோன என்மனதை முழிப்பட ஞநயசுடா இல் தேழியும் கிடைக்கவில்லை. எப்போதும் Monitor ஜயே பார்த்துக் கொண்டிருப்பவரே, என்னைப் போன்ற மாணிடர்களைப் பார்க்க மாட்டாயா?

உன்றுனி விரல் நடனமாடும் Key Board இல் ஒரு Keyயாக நான் மாறக் கூடாதா? உன் உள்ளங்கை தொட்டால் ஆழராந்திர்கு மவசேரிப் போன்றது. உன் கனினியில் தோன்றும் Mouse Pointer என் நெஞ்சில் ஸட்டியாகப் பாய்கிறது. Microsoft Windows ஜ பார்ப்பதை விட்டு என் மனம் என்னும் Window இறகுள் உன் முகம் தெரிவித்த எடுப் பார்.

Printer Ribbon ஜப் பார்க்கும் போதல்லாம். Ribbon வைத்த உன் கூந்தல் ஞாயகம் Hour Glass

இல் Busy Mouse Pointer ஜக் கானும் போது உன் உடல்வாகு ஞாபகம். எத்தனை முறை Restart செய்தாலும் Hang ஆகிப் போகிறது மனது.

Intelligent என்று பெயர் எடுத்த நான் சிப்பொழுது உன்னால் Artificial Intelligence கூட இல்லாத ஜடமாகிப் போனேன்றி. உன் கனினியில் உள்ள வைரஸை Anti virus கொண்டு Clean செய்கிறாயே. என் மனதைப் பாதித்த காதல் வைரஸாக்கு உன் மனம் என்னும் Anti virus தருவாயா?

உன் கனினிக்கு மின்தடை பாதிக்கா வண்ணம் UPS backup வைத்திருக்கிறாய். நீ இல்லை என்றானால் எனக்கு Backup என்று யாரும் இல்லையெடு. (உனக்கு தாங்கை யாராவது உள்ளார்களா?). உன்னை அழைத்துக் கொண்டு எங்கு வேண்டுமானாலும் Driveபண்ண நான் காத்திருக்க எப்போதும் CD Drive,Floppy Drive என வாழ்வது சரியா?

JPEG Format இல் உன் படங்கள். MPEG Format இல் உன் அசைவுகள் MP 3 இல் உன் குரல் என சேமித்து என் மன Hard Disc நிரப்பி விடடேன். உன் email இற்காக எப்போதும் என In Box எப்போதும் காத்துக் கொண்டிருக்கும் .

பி.கு. உன் காதல் email ஜ பழக்க தோவத்தில் CC to multiple recipients போட்டு அனுப்பி விடாதே

அமெரிக்கச் சரித்திரம்

உலகுக்கு அளிந்துள்ள ஆசிச்சியம்!!

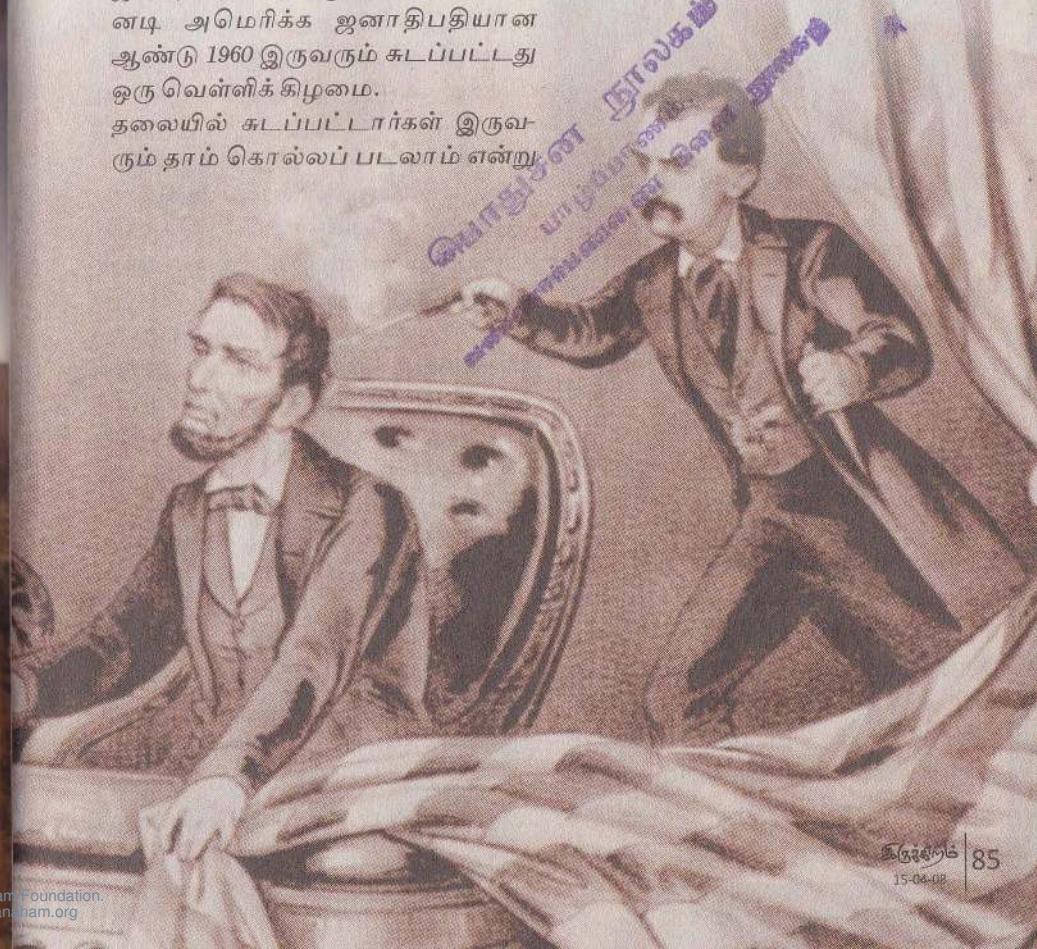

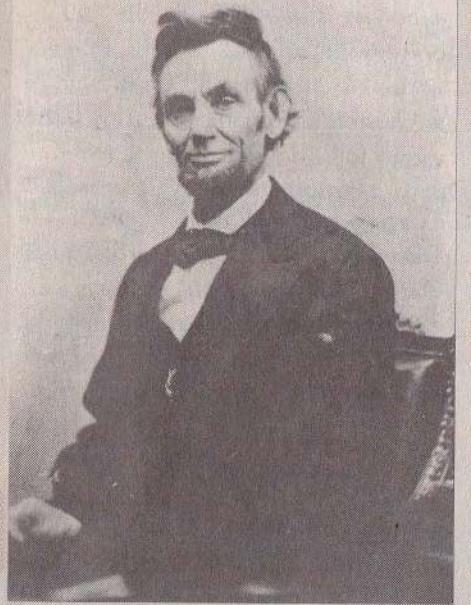
அமெரிக்கச் சரித்திரம் உலகுக்கு அளித்துள்ள ஆசிச்சியம்!!

அமெரிக்காவின் வரலாற்றில் நான்கு ஜனாதிபதிகள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஆறு ஜனாதிபதிகள் விங்கன் அமெரிக்க காங்கிரஸ்க்கு தெரிவானது 1846 கென்னடி அமெரிக்க காங்கிரஸ்க்கு தெரிவானது 1946 விங்கன் உப ஜனாதிபதியானது 1856 கென்னடி உப ஜனாதிபதியானது 1956 விங்கன் அமெரிக்க ஜனாதிபதியான ஆண்டு 1860 கென்னடி அமெரிக்க ஜனாதிபதியான ஆண்டு 1960 இருவரும் சுடப்பட்டது ஒரு வெள்விக்கிழமை.

தலையில் சுடப்பட்டார்கள் இருவரும் தாம் கொல்லப் படலாம் என்று

நம்பினார்கள். விங்கன் “If somebody wants to take my life, there is nothing I can do to prevent it.” என்று கூறியவர். கென்னடி “If somebody wants to shoot me from a window with a rifle, nobody can stop it.” என்று ஒருமுறை தெரிவித்தார். கொல்லப்பட்ட ஆண்டில் விங்கன் பெற்ற கொலை மிரட்டல் கடிதங்கள் 800 கென்னடி பெற்ற கொலை மிரட்டல் கடிதங்களின் எண்ணிக்கை 80 விங்கன் கொல்லப்பட்ட

பின்னர் பதவியேற்றவர் பிறந்த ஆண்டு 1808

கென்னடி கொல்லப்பட்ட பின்னர் பதவியேற்றவர் பிறந்த ஆண்டு 1908 இருவரின் பெயர்களிலும் பொருத்தம் இருந்தது. விங்கனுக்குப் பிறகு பதவியேற்றவர் Andrew Johnson. கென்னடி கொல்லப்பட்ட பின்னர் பதவியேற்றவரின் பெயர் Lyndon Johnson.

விங்கனின் செயலாளரின் பெயரில் கென்னடி இருந்தார். செயலாளரின் பெயர் David John Kennedy.

கென்னடியின் செயலாளரின் பெயரில் விங்கன் இருந்தார். அவரின் பெயர் Evelyn Lincoln இருவரும் இறந்த பின் பதவியேற்றவர்களின் பெயரில் ஜோன்சன் என்ற பெயர்

இருந்தது இரு ஜனாதிபதிகளின் கடைசிப் பெயரின் கூட்டுத்தொகை 7 இருவரும் சட்டம் படித்தவர்கள் இருவருக்கும் கண்வாக்கு இருந்தது இருவருக்கும் மரபு நோயிருந்தது. Marfan syndrome என்ற நோயும், கென்னடிக்கு Addison's disease உம் இருந்தது.

இருவரும் இராணுவ சேவையில் இருந்தவர்கள். இருவரின் பெயரிலும் அவர்களின் தாத்தாவின் பெயர் இணைந்திருந்தது. இருவரும் குடும்பத்தின் இரண்டாவது பிள்ளைகள்.

ஜனாதிபதியாவதற்கு முன்னர் மிகுந்த அன்பு செலுத்திய தமது சகோதரிகளை இருவரும் இழந்தனர். விங்கனின் சகோதரி ஞயச்யா பிள்ளைப் பேற்றின்போது 1828 இல் காலமான். கென்னடியின் சகோதரி Kathleen விமான விபத்தில் 1948 இல் உயிரிழந்தார்.

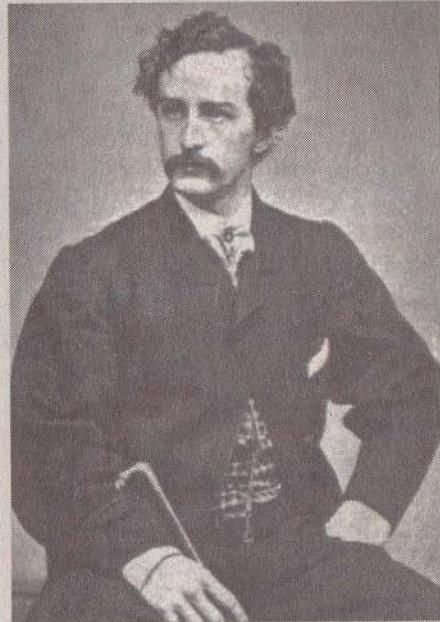
விங்கன் கொல்லப் படுவதற்கு ஒருவாரத்திற்கு முன்னர் போயிருந்த அமெரிக்க நகரின் பெயர் Marilyn, கென்னடி கொல்லப் படுவதற்கு ஒருவாரத்திற்கு முன் கூடியிருந்தவரின் பெயர் Marilyn Monroe விங்கனை கொலை செய்தவர் பிறந்தது 1839 கென்னடியை கொலை செய்த John Wilkes Booth பிறந்த ஆண்டு 1939 இரு கொலையாளிகளின் பெயர்களிலும் மூன்று சொற்கள் இருந்தன. விங்கனைக் கொலை செய்தவர் John Wilkes Booth, கென்னடியைக் கொலை செய்தவர் Lee Oswald என்று பெரிதும் அறியப்பட்ட Lee Harvey Oswald இரு கொலையாளிகளினதும் பெயர்களில் உள்ள எழுத்துக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 15.

விங்கனை கலை அரங்கில் கொலை செய்தவர் ஒளித்ததுக் கொண்ட இடம் களஞ்சியசாலை. கென்னடியை களஞ்சியசாலையில் இருந்து சுட்ட கொலையாளி ஒளித்தது கலை அரங்கு. இரு கொலையாளிகளும் நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கு முன்னரே கொல்லப் பட்டனர்.

அவர்கள் இருவரையும் கொலை செய்ய பயன்பட்டது Colt Revolver. (Booth கொல்லப்பட்டாரா அல்லது தற்கொலை செய்தாரா என்பதில் சந்தேகம் இருக்கிறது.)

இருவரின் மனைவிமாரும் கறுப்புத் தலைமுடியுடையவர்கள். இருவரின் மனைவிமாரும் வெள்ளைமாளிகையில் பிள்ளையொன்றை பறிகொடுத்தனர்.

திருமணத்திற்கு முன்னர் இருவரின்

மனைவியருக்கும் வேறு திருமண நிச்சயம் இருந்தது.

விங்கனின் மனைவி Mary Todd Lincoln இற்கும் Jacqueline Kennedy க்கும் பிரஞ்சு மொழியில் மிகுந்த தேர்ச்சியிருந்தது.

இரு மனைவிமாரும் மிகுந்த செல்வாளிகள் என்று கணவன்மாரின் விமர்சனத்திற்கு உள்ளானவர்கள் இருவரும் கொல்லப்படுகிறபோது மனைவியரும் கூட இருந்தனர். ஆனால் இருவரின் மனைவிமாருக்கும் காயங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

இருவரும் கொல்லப்படுகிறபோது இன்னுமொரு தம்பதியினர் கூட இருந்தனர். சேர்ந்திருந்த தம்பதியின்

கணவன்மார் படுகாயங்களுக்கு இலக்காகினர். விங்கனோடு இருந்த Major Henry Rathbone கத்தியால் குத்தப் பட்டார். கென்னடி யோடிருந்த Governor John Connally சுடப்பட்டார்.

இருவரும் உயிரிழந்த இடங்களின் பெயரின் முதல் எழுத்துக்களில் P H அடங்கியிருந்தன. விங்கன் உயிரிழந்தது Peterson House இல் கென்னடி உயிரிழந்தது Parkland Hospital என்ற வைத்தியசாலையில்.

இருவரின் உடலும் புதைக்கப்படும் போது அவர்களின் உடல் வைக்கப் பட்ட பேழை செவ்வகிலால் (வேம்பு) ஆழந்து.

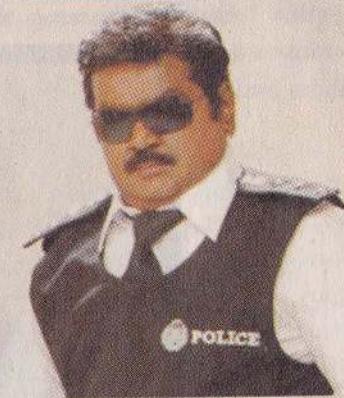
இரு கொலையாளிகளையும் முதலில் பிடித்த காவல்துறை அதிகாரிகளின் பெயர்களில் ஒற்றுமை இருந்தது. விங்கனின் கொலையாளியைப் பிடித்தவரின் பெயர் Lt. Luther B. Baker கென்னடியைக் கொலை செய்தவரை பிடித்தவர் Marion L. Baker. இவற்றைவிடவும் இன்னும் பல ஒருமைப்பாடுகள் உள்ளன. இந்த அளவிலான ஒருமித்ததன்மைகள் எப்படிப் பொருந்துகின்றன என்பதில் உங்களுக்கு மட்டுமல்ல சரித்திர ஆய்வாளர்களுக்கும் மிகுந்த குழப்பம் இருக்கிறது.

விஜயகாந்தின் சூரசாநுகஷய

புரட்சிக் கலைஞர்களும் மதுரை வீரனுமாக ரசிகர்கள் கருதும் நடிகர் விஜயகாந்தின் 150 ஆவது படமாக 'அரசாங்கம்' வெளிவருகிறது. படத்தின் பாடல் ஒலிப் பேழைகள் வெளியிடப்பட்ட அன்று ஒரு இலட்சம் பிரதிகள் விற்றுக் தீர்ந்திருக்கிறது. விஜயகாந்த் வித்தியாசமான பொவிஸ் அதிகாரியாக தோன்றும் இப்படத்தில், அரசியல் எதுவும் கலக்கப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

எம்மவர்கள் வாழும் கண்டாவின் ரொறொன்டோவில் 45 நாட்கள் படப்பிடிப்புகள் நடந்துள்ளன. அதிக அரசியல் பணிகள் இருப்பதால் படங்களில் நடிப்பதை இப்பொழுது குறைத்துள்ளேன் என்று கூறுகிறார் விஜயகாந்த். இருந்த போதிலும் 'உள்ளாட்சி', 'எங்கள் ஆசான்' ஆகிய படங்களில் நடிக்கத் தீர்மானித்துள்ளார். தயாரிப்பாளர்கள் நடிகர்களாகவும், நடிகர்கள் தயாரிப்பாளர்களாகவும் மாறினால் தான் சினிமாவின் சூட்சுமம் புரியும்

என்று தத்துவம் வேறு பேசுகிறார். விஜயகாந்தின் வயதிற்கு ஏற்ற மாதிரிதான் ஜோடியைப் போட்டுள்ளார்கள். புதுமுகம் நவீன்கார் தான் அவர்.

விஜயகாந்தின் 125 ஆவது படமான 'உளவுத்துறை' க்குப் பிறகு விஜயகாந்த் நடிக்கும் மற்றுமொரு அதிரடி, ஆக்ரோசம் நிறைந்த படமாக இதனைக் கருதுகிறார்கள்.

கன்னீத் பக்கங்கள்..

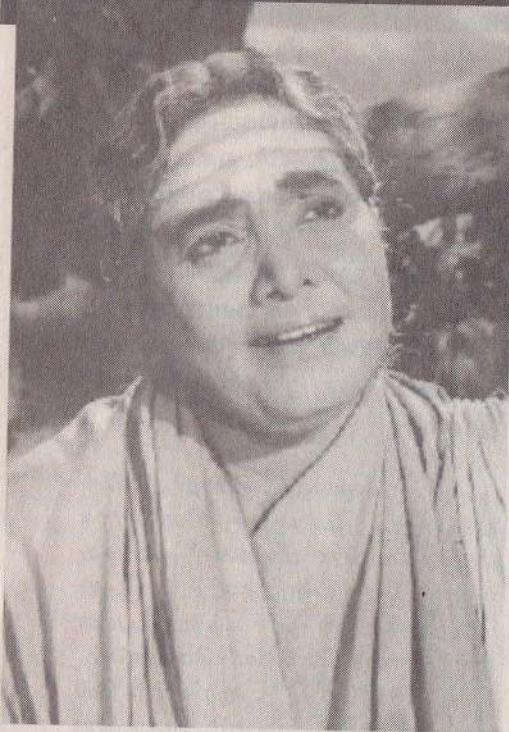
நல்லூரில் பிறகு கொண்டிருக்கிற நாயனார்
K.B. சுந்தராம்பாள்

சுந்தரலூர்த்தி நாயனாரும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் கைலாசத்துக்கு செல்லும் போது ஓளவெய்யாரை அழைத்தனர். ஓளவெய்யார் தாம் செய்து கொண்டிருந்த விநாயகர் பூசையை விரைவாகச் செய்யத் தொடர்கினார். தீதனை அவதானித்த விநாயகர் அவரை நீதானமாக பூசை செய்யும் படியும் அவ்விருவரும் சேரமுன்னர் தாம் ஓளவெய்யைக் கைலாயத்தில் சேர்ப்பதாகவும் மொழிந்தார். ஓளவை 'சீதக் களப்' என்று தொடர்க்கும் அகவையைப் பாடிப் பூசித்தார். விநாயகர் தம் துதீக்கையால் ஓளவெய்யாரைத் தூக்கி கைலாயத்தில் சேர்த்தார். இது ஓளவெய்யார் பற்றி நாமறிந்த புராணம்.

ஓளவெய்யாரை ஓளவெய்யார் என்று வாசித்த பள்ளிக்கூட நினைவுதான் அவரை நினைக்கும்பொதெல்லாம் மனதில் வருகிறது. அரிவரிப் பாடப் புத்தகத்தில் 'ஒள்' என்ற தமிழ் உயிர் எழுத்தின் விளக்கமாக ஓளவை முதலில் எம்க்கு அறிமுகமாகிறாள். தமிழழையும் இலக்கியத்தையும் தமிழர் வாழ்வையும் பின்னாளில் படிக்கிறபோது அவள் அடிக்கடி முகம் காட்டுகிறாள். அரசரையும் பெருஞ்செல்வரையும் பாடிய பழந்தமிழில், ஓளவைதான் அதிகமாக மனிதரைப் பாடுகிறாள். அம்மா சோறுட்டுகிறபோது நிலவில் இருக்கிறாள். கையில் தடியோடு கூனி நிற்கிற ஓளவையை யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் இருக்கின்ற சிலைகளில் ஒன்றாக பார்த்த நினைவுகள். கலவரங்களின்போது தமிழரைப்போல அவரும் அடிக்கடி அடிப்பட்டதும் நினைவிருக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழர் பிரதே சங்களிலும் ஓளவைச் சிலையாக நிற்பது யார்? அவற்றை ஓளவை என்று சொல்வதைவிட, முது-பெரும் நடிகை K.B. சுந்தராம்பாள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தமிழ்ச் சினிமா வரலாற்றில் முதலில் ஒரு லட்சம் வாங்கிய பெருமைக்குரியவர் அவர். தமிழ்க் கிழவி பற்றி எவ்வளவுதான் நாம் தெரிந்து கொண்டாலும் திரையலகு மூலமாகவே ஓளவையை நாம் அதிகமாக அறிந்தோம். அவளது கல்வித் திறனை, எண்ணங்களை, பக்தியினை, சொல்லாண்மையை, உறுதியினை நாம் கண்டு நினைவில் நிறுத்தினோம். உருவ மற்றும் எமது மன எண்ண ஒற்றுமையால் K.B. சுந்தராம்பாளையே தமிழ்க் கிழவி என்று நம்பினோம்; போற்றினோம்.

K.B. சுந்தராம்பாள் என்று நாம் அழைப்பது 1908 இல் ஈரோடு

கொடுமுடியில் பிறந்த, 'கொடுமுடி பாலாம்பாள்சுந்தராம்பாள்'. ஒரு திரைப்படத் கதையைப் போன்று அவரது வாழ்க்கை. வறுமை, செம்மை, தாழ்வு, உயர்வு, காதல், பிரிவு, சோகம் என எல்லாவற்றையும் வாழ்வில் கண்டவர். புகையிரத்தில் பிச்சையெடுக்கப் பாடும் ஏழைச் சிறுமியாக, அவரது இசைவாழ்க்கை தொடங்கியது. இவரது முதல் இசைஞானரசிகர் புகைவண்டியில் பயணித்த அமைச்சுர்க் கலைஞரும் நாடகத்தயாரிப்பாளருமான நடேசையர். அவர் மூலம் தன் பத்தாவது வயதில் மேடை நாடக நுழைவு.

அவர் ஏற்ற முதல் பாத்திரம் நல்லதங்காளின் ஏழாவது குழந்தை. 1931 இல் ஆரம்பமான பேசும் சினிமாவின் முதல் கதாநாயகி டி.பி.ராஜலட்சுமி. அதன் பின்னர் எம்.எஸ்.விஜயாள், கே.டி.ருக்மணி, எஸ்.டி.சுப்புலட்சுமி, எம்.ஆர்.சுந்தானலட்சுமி என நீண்ட நாயகிகளைவிட, சினிமாவில் நடிக்காமலேயே பிரபலத்தின் உச்சத்தில் இருந்தார் சுந்தராம்பாள். மிக அநாயசமான மேல் ஸ்தாயி சஞ்சாரம், பாசாங்குகள் இல்லாத வெளிப்படும் உணர்ச்சிகள், மிகத் தெளிவான உச்சரிப்பு எனத்தக்க ஆழுமைகளோடு நாடக மேடைகளில் ஒவித்த அந்தக் குரலில் மக்கள் மயங்கிக் கிடந்தனர். 'வள்ளி திருமணம்', 'பவளக்கொடி', 'சாரங்கதாரா', 'நந்தனார்' போன்ற நாடகங்களில் தனி முத்திரை பதித்தார் அவர்.

அதே காலப் பகுதியில் நாடக மேடையின் முடிகுடா மன்னனாகத் திகழ்ந்தவர் எஸ்.ஜி.கிட்டப்பா. அவரது குரல் வளமும், இனிமையும், சங்கீத ஞானமும் அவரை உச்சத்தில் வைத்திருந்தது. 'கலையும் வாழ்க்கையும்' நூலில் வ.ரா. இப்படிச் சொல்கிறார் 'நூறு ரூபா கொடுத்து குழந்தைகளுக்கு சங்கீதம் பயிற்றுவித்தாலும் முழுமையாக ஒரு கீர்த்தனையாவது உருப்படியாக அவர்களுக்கு பாடமாவதில்லை.

ஆனால் பத்து மைல் நடந்து இரண்டணா டிக்கட் வாங்கி தரையில் உட்கார்ந்து கிட்டப்பாவின் நாடகம் பார்த்த மாட்டுக்காரப் பையன்கள் அழகாகப் பாடத்துவங்கிய விந்தையைப் பார்த்து நான் வியந்திருக்கிறேன்'. பாமரனுக்கும் ரசிகத்தன்மை உண்டு என்பதை உணர்த்திய கிட்டப்பாவும் சுந்தராம்பாளும் காதலால் இணைய கால்கோள் அமைத்தது இலங்கை மண்தான். கிட்டப்பாவும், சுந்தராம்பாளும் இலங்கைக்கு வந்து பல்வேறு நாடகங்களில் இணைந்து நடித்தனர். அதுவே தனி வாழ்விலும் தொடர்ந்தது.

இருவரும் இணைந்த நல்லதங்காள், சௌந்தரி, கண்டிராஜா போன்ற ஸ்பெசல் நாடகங்கள் கொடிகட்டிப் பறந்தன. ஸ்ரீவள்ளி நாடகத்தில் ராகமாலிகையில் அமைந்த அவர்களின் தர்க்கப் பாடல்கள் மிகப் பிரசித்தம் பெற்றன. நாடகத்துக்கப்பாலும் இருவருக்குமிடையோன வாழ்வத் தர்க்கங்கள் அவ்வப்போது எழுந்தன. எஸ்.ஜி.கிட்டப்பாவின் இரண்டாவது காதல் மனைவியான சுந்தராம்பாளை பிரிந்து அவர் பல சுந்தர்ப்பங்களில் வாழ்ந்தார். சுந்தராம்பாளுக்கு கிட்டப்பாவின் காதல் பரிசாக குழந்தை பிறந்தபோதும், அது பத்தே நாட்களில் இறந்தபோதும் கிட்டப்பா தன்னுயிர்க் காதலிக்கு

அருகிலிருக்கவில்லை. அவரின் உயிரும் அவருடன் 28 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சேர்ந்திருக்கவில்லை என்பது இன்னொரு சோகம்.

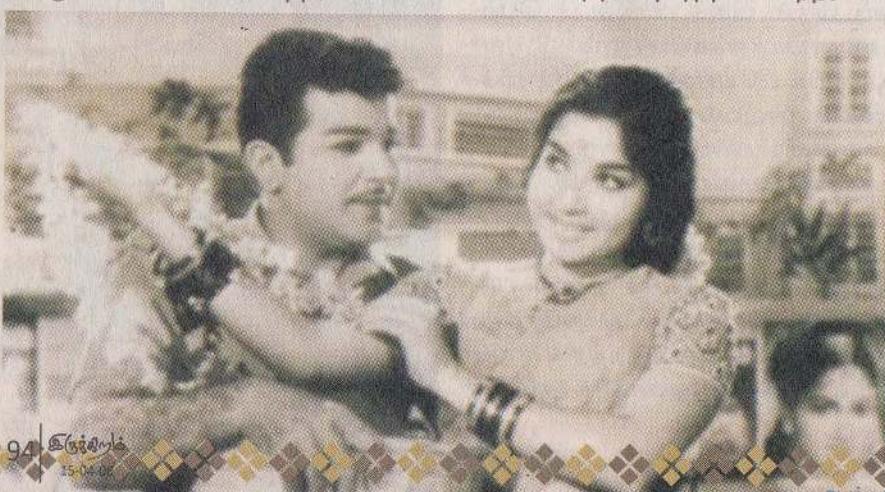
எஸ்.ஜி.கிட்டப்பாவின் குரலில் கூடிக் கழித்த ரசிகர்களையும், அவரது குடியையும் அவரின் குடியே கெடுத்தது. 1933 டிசம்பர் 2 ஆம் திங்டி திருவாரூரில் நாடகம் நடித்த வேண்டியில் மயங்கி விழுந்தவர் மீண்டும் ஏழவேயில்லை. 28 வயதில் அவர் இறந்தார். அப்போது கே.பி.சுந்தராம்பாளுக்கு வயது 26. இளமையில் முதுமை பூண்ட ஒரு ஒளவையாரை 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உலகு அப்போதுதான்

கண்டது. கிட்டப்பா ஒரு பிராமணர் அவரைச் சுட்டெரித்தார்கள். அவருக்கென ஒரு நினைவாலயம் கட்டப்படவில்லை. ஆனால் தன்னையும் தன் வெண்கலக் குறலையும் கிட்டப்பாவுக்கு எழுப்பப்பட்ட நடமாடும் நினைவாலயமாக மாற்றிக் கொண்டார் சுந்தராம்பாள். கிட்டப்பாவின் மறைவுக்குப் பிறகு எதிலும் பங்கேற்காத ஒர் துறவு நிலையை அவர்பூண்டார்.

ஆனால் அவருக்குள் ஒரு தேசிய உணர்ச்சி பொங்கிப் பிரவகித்தது. மகாத்மா காந்தியும், எஸ்.சத்திய-மூர்த்தியும் மிகப் பெரிய உந்து சக்தி-யாகவிளங்கினார்கள்.

1951 இல் தமிழக சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். இந்தியாவிலேயே முதன்முறையாக ஒரு கலைஞர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு சட்டமன்ற மேலவைக்கு உறுப்பினரான முதற்-பெருமையை கே.பி.சந்தராம்பாள்

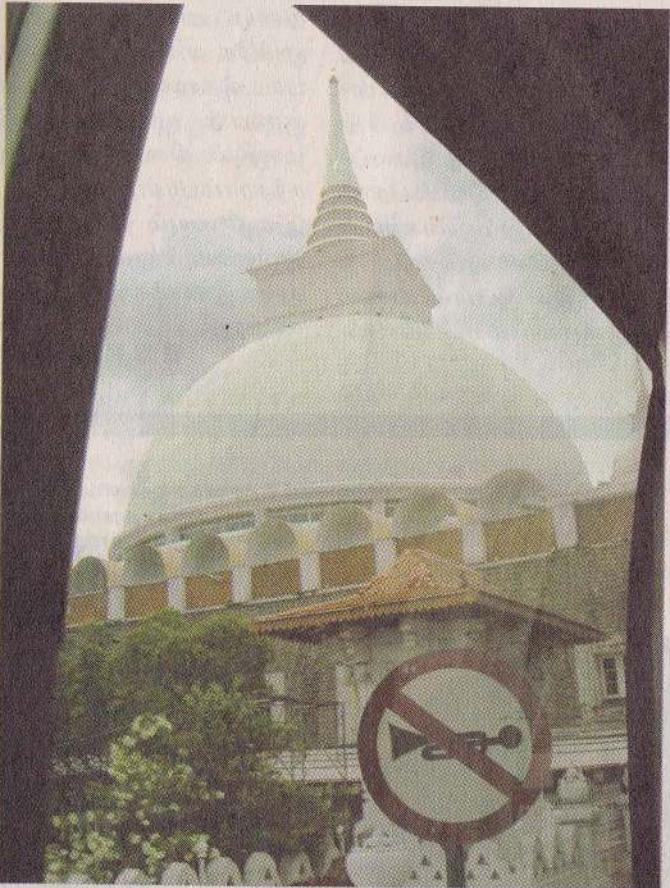
பெற்றுக் கொண்டார். அதுதவிர மாநில அரசினதும் மத்திய அரசினதும் சிறந்த பாடகருக்கான விருதை முதற்றடவை பெற்றவரும் கே.பி.சுந்தராம்பாள்தான். 1969 இல் இரு விருதுகளையும் அவர் பெற்றுக் கொண்டார். 1964இல் தமிழிசைச் சங்கம் இசைப் பேரவினார் விருதையும், 1970 இல் இந்திய மத்திய அரசு பத்மஸீ விருதையும் அவருக்கு வழங்கியது

தமிழ்ச் சினிமாவில் 12 படங்களை அலங்கரித்தவர். அவர் நடித்த நந்தனார். திரைப்படம் 1935 இல் வெளிவந்தது. கே.பி.எஸ். நடித்த அடுத்த படமான மணிமேகலை 1940 இல் திரைக்கு வந்தது. 1953 இல் ஜெமினியின் ஒளவையார் வெளிவந்தது. ஒளவையாராக நடித்து ரசிகர்களின் மனதில் என்றும் நீங்காத இடம் பிடித்தார். தொடர்ந்து 1964 இல் பூம்புகார் படத்தில் கவுந்தியடிகள் வேடத்தில் நடித்தார். சுந்கராம்-

பாள் நடித்து ஏ.பி.நாகராஜனின் தயாரிப்பில் வெளிவந்த திருவிளையாடல் 1965 இல் வெளியாகியது. இவை தவிர உயிர் மேல் ஆசை, துணைவன், காரைக்கால் அம்மையார், கந்தன் கருணை, மகாகவி காளிதாஸ், சக்தி லீலை, திருமலை தெய்வம் ஆகிய படங்களில் தோன்றினார். திருமலை தெய்வமே கே.பி.எஸ். நடித்த இறுதித் திரைப்படம். அவர் நடித்து வெளிவராத திரைப்படம் 'ஞாயிறும் திங்களும்' சிவாஜியும் தேவிகாவும் நடித்த இத்திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளரும், இயக்குனருமான சட்கோபன் இறந்துவிட அப்படம் 7,000 அடி வளர்ந்த நிலையில் நின்று போனது. ஒளவையின் பாடல்களை மனதிருக்கச் செய்த பெருமை புராணப் படங்களைத் தயாரித்து இறைபக்தியை ஊட்டிய ஏ.பி. நாகராஜனுக்கே உரியது. ஒளவையாரின் பாடல்களைத் தனது கண்ணிர்குரலால் முழுமையாக்கி, மக்கள் மனதில் நிலைத்திருப்பவர் கே.பி. சுந்தராம்பாள்.

இருந்து

சத்தம் போடாதீர்கள்!
கொஞ்சமாவது அமைதி வேண்டும்

இருந்து

கொழும்பு விற்பனையாளர்கள்

Poobalingam Book Shop Winsor Book Shop
Galle Road 372, Galle Road
Colombo-06 Colombo-06 0112589081

Jayantha News Chemamadu Books
331/1A U.G 52 Peoples Park
Colombo-14 Colombo-11 0112472362

Silva G.S.L. Groceries
D.S. School Opposite 272, Messenger Street
Colombo-07 0775078516 Colombo-12 0115351792

Tharshan Gamage Stores
Narahenpitiya Junction 165, Havelock Road
777561390 Colombo-06

VIRAKESARI

விரகேசரி

The Most Read Tamil Newspaper
in Sri Lanka and Abroad

www.virakesari.lk

Printed by : Selilam Press, 110, Negombo Road, Palliyagoda. Tel: 294 9198

